

A la ciutat de Girona, a setze de juny de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar (en el moment que s'indica), Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres i Carles Bonaventura Cabanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, molt bona tarda a tothom. Començaríem la sessió extraordinària que havíem convingut amb els portaveus. Si presten un moment d'atenció i es fa un moment de silenci a la sala, podríem començar aquest Ple, que és la millor manera d'acabar-lo ben aviat. Gràcies.

Com recordava, amb els portaveus havíem convingut de fer una sessió extraordinària, ateses les circumstàncies del darrer Ple ordinari carregat d'assumptes, que fóra bo tractar totes les mocions que quedaven pendents, perquè n'hi havia bastants presentades per entitats ciutadanes, en un ple extraordinari, que és aquest que tenim avui aquí.

Només informar-los d'alguna petita qüestió d'ordre: la primera és que veuran que surt en el punt 8 una moció que presenta l'Alcaldia d'adhesió a la campanya de resolució a favor de la reforma horària. He de dir que malgrat que formalment és una moció que presenta l'Alcaldia, en realitat és una moció del grup ciutadà que està promovent aquesta reforma del canvi horari. I per tant, en el moment en què la persona sigui aquí i toqui substanciar, ho substanciarà aquesta persona i la farem pujar aquí i no serà l'Alcaldia que ho defensarà.

La segona és que després d'un aclariment d'un petit malentès amb la FAPAC de l'últim Consell Escolar Municipal on varem assistir, veuran que el punt 13 diu: «declaració institucional donant suport municipal contra l'aplicació de la LOMCE», s'havia convertit equivocadament en declaració institucional una cosa que, de fet, era una moció de l'entitat. I d'acord amb l'entitat, hem quedat que serà la mateixa entitat que al Ple ordinari de juliol transformarà aquesta petició en una moció que ja tindrem oportunitat de debatre, de manera que tampoc, aquest punt 13, se substanciarà avui.

No sé si hi ha cap més canvi amb relació a mocions que es mantenen?

Senyora Pia Bosch, té la paraula.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui comenta, nosaltres, explicaré després el motiu, retirem també la nostra.

El senyor alcalde pregunta concretament quina moció.

La senyora Pia Bosch, respon que és la que fa referència al passeig Canalejas.

El senyor alcalde, puntualitza, la número 10 de l'ordre del dia. D'acord. I si els sembla també, i amb això acabaria les qüestions d'ordre, tenim una petició dels mitjans de comunicació, que em sembla que seria interessant d'atendre'ls, de poder substanciar les mocions que tenen a veure amb el debat sobre la monarquia i el títol de Príncep de Girona en el paquet inicial de les mocions ordinàries del Ple.

Hi ha algun inconvenient que això sigui així, a alterar una mica l'ordre del dia o mantenim l'ordre del dia? Jo crec que és una petició que la podem atendre. En aquest cas, diguéssim, anticipant-nos a la possible aprovació de la campanya per a la millora de la reforma horària, potser seria una manera ja de començar a contribuir i que puguin conciliar més bé la feina amb la dedicació.

Es tracta d'avançar en l'ordre, a l'ordre del debat de les mocions tenim la moció número 11 i la moció número 12 que dèiem de situar-les un cop acabades les mocions presentades per entitats ciutadanes i començar el debat i votació d'aquestes dues mocions. Alguna qüestió?

Senyora Bosch, té la paraula.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui exposa, nosaltres volem que es produeixi després de la moció número 6 el debat i votació d'aquestes, perquè per nosaltres estan relacionades amb la moció sobre el referèndum sobre la forma d'estat, perdó, crec que és la número 7 de l'ordre del dia.

El senyor alcalde, aclareix, és la que figura en l'ordre del dia originalment com a número 7, per tant, es tractaria d'anticipar, bé, pràcticament es mouria molt poc. Senyor Olòriz, té la paraula.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, amb tot el meu respecte pels mitjans de comunicació i sense voluntat de fer-me impopular, però assumint el risc, jo penso que l'ordre del dia és el que és respecte a les mocions que hem fet els partits. Això ens pot ajudar potser també a ser més breus en les intervencions i més concisos, però me semblaria que en aquest cas l'ordre dels factors alteraria el producte i és molt millor deixar-ho com està.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, d'acord. Només recordar un fet, la potestat d'ordenar el debat és una potestat de la Presidència, hem establert que hi ha una prelació de registre horari de les mocions que la respectarem i que, evidentment, qualsevol canvi en aquest sentit en aquesta convenció que tenim ha de gaudir de la unanimitat de tots els portaveus. Veig que no és així, per tant, no cal insistir-hi, mantindríem l'ordre inicialment establert.

MOCIONS ENTITATS CIUTADANES

1. Moció que presenten el Col·lectiu de Dones La Cata i la Xarxa de Dones de Girona per exigir que s'aturin les retallades de serveis proposades pel Govern de la Generalitat al Servei d'Intervenció Especialitzada en Violència Masclista de les comarques gironines.

Els Serveis d'Intervenció Especialitzada en Violència Masclista (SIEs) són serveis públics que neixen arrel de la "Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista", la qual impulsa una xarxa d'atenció i recuperació integral. El SIE de les comarques gironines va ser el primer a Catalunya en posar-se en funcionament l'any 2005 com a model pilot per a la resta de SIEs. Els eixos principals d'aquest servei són:

- Oferir un espai d'atenció i recuperació integral i interdisciplinari per a dones que han sofert violència i pels seus fills i filles.
- Promoure la formació, prevenció, sensibilització i implicació de la comunitat per a

identificar relacions abusives, evitar la seva cronificació i garantir la presa de consciència social per a la inadmissibilitat de les violències masclistes.

L'equip actualment està format per onze professionals de diferents disciplines: una treballadora social, dues educadores socials per a dones, dues psicòlogues per a dones, una psicòloga infantil, un educador infantil, una advocada, una inseridora laboral, direcció i administració.

Al febrer d'aquest any es va informar que, per raons polítiques, des del Departament de Benestar Social i Família, es vol reestructurar el model de SIE, el que implica que a partir del 1 de juliol de 2014 es prescindeixi de tres professionals al SIE de Girona (una psicòloga, un educador i una inseridora laboral), gairebé una retallada del 25% dels actuals professionals.

Des de la Xarxa Dones Girona estem en contacte des del passat mes de març amb els i les treballadores dels SIE, amb les seves usuàries i amb els i les professionals agrupades en els diferents Col·legis Professionals implicats, i tots alerten de les gravíssimes conseqüències que aquest canvi suposarà en el model d'intervenció, precaritzant la seva funcionalitat i el seu sentit:

- Afectació en la quantitat i la qualitat d'atenció a dones i els seus fills/filles

Afectació en l'atenció de la demanda de formació, prevenció i sensibilització comunitària en temes de violència. La funció preventiva i el treball en xarxa en queden ressentits.

- Es preveu la intenció de la desaparició de l'especialització terapèutica infantil/dones i disgregació de funcionalitats. El significat d'atenció interdisciplinària i integral desapareix.

- Privatització del programa d'inserció laboral. Aquesta atenció passarà a ser gestionada per una Fundació de l'entitat bancària La Caixa.

- Sobrecàrrega de les professionals esdevinguda per la supressió d'una psicòloga i un educador, suposant una limitació del temps d'atenció a dones i a nenes i nens.

Des de la Xarxa Dones Girona donem total suport a les demandes i accions que des dels Col·legis professionals, treballadores del SIE i dones usuàries s'estan fent per evitar aquestes retallades i ens hi sumem plenament, doncs considerem que la retallada en aquests serveis suposa un greu atemptat contra un dels sectors de la població més vulnerable, com són les dones que pateixen violència masclista i els seus fills i filles i que, malauradament les xifres d'assassinats per violència masclista demostren que és una xacra de la nostra societat encara lluny de ser eradicada.

Atès que el Govern de la Generalitat ha manifestat sempre que la seva política envers la Violència de Gènere és ferma i sense retallades, mantenint els pressupostos i recursos necessaris per poder-la portar a terme.

Per tots aquests motius, la Xarxa Dones Girona demana a l'Ajuntament de Girona que adopti els següents acords:

Primer.- Instar al Govern de la Generalitat a aturar les retallades que afectaran al SIE de Girona a partir de l'1 de juliol i que suposaran una reducció del 25% dels serveis que fins ara s'ofereixen.

Segon.- Instar al Departament de Benestar i Família a dotar de tots els recursos necessaris per a que els SIEs puguin desenvolupar les seves funcions d'acord amb el que disposa la Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista".

Tercer.- Donar trasllat d'aquests acords al SIE de Girona i els col·legis professionals implicats.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, per a la defensa de la moció, hi ha la senyora Carme Bosch, a qui convido a pujar aquí al faristol i a dirigir-se al plenari municipal.

No sé si li han explicat, però disposarà d'un torn primer de cinc minuts en el qual vostè podrà exposar l'argumentació, es podrà quedar aquí a assistir al debat dels grups amb relació a la seva proposta i després disposarà d'un petit torn per respondre alguna

puntualització o pregunta que se li hagi adreçat dels grups municipals, i després ja procediríem a la votació.

Per tant, molt benvinguda, moltes gràcies de ser aquí, i quan vulgui pot començar la defensa d'aquesta moció.

Presenta la proposta la senyora Carme Bosch, representant de la Xarxa Dones Girona, qui exposa, bona tarda, molt agraïda. Parlo en nom de Xarxa Dones Girona i la qüestió que avui portem aquí és un problema nostre, de tots vostès i de nosaltres, és de la nostra societat. És un problema que segur que vostès poden conèixer, poden tenir una veïna, una amiga, una germana, alguns de nosaltres una mare que ha patit violència masclista, física o psicològica.

El 2005 el tripartit posa en marxa uns serveis, molts, entre ells, una llei, la Llei de l'eradicació de la violència masclista, però, a més a més, a part de serveis posa en marxa el SIE, el SIE és un servei integrat que el posa en marxa a Salt, l'ubica a Salt, però és per a totes les comarques de Girona. És un servei que, com diu molt bé la seva paraula, és integrat, és un servei que ajuda a recuperar les dones que pateixen violència, però alguna cosa molt important –i és la primera vegada que hi ha un servei d'aquestes característiques–, ajuda els seus fills i filles. Per això diem que és integrat.

Però, a més a més, fa també inserció laboral per a aquestes dones. Moltes d'aquestes dones són dones que econòmicament depenen del maltractador i, per tant, són dones molt «matxacades», són dones amb un estat físic i mental molt delicat que els és molta dificultat trobar feina.

Què passa i per què venim a presentar això aquí? Dues qüestions importantíssimes, primera: aquesta ajuda als fills que per primera vegada es posa en marxa a través del tripartit el 2005 desapareix, i això creiem que és molt greu. Els fills seran atesos? Sí, però per la mateixa psicòloga que atén la mare, que no és el mateix.

Segona: inserció laboral, és una inserció amb verdaderes dificultats. Tots vostès coneixen que en aquests moments trobar feina és difícil, trobar feina per una dona d'aquestes característiques ho és molt més. Inserció laboral també desapareix d'aquest servei i la volen passar a "la Caixa".

Segons l'honorable consellera, vaig parlar amb ella fa pocs dies, em va dir: «Carme, no ho privatitzem»; no, ho passen a "la Caixa" i prou. Clar, vejam, "la Caixa" ha fet una gran feina, té un servei que es diu «Incorpora't» i fa una gran feina d'inserció laboral, és cert, però no d'aquestes característiques. No és el mateix inserir una persona que acaba de sortir de la universitat amb una carrera universitària, amb unes ganes de lluitar, amb unes ganes de menjar-se el món, que una dona que està «matxacada», que ella mateixa no creu ni en si mateixa. Ho dic per no dir paraules més gruixudes. Per tant, és molt difícil per a aquesta dona si no va embolcallat d'inserció laboral, amb psicòlegs, amb tot aquest conjunt de serveis que té el SIE i que el té fins al dia 1 de juliol.

Per tant, aquesta inserció laboral i aquesta cura dels nens és el que nosaltres estem demanant aquí. No demanem més inversió, no demanem més cèntims, no, tranquils, demanem que no ens ho toquin, que no ens toquin aquest servei, que el mantinguin, perquè s'ha demostrat al llarg del temps que és un servei bo, de qualitat i amb molt bons professionals.

El que demanem a tots vostès, a totes i a tots vostès és que recolzin aquesta moció, que recolzin aquestes dones que pateixen violència masclista. El que els demanem és el que fan elles, aquestes dones, amb tots i totes vostès quan hi han eleccions, que és votar-los. Ara els ho demanem a vostès, a tots, perquè no és una qüestió de partits polítics, perquè no és una qüestió de classes socials: les dones que pateixen violència masclista n'hi han a totes les classes socials i n'hi han de tots els partits polítics. El que demanem és un vot de solidaritat amb aquestes dones, és que recolzem aquestes dones.

Per tant, davant de tot això llegiré les tres coses que demanem des de Xarxa Dones Girona. Vaig bé de temps? Sí. Per allò que m'ha dit que tinc cinc minuts.

Instar el Govern de la Generalitat a aturar les retallades que afecten el SIE de Girona a partir de l'1 de juliol i que suposaran una reducció del 25 per cent dels serveis que fins ara s'ofereixen.

Dos: instar el Departament de Benestar i Família a dotar de tots els recursos necessaris perquè els SIE puguin desenvolupar les seves funcions d'acord amb el que disposa la Llei 5 del 2008, que és eradicar la violència envers les dones.

Donar trasllat d'aquests acords al SIE de Girona i als col·legis professionals implicats. Davant de tot això i per recolzar aquestes dones, us demanem que voteu a favor d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El senyor alcalde agraeix a la senyora Carme Bosch la seva intervenció i obre el debat.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, agrair al col·lectiu de dones La Cata i a la Xarxa de Dones de Girona la presentació d'aquesta moció, el contingut de la qual compartim.

Des de Reagrupament no podem estar d'acord amb la política de retallades que afecta serveis bàsics de la nostra societat; per tant, el meu vot serà favorable a la moció.

Independentment de les causes que originin aquestes retallades, no podem tolerar que els sectors més vulnerables de la nostra societat, i entre aquests hi ha les dones que han estat víctimes de maltractaments, quedin desprotegits.

El SIE de les comarques de Girona, com bé s'ha dit, està en funcionament des de l'any 2005 i des del nostre punt de vista ha de continuar prestant aquests serveis sense retallades i amb tots els recursos disponibles al seu abast. Per tant, el meu vot serà a favor.

Intervé el senyor Carlos Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, agraeixo molt aquesta moció. Vaig estar a la constitució de la Xarxa Dones Girona i ja els vaig manifestar des del primer dia el meu total recolzament i suport. I avui mateix dono les gràcies també a la xarxa de dones La Cata. I vagi per endavant el meu vot favorable.

I jo afegiria a tot el que ha dit vostè que és un tema d'humanisme. Estem parlant de persones que tenen absolutament tots els drets de tirar endavant, de ser felices, d'equivocar-se i d'aixecar-se cada vegada que s'equivoquen. I el que no podem fer ara en aquest moment és posar-los-hi una barrera més per impedir-los-hi que es tornin a aixecar.

És evident que no hi han cèntims, però no es pot retallar absolutament en tot. S'ha de poder retallar en altres coses, però aquí no. No podem deixar per manca de pressupost dones i nens sense aquest servei, sense aquesta cobertura, sense aquesta protecció. Sempre acaben patint les conseqüències els mateixos, els més dèbils, i això és inadmissible.

Tot el que s'ha dit ho comparteixo plenament i per això no em vull allargar més, i repeteixo el meu vot favorable a la moció.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, vagi per endavant que donem ple suport a aquesta moció, perquè ens trobem novament davant d'una víctima de l'espectacle de les retallades. De serveis d'intervenció especialitzada n'hi ha set a tot Catalunya, compten amb professionals d'excepció, persones absolutament preparades i, per tant, estan fent una tasca imprescindible, una tasca importantíssima.

La violència cap a les dones no ha minvat, no s'ha reduït, i tenim dades que així ho demostren, però el que està passant és una vegada més una reculada en temes, que per manca de feina, per manca de recursos hi ha dones que tenen por a denunciar la

seva situació. Per tant, la realitat de la violència continua estant present a la nostra societat i això justifica la presència d'aquests serveis d'intervenció especialitzada.

Ara què està fent últimament la Generalitat de Catalunya, bé, des que va començar amb Convergència i Unió? El que està fent és, en primer lloc, externalitzar serveis a través de la contractació d'empreses privades, després retallades i, per tant, es desentenen dels efectes de la privatització i de la retallada, és a dir, l'eliminació de personal. Estem davant d'un cas d'aquestes característiques.

En concret, qui porta el SIE de Girona? Doncs, el porta una empresa que es diu SUMAR Empresa d'Acció Social, que pertany al Consorci de Benestar Social, que és una agrupació d'entitats públiques i d'ajuntaments, consells comarcals i diputació. Doncs bé, aquesta empresa que gestiona el SIE de Girona que es diu SUMAR té un conveni amb el Departament de Benestar i Família i unilateralment el Departament de Benestar i Família comunica que a causa –i disculpin, perquè tinc poca llum i la lletra tan petita no sé si m'hi veuré– que «per reorganització d'interès públic i racionalització dels serveis de la Secretaria de Família, s'ha valorat que...»

(la senyora Terés manifesta que no s'hi veu prou per llegir)

Acaba la lectura el senyor Olòriz, qui expressa, «Que amb efectes 1 de juliol de 2014 és convenient modificar la pròrroga del conveni en els termes següents.»

Continua la seva intervenció la senyora Terés, qui manifesta, «modificar la pròrroga del conveni», vol dir que el Departament de Benestar i Família tenia un conveni amb l'empresa SUMAR i ara de cop i volta creuen convenient modificar la pròrroga d'un conveni. Volen dir retallada. Això és per dir retallada, per una decisió unilateral.

Conseqüència: això implica la retallada d'unes persones, en concret aquí Girona dues persones senceres i una mitja persona. Què passa? L'empresa SUMAR, aquesta empresa pública, podria queixar-se i dir-li al Departament de Benestar: «Ostres, no em retalleu, no em retalleu diners», d'acord? Però no ho fa. I per què no ho fa l'empresa SUMAR? Per què no protegeix els seus treballadors? I els llegiré una cosa també molt curiosa. L'empresa SUMAR que diu que «té l'objectiu de ser al màxim d'eficient...», etcètera, diu: «s'ofereix com a espai de cooperació de governs locals i amb la premissa que fent les coses conjuntament les hem de fer millor i/o més barates». Caram. I diu: «com diu el nostre eslògan “fer més amb menys”», ja ho tenim, fer més amb menys, aquest és l'objectiu de l'empresa que gestiona el SIE de Girona. Per tant, demanarà alguna cosa al Departament de Benestar i Família? Demanarà que no li retallin el que unilateralment, i creiem que fins i tot això és denunciabile, no es pot retallar? No, perquè com que ja volen fer més amb menys.

Què passa? Els directius d'aquesta empresa que es diu SUMAR que –oh!, curiositat– el seu president es diu Miquel Nogué, no sé si els sona, alcalde de Banyoles. A veure, aquests directius i responsables, també retallaran el seu sou proporcionalment? No, tot va parar sempre allà mateix: als últims treballadors i treballadores, és a dir, eliminació de places. Sempre passa absolutament el mateix. Estem davant d'una situació absolutament greu. A més a més, amb la paradoxa que, com deia la representant de la xarxa, una de les responsabilitats que és la de la inserció laboral la passen a “La Caixa”. Sembla que dir “La Caixa” en aquest país és dir: «més o menys públic, però no. “La Caixa” és una entitat privada. Per què ha de gestionar el tema de la inserció laboral “La Caixa”? Doncs, perquè també està ficada per aquí al mig, en el consorci, està ficada a SUMAR, etcètera.

Per tant, evidentment, nosaltres donem ple suport a través de la xarxa a aquesta moció. Tots els grups de dones de Girona s'han unit per donar-hi suport, s'han recollit més 2.500 signatures que es van recollir gràcies a la iniciativa de les usuàries d'aquest servei, ni tan sols dels treballadors i treballadores, les usuàries. També hi ha tot el suport a darrere dels col·legis professionals, dels treballadors i les treballadores. Aquest dimecres hi haurà una compareixença a la Comissió d'Igualtat del Parlament

de Catalunya. També hi ha una proposta de resolució en el Parlament de Catalunya. S'està vulnerant la Llei d'eradicació de la violència masclista, que en el seu apartat parla clarament que s'ha de donar prioritat a aquest tipus de serveis. Per què la Generalitat, el departament no parla de dades que justifiquin aquest retallada? No en dóna ni una, ni diu que han disminuït el nombre d'agressions i violència contra les dones, ni parla en absolut de números. No en vol parlar.

Creiem que és un fet importantíssim, gravíssim i, per tant, nosaltres no podem fer res més que donar suport en aquest Ple a aquesta moció i, per tant, que no es retalli ni un mil·límetre al SIE de Girona.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en primer lloc, voldria enviar tota la meva solidaritat envers les dones que pateixen la xacra de la violència masclista. Solidaritat i solidaritat de classe. Està clar que el fenomen o més que el fenomen, la xacra de la violència de gènere afecta tothom, totes les dones de forma transversal, independentment del seu poder adquisitiu, però també penso que està clar que les persones que són més vulnerables, que són més febles, que pateixen altres retallades, encara són més susceptibles d'aquesta violència estructural que hi ha al nostre país i a altres llocs.

Probablement, aquest fenomen és una de les principals xacres, una de les violències més brutes i més lletges i nefastes que hi ha arreu del món. I està clar també que un país si vol ser ha de garantir tots els recursos i tots els serveis, entenc jo, per combatre aquesta violència estructural. Per tant, el SIE per mi seria una estructura d'estat, i les estructures d'estat no s'han de tocar.

En segon lloc, volem agrair també la feina que fa la Xarxa de Dones en molts àmbits relacionats amb els drets de les dones. Gràcies a l'esforç i la perseverança que ha fet la Xarxa de Dones, moltes persones s'han assabentat de les intencions que hi ha de fer aquestes retallades en el SIE. Era una realitat que era força desconeguda i ara, per sort, gràcies a la seva tasca perseverant, és molt més coneguda.

Nosaltres estem totalment d'acord amb l'esperit de la moció i amb els tres acords que s'hi proposen, i entenem que són de mínims, que qualsevol persona, qualsevol grup municipal amb un mínim de decència, si em permeten l'expressió, hauria de donar suport a aquesta moció tal com està redactada.

Compartim amb la xarxa i amb les diferents entitats de dones que la formen la nostra indignació per la constatació que un cop més la Generalitat aplica retallades sobre els col·lectius més vulnerables. I està clar que les dones víctimes de la violència de gènere ho són. I aquesta excusa famosa, omnipresent i omniscient que no hi han prous recursos i que es fan retallades perquè no hi ha més remei i que som molt pobres i unes víctimes i per això hem de fer retallades, nosaltres ja no ens la creiem.

La Generalitat, cada mes paga religiosament el deute contret amb els bancs, uns bancs que han estat rescatats amb fons públics i que continuen fent negoci mentre la nostra societat necessita moltes mesures i moltes millores. I a més a més, veiem amb impotència, que a la nostra societat els evasors fiscals de les grans empreses IBEX 35, etcètera, continuen amb plena impunitat. Doncs, aquí hi ha un filó de recursos que ens podrien ajudar a garantir aquests serveis que són imprescindibles per al benestar de la nostra societat.

Per tant, és totalment legítim que exigim a la Generalitat que no faci ni un sol pas enrere, entenem nosaltres, en l'atenció a les dones víctimes de la violència masclista i als seus fills. Per això, quan constatem any rere any que encara queda molta feina per fer, creiem que és inacceptable que s'aposti per fer-hi retallades; de cap de les maneres es pot acceptar això. Tot al contrari, el que caldria és, pensem nosaltres, ampliar encara més aquests serveis per tal de poder ser més eficaços en la lluita contra el masclisme i fer-ho també des d'altres vessants: la prevenció, l'educació i sobretot la sensibilització, perquè aquesta realitat estructural que hi ha al nostre país s'ha de combatre amb molta pedagogia, segur que podem fer-ho, però calen recursos.

Pensem, a més –com ha comentat la Núria Terés–, que és un gravíssim error i un pas enrere apostar per privatitzar aquest servei o part d'aquest servei, perquè, com s'explica en la moció, passarà a ser gestionat per una fundació de l'entitat bancària “La Caixa” i “La Caixa”, amb tots els respectes, no són unes germanetes de la caritat, apareixen quan hi ha possibilitats de negoci. I nosaltres creiem que això és inadmissible, qui hauria de prestar aquest servei és l'Administració pública, perquè és qui té més recursos i té més eines per garantir, precisament, la prestació del servei i garantir-ne la qualitat. Perquè el que compta no és fer-ne més negoci o menys negoci, sinó tot al contrari, atendre les necessitats.

No m'allargo més, acabo: tot el suport a la nostra moció i demanar a la resta de grups municipals que de forma unànime hi donem suport.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc el que vull és agrair a la senyora Carme Bosch la seva intervenció i la presentació que ha fet de la moció que en aquests moments estem debatent.

I en segon lloc, i abans d'entrar en el fons de la moció, el que voldria també és reconèixer i valorar positivament la feina feta al llarg de tot aquest temps pel SIE i els professionals que hi treballen, perquè són moltes les dones i fills d'aquestes que ha ajudat i que sobretot ha ajudat a tirar endavant i a tornar tenir un projecte de vida en què creure i pel qual voler lluitar.

Aquesta és una moció, les persones que m'han precedit n'han parlat molt, alguns han fet referència a les causes, d'altres han considerat que les causes anaven per un costat, anaven per l'altre amb relació a les retallades, a mi m'agrada més parlar d'ajustaments, d'ajustaments i d'austeritat. Sí que és veritat que en aquests moments en què la situació econòmica no és bona i en què l'Administració pública, no només la Generalitat, sinó totes les administracions han de fer un esforç per reorganitzar, per ajustar-se i per practicar austeritat a nivell econòmic, perquè no hi ha prou diners per poder fer tot allò que un voldria fer, això és veritat. Però també és veritat que dins dels ajuntaments cal prioritzar, que avui és més important que mai que aquelles administracions que han de fer ajustaments més grans prioritzin amb relació a en què s'inverteixen els diners que tenen i que, a més, serveixen o han de servir per garantir els serveis públics. I aquí és on nosaltres creiem que la Generalitat, en el cas dels SIE, s'ha equivocat no prioritzant-los.

Miri, es pot estar més d'acord o menys d'acord amb la pràctica de l'austeritat i dels ajustaments. Efectivament, tothom sap que el meu partit polític és un partit polític que defensa això, que en moments de crisi econòmica, en moments en què l'Administració econòmicament també ho passa malament, cal fer ajustaments i cal practicar l'austeritat, perquè nosaltres no creiem ni amb la generació de deute ni amb la generació de dèficit, perquè el deute i el dèficit s'ha d'acabar tornant en algun moment, perquè els diners ningú els regala. Però sí que creiem que en moments com els actuals el que cal és prioritzar, i per tant, nosaltres pensem que la Generalitat de Catalunya en aquest cas hauria d'haver prioritzat, hauria d'haver seguit prioritzant els SIE, en el cas del SIE de Girona, pel que fa a la no-reducció d'aquest 25 per cent dels serveis que fins ara s'ofereixen. I segon –com deia la senyora Bosch–, ja no és que demanin més diners, sinó simplement que ens deixin com estem i, per tant, que no ens toquin.

Nosaltres pensem que això és el que hauria d'haver fet la Generalitat. Per què? Doncs, perquè creiem que és una prioritat seguir lluitant contra la violència masclista i seguir donant suport a aquelles dones que desgraciadament i malauradament a dia d'avui encara pateixen aquesta violència masclista, així com als seus fills, com molt bé la senyora Bosch ens ha explicat que es feia des del SIE de Girona.

Per tant, com que estic totalment d'acord en una frase que deia la senyora Bosch, deia: «la violència masclista no té color polític ni té tampoc classe social», i jo ho comparteixo, tot al contrari, jo crec que qualsevol, en aquest cas, dona, perquè estem parlant de violència masclista, està exposada que un dia pugui patir aquest tipus de

violència. I per tant, jo crec que tota la societat hauria d'estar molt i molt solidaritzada amb les persones que per desgràcia ja ho pateixen a dia d'avui i, per tant, que hauria de ser una prioritat, en aquest cas del qual parlem, del Govern de la Generalitat. I per això, nosaltres hi donarem suport.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, també donar la benvinguda a la representant de la Xarxa de Dones, la senyora Carme Bosch, agrair-li la seva exposició. Agrair i també donar la benvinguda a totes les components de la xarxa que avui ens acompanyen.

Per descomptat, el nostre grup donarà tot el suport a aquest moció, que lamentem que s'hagi hagut de presentar, aquesta és la primera qüestió, tant de bo no hagués estat així, tant de bo estiguéssim parlant que en aquest moment hi ha una sensibilitat especial per a un problema que no disminueix, ans al contrari.

Mirin, Girona és una demarcació que ha estat pionera moltes vegades en l'atenció i en la sensibilitat vers les víctimes de la violència de gènere. Varem ser pioners l'any 97 en l'establiment d'un protocol de coordinació per fer una acció conjunta de tots els serveis que atenen les víctimes de violència de gènere. Era molt poc després que la Conferència Mundial de les Dones de Beijing, l'any 95, fes, diguem-ne, una afirmació que va sentir-se arreu del món: «La violència contra les dones és una vulneració gravíssima dels drets humans més elementals.» Això que era una cosa que la veien segurament només aquells que estaven més sensibilitzats, la Conferència Mundial de Beijing ho va dir, ho va predicar i ho va dir d'una forma que ningú va poder girar els ulls ja cap a una altra banda.

A partir d'aquí, la sensibilitat va anar creixent en els organismes públics i en diferents llocs del món. I jo els deia, a les comarques gironines el protocol va ser pioner i ha estat model a altres llocs de Catalunya i fora de Catalunya també.

Aquest protocol que avui encara està en vigor, si bé potser no se'n fa tant de ressò, va ser també per nosaltres, per l'Ajuntament de Girona un referent i hi varem participar i varem aportar el nostre coneixement, el coneixement que teníem de la situació de les dones que s'atenien des de l'atenció primària municipal. Arran de tota aquesta feina feta, el nostre Ajuntament l'any 2002 va crear el Servei Municipal d'Atenció a les Víctimes de Violència de Gènere. És un servei que ara ha complert dotze anys, segurament hauria estat bé celebrar-ne el desè aniversari o fer-ne una mica més de, diguem-ho així, difusió, perquè és un servei enormement valorat. És un dels serveis excel·lents que es presten per part dels serveis municipals, és un servei especialitzat que és de referència fora de Girona i de les comarques gironines i que ens aporta dades molt importants.

Els en parlo perquè una de les dades que traiem de les memòries d'atenció a les dones del nostre servei municipal és que la problemàtica augmenta. Mirin, la memòria del 2012 ens diu que es van atendre 253 dones; la del 2013 ens diu que se'n van atendre 299, que augmenta la problemàtica, canvia el perfil: cada vegada més dones d'aquí i menys dones estrangeres, cada vegada un perfil d'edats més variat. I les dades que a nosaltres ens subministra aquest servei municipal, que els deia és excel·lent –i jo vull aprofitar avui per felicitar també els seus professionals, que estan fent una feina sovint silent, sovint poc coneguda i, en canvi, enormement valorada en l'àmbit especialitzat– ens donen una notícia molt clara: la problemàtica no disminueix. Per tant, no només no s'hauria de disminuir l'atenció que es presta des del SIE, sinó que hauria d'augmentar.

Què passa a més a més? Que sembla que disminuirà l'atenció als infants, i aquests infants i l'atenció a aquests infants és importantíssima per tallar el cercle viciós de reproducció de la violència transgeneracionalment. Si nosaltres no atensem els fills i les filles de les famílies en què es viu aquesta situació, no estem fent res per tallar un cercle que tots els estudis, tot el coneixement que tenim ens indica que es va perpetuant d'una generació a l'altra; cal atendre de forma especialitzada, cal atendre

amb una especial cura per incrementar la resiliència d'aquests infants, en els nens i nenes d'aquestes famílies.

Per tant, podríem parlar-ne molta més estona i no és qüestió, però tenen tota la raó amb el que diuen, tenen tot el nostre suport per a la seva petició. I creiem, a més a més, que segurament el que caldria és que si aquesta retallada es produeix, pugui haver-hi –i ja acabo– per part del servei municipal un increment de l'atenció als infants per intentar en el que sigui possible per part del servei municipal, pal·liar els efectes, per nosaltres molt negatius, que pot tenir sobre aquestes famílies i sobre aquesta, hi insisteixo, perpetuació transgeneracional de la violència, la reducció de serveis a disposició.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, en primera instància, també agrair a la senyora Carme Bosch la seva exposició. Un reconeixement a tots els professionals que treballen als SIE i al servei municipal pròpiament i a les persones que conformen el col·lectiu de dones La Cata, com la Xarxa, per la tasca que estan duent a terme davant –i en això hem coincidit tots els portaveus– d'una problemàtica, una xacra, com s'estava comentant fa un moment, que l'hem de mirar d'eradicar al més aviat possible i hi hem de posar tots aquells esforços i dotacions que siguin necessàries per poder fer front a les problemàtiques existents.

Quan varem rebre la moció, sí que els he de dir que em vaig quedar sorprès per una qüestió que apareix a la part dispositiva de la mateixa, i és que feia referència que la ciutat de Girona es veia afectada per les retallades, perquè així ho diu a la part dispositiva, que fa referència directa a la ciutat de Girona. I ara sí que la portaveu del Partit Socialista de Catalunya acaba de fer una menció que jo volia ressaltar: tenim servei municipal propi que està treballant i que en cap moment, i això vull que quedi clar, la ciutat de Girona ha vist retallada cap mena de dotació al respecte, segueixen havent-hi els mateixos professionals que estan treballant. I per tant, quan parlem de Girona o si volen fer referència al Gironès o a determinats municipis fora de la ciutat de Girona el que hem de començar és a explicar-ho bé, perquè si no, la menció que queda és que la ciutat de Girona ha produït una retallada respecte a un servei, quan no ha estat així, aquest servei se segueix mantenint, segueixen havent-hi els professionals que hi havien. I tinc un informe redactat avui mateix per la directora del servei que posa de manifest aquesta realitat.

Una altra qüestió és el que pugui succeir fora d'aquí, que, evidentment, podem comprendre davant la realitat de la problemàtica, però el que no podem és confondre la ciutat en si mateixa i el servei que s'està donant amb altres problemàtiques que puguin sorgir, ja sigui a Salt o a altres municipis de les comarques gironines.

Davant d'aquesta realitat, el Grup de Convergència i Unió de l'Ajuntament de Girona comprèn la realitat del que estan exposant, comprèn la realitat de la problemàtica existent, però volia deixar ben clar que hem de diferenciar quan un servei s'està donant des d'aquesta ciutat i s'està donant correctament i sense cap mena de retallada. Estem ubicats al mateix espai i compartim el mateix equip de professionals que fins ara havia existit.

És per això i només per aquest concepte d'haver introduït la paraula «Girona», que ens situa en una situació difícil per part dels que estem a l'equip de govern, que nosaltres ens abstindrem en la present moció.

El senyor alcalde indica a la senyora Carme Bosch que disposa d'un torn per intervenir.

Fa ús de la paraula la senyora Carme Bosch, qui manifesta, primer de tot agrair molt el suport i dir que ens hem sentit molt recolzades aquí, per tant, agrair-vos molt totes aquelles persones que heu manifestat que ens recolzareu i que donareu suport a aquesta moció.

Només aclarir un punt, és que potser jo no m'he explicat bé, i demano disculpes prèviament. Però una cosa són els serveis d'informació i atenció a les dones, que són uns serveis que són comarcals i locals. Les ciutats més grans de vint mil habitants en tenen un. Evidentment, Girona té el seu, com no podria ser d'una altra manera, és una ciutat gran, és una ciutat important. També el té Figueres, també Olot, també el tenen altres ciutats. Però l'altra cosa és el SIE, em sembla que ho dic bé, perquè sóc papissota de mena, que és un servei d'intervenció especialitzada que és per a totes les comarques de Girona. Per tant, parlem de coses diferents. I nosaltres el que aquí demanàvem és el recolzament de l'Ajuntament de Girona a un servei que directament, perquè encara que sigui ubicat a Salt i encara que sigui per a totes les comarques de Girona, Girona també forma part de les comarques. És per això que ho demanàvem aquí. De la mateixa manera que també s'ha demanat a l'Ajuntament de Salt que demostrï o que ens digui o que ens expliqui o que voti a favor d'aquesta moció. Com també s'ha demanat a l'Ajuntament de Figueres. I així de mica en mica ho anem demanant a pertot arreu.

Era només dir això, aquest petit aclariment, perquè potser no m'he explicat bé.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, moltes gràcies, si els sembla passaríem a la votació.

La Sra. Pia Bosch demana la paraula. El Sr. Alcalde demana a la portaveu del grup del PSC Sra. Pia Bosch quin és el motiu per intervenir. Jo li he donat la paraula a la ponent perquè pugui fer una rèplica o puntualització a tots els grups, però no crec que s'hagin produït al·lusions. És que em fa l'efecte que si ara obrim un torn, tots els portaveus demanaran parlar i em sembla que no hi ha hagut cap al·lusió a vostè que li doni dret ara a utilitzar la paraula. Em sembla que la senyora Carme Bosch s'ha expressat molt bé, ha aclarit el que havia d'aclarir i em sembla que aquí ja podríem procedir a la votació. Si hi hagués hagut una al·lusió directa però és que no li puc donar la paraula, perquè em sembla que seria un precedent que no pertoca, atès que no li ha fet esment ningú a vostè, no es pot ni tan sols, reivindicar per al·lusions. De manera que pel bon funcionament del debat crec que està tot ben exposat, el torn l'ha clos la senyora Carme Bosch, si té alguna cosa a afegir, no hi ha cap problema a afegir-ho, però em fa l'efecte que tots els portaveus s'han pogut expressar amb tota llibertat i jo ho passaria a la votació.

La senyora Pia Bosch reitera la petició i demana que consti en acta.

El senyor alcalde demana a la secretària que faci constar en acta la reiteració de la petició d'intervenció de la senyora Pia Bosch.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes i deu abstencions del grup municipal de CiU.

2. Moció que presenta FSC-CCOO Comarques Gironines relativa a la sol·licitud al govern de la Generalitat de Catalunya de la reclassificació professional dels agents i caporals del cos de la Policia Local.

La Llei Orgànica 2/1986, de 13 de Març, reconeix les policies locals com a cos integrant de les forces i cossos de seguretat juntament amb les policies de les comunitats autònomes, el Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Civil.

Per altre part, la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya en l'article 1.4 estableix que "el sistema de seguretat pública, entès com un sistema integral, ha de garantir el dret dels ciutadans a una prestació homogènia dels serveis de seguretat arreu de Catalunya" i en l'article

5.1 es diu que "La policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies dels ajuntaments, amb la denominació de policia local, policia municipal, guàrdia urbana o altres de tradicionals, constitueixen la policia de les institucions pròpies de Catalunya". De la mateixa manera la Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, que regula entre d'altres els cursos d'accés i promoció de les policies locals i mossos d'esquadra, a l'article 3.1 estableix que "Als efectes d'aquesta llei, s'entén per cossos de policia de Catalunya la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i les policies dels ajuntaments, d'acord amb el que estableix l'article 5 de la Llei 4/2003, del 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya".

Els/les agents i caporals de les policies locals a Catalunya estan enquadrats, segons estableix l'article 24 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, en el grup D.

Vist que la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, recull a la disposició addicional sisena la classificació en el grup C a efectes econòmics i administratius per les categories de mossos/a i caporal/a del cos de mossos d'esquadra.

Atenent que la Llei 7/2007, de 12 d'abril, EBEP integra els grups de classificació anteriors a aquesta llei de tal manera que el grup D passa a ser C2 i el grup C passa a ser C1.

La policia local de Girona, com la resta de policies locals de Catalunya, és considerada cos de policia de Catalunya i el Pla d'estudis que han de superar els funcionaris del cos de policia local de Girona és l'establert per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya i és comú per accedir a les funcions pròpies dels agents i caporals de la policia de Catalunya, policies locals i mossos d'esquadra.

Per altre part mitjançant l'Ordre ECD/405/2014, de 12 de març, del Ministerio de Educación, Cultura y Deportes s'ha establert l'equivalència d'Agent de l'Escala Bàsica dels cossos de Policia Local de Catalunya al títol de Tècnic corresponent a la formació professional del sistema educatiu.

El Ple Municipal, amb l'informe favorable de la Comissió Informativa de les Àrees d'Economia i Empresa i de Serveis Centrals, adopta el següent ACORD:

Primer.- Instar a la Generalitat de Catalunya a efectuar les modificacions legals que corresponguin per tal d'adaptar a les policies locals de Catalunya la disposició addicional sisena de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, amb la finalitat d'equiparar la classificació funcional, actualment C1, de l'escala bàsica de Mossos d'Esquadra (agents i caporals), a l'escala bàsica de les policies locals de Catalunya (agents i caporals) que actualment és C2.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, per a la defensa d'aquesta moció, crido el senyor Rafael Navarro, perquè el senyor José Luís Ortega, representant del sindicat, precisament no ens ha pogut acompanyar i ha delegat en el senyor Navarro la defensa d'aquesta i de la moció que vindrà després. Disposa de cinc minuts. Per tant, quan vulgui té la paraula.

Presenta la moció el senyor Rafael Navarro, en representació del sindicat FSC-CCOO Comarques Gironines, qui exposa, bona tarda, regidores, regidors, senyor alcalde, com bé ha dit el senyor alcalde, el company que tenia de venir a defensar la moció per part de l'Agrupació de Policia Local de Catalunya no ha pogut venir, i llavors defensaré jo en nom de la federació, com a responsable del territori, aquesta moció.

La Llei orgànica 2 de 1986 reconeix les policies locals com a cos integrat de les forces i cossos de seguretat conjuntament amb les policies de les comunitats autònomes, el Cos Nacional de Policia i la Guardia Civil.

Per altra part, la Llei 4/2003, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, en el seu article 1.4 estableix que el sistema de seguretat pública entès com un sistema integral ha de garantir el dret dels ciutadans a una prestació

homogènia dels serveis de seguretat arreu de Catalunya. I en l'article 5.1 es diu que la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, i les policies dels ajuntaments, amb la denominació de «policia local», «policia municipal», «guàrdia urbana» o altres de tradicionals, constitueixen la policia de les institucions pròpies de Catalunya.

De la mateixa manera, la Llei 10/2007, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, que regula, entre d'altres, els cursos d'accés i promoció de les policies locals i Mossos d'Esquadra, en el seu article 3.1 estableix que als efectes d'aquesta llei s'entenen per cossos de policia de Catalunya la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i les policies dels ajuntaments, d'acord amb el que estableix l'article 5 de la Llei 4/2003, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

Els i les agents i caporals de les policies locals a Catalunya estan enquadrats, segons estableix l'article 24 de la Llei 16/1991, de les policies locals, en el grup D. Vist que la Llei 10 de 1994, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, recull a la disposició addicional sisena la classificació en el grup C a efectes econòmics i administratius per a les categories de mossos i caporals del Cos de Mossos d'Esquadra. Atenent que la llei integra els grups de classificació anteriors i aquesta llei de tal manera que el grup D passa a ser C2 i el grup C passa a ser C1, la Policia Local de Girona, com la resta de les policies locals de Catalunya, és considerada cos de policia de Catalunya, i el pla d'estudis que han de superar els funcionaris del Cos de la Policia Local de Girona és l'establert per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya i és comú per accedir a les funcions pròpies dels agents i caporals de la policia de Catalunya, policies locals i Mossos d'Esquadra.

Per altra part, mitjançant ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, s'ha establert equivalència d'agents d'escala bàsica dels cossos de policia local de Catalunya al títol de tècnic corresponent a la formació professional del sistema educatiu.

Des de l'FSC-CCOO a les comarques gironines, demanem al Ple municipal que adopti el següent acord: instar la Generalitat de Catalunya a efectuar les modificacions legals que corresponguin per tal d'adaptar a les policies locals de Catalunya la disposició addicional sisena de la Llei 10/1994, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, amb la finalitat d'equiparar la classificació professional actualment C1 a l'escala bàsica de Mossos d'Esquadra, agents i caporals, a l'escala bàsica de les policies locals de Catalunya, agents i caporals, que actualment és C2.

Moltes gràcies.

El senyor alcalde agraeix la intervenció del senyor Rafael Navarro i obre el debat.

Obert debat, intervé el senyor Carlos Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, agraeixo a Comissions Obreres i al sindicat aquesta moció i que vagi per endavant el meu vot favorable.

Mentre era militant del Partit Popular ja vaig intentar en el seu dia promoure un conveni a nivell estatal, a nivell espanyol, entenent que no hi ha policies de primera i de segona, entenent que tots els cossos i forces de seguretat de l'Estat, ja sigui i els puguem entendre com tots els espanyols o com tots els catalans, fan el mateix servei, uns especialitzats en una cosa, els altres en una altra. Els articles de les lleis que vostè ha mencionat així equiparen uns i altres.

Seria bo que no només servís aquesta moció per a aquest reconeixement, sinó que fos el primer pas per entendre que policia no n'hi ha de primera i de segona, sinó que tota la policia està fent un servei a tota la societat per un bé comú, uns especialitzats en una cosa, d'altres en d'altres, uns de més proximitat i els altres amb altres funcions. I això, s'ha de corregir. Com ja he dit abans, el meu vot serà favorable.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, gràcies per la intervenció. És un tema complex i quan es parla de situacions administratives costa de seguir, però és possible seguir-ho.

Jo tinc una facilitat per seguir la intervenció que vostè ha fet, perquè sempre he pensat que un treballador ha de cobrar el mateix per la feina que fa i pels estudis que té, no solament a la funció pública, arreu. Però, desgraciadament, estem sotmesos a anomenades «reformes laborals» que són contrareformes que estan desmantellant en les empreses privades aquell principi que permetia les persones ser jutjades per la feina i no per l'interès exclusiu del benefici patronal.

Per això, de vegades els ciutadans que no treballen a la funció pública els costa entendre i de vegades tenir empatia per aquells que tenen un treball segur i per aquells que encara, en molts casos gràcies als sindicats, mantenen unes condicions laborals relativament dignes. Però no per això és de menys justícia el que vostè ha dit. No pel fet que hi ha una situació cada cop més desfeta i desestructurada entre molts treballadors, se'ls ha de desestructurar tots perquè tots siguem iguals. Jo estic d'acord que tots siguem iguals, però en les coses bones, és a dir, que tots siguem iguals en l'estabilitat laboral. I el que voldria és recuperar l'estabilitat laboral perduda de molts àmbits que en aquests moments estan sotmesos a situacions de sobrepressió.

La policia és un treball complex, de vegades genera fílies i fòbies. Jo no he entès per què de vegades la dreta és tan filopolicia i tampoc entenc i comparteixo del tot que l'esquerra pugui ser antipolicia. El que sí és veritat és que els policies han de tenir presents que són treballadors, sempre, en qualsevol moment. I és cert que el seu comandament molt sovint és polític i no tècnic, però sobretot saber que són treballadors i que l'autoritat que tenen els la donem els ciutadans, la majoria dels quals som treballadors. Per tant, jo sóc partidari d'una millor empatia sobre la pràctica en la qual les policies no siguin els que exerceixen l'autoritarisme, sinó que protegeixen la llibertat i la democràcia.

Dit això, és un camí llarg, complex, feixuc, de vegades no han tingut els millors comandaments, de vegades no s'ha entès bé això, però no per aquesta raó hem de pensar que ha d'haver-hi situacions discriminatòries en la mateixa policia. Un salt qualitatiu seria si hi hagués una sola policia. A mi me'n sobren algunes. Jo penso que ha d'haver-hi una policia catalana i aquesta policia catalana ha de tenir un abast municipal i un abast especialitzat. Suposo que són coses que d'aquí a un temps relativament aviat acabarem de solucionar. Però en la mesura en què sigui així, la policia catalana local i la policia catalana anomenada «Mossos» per la mateixa feina, per la mateixa categoria i pels mateixos estudis han de cobrar el mateix.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en primer lloc, agrair a Rafa Navarro la seva exposició.

En segon lloc, comentar que, bé, aquí podríem començar un debat sobre model policial, no és la meva intenció, sí que manifestaré la postura del Grup Municipal de la CUP. Nosaltres, efectivament, tenim un model de seguretat pública diferent del que s'aplica actualment, del que està vigent i, en conseqüència, votarem aquesta moció, que ja avanço que no la votarem a favor.

Ara mateix a Catalunya hi ha molts col·lectius de treballadors que reclamen diverses reivindicacions, entre elles, equiparar categories laborals i també avançar l'edat de jubilació –en les mocions que vénen després també en parlarem-. I això passa a l'empresa pública i passa a l'empresa privada. I ha de quedar clar que moltes de les conquestes laborals i dels drets dels quals gaudim ara mateix els treballadors i treballadores –dic «gaudim» entre moltes cometes, perquè com que està tot una mica desballestant-se, més aviat ho estem patint–, però moltes d'aquestes conquestes s'han assolit gràcies a les reivindicacions i les mobilitzacions del moviment obrer europeu i també el català, que durant molts anys s'ha enfrontat a les patronals més radicals que sempre s'han negat a acceptar reivindicacions ben raonables del conjunt de la classe treballadora, de la ciutadania. I, precisament, han estat tot sovint els cossos policials, inclosos els locals, els qui sempre s'han posat de cantó de les patronals a l'hora de reprimir amb duresa mobilitzacions de la classe treballadora.

Per això, nosaltres no podem veure amb bons ulls que s'atorguin més privilegis als cossos policials. I dic privilegis, perquè des del nostre punt de vista, i això és un fet, són dels poquíssims col·lectius que continuen augmentant plantilla mentre d'altres col·lectius públics, com puguin ser els de la sanitat, els serveis socials, de l'educació, estan patint retallades, estan patint precarietat laboral i altres calamitats. Per això, nosaltres no veuríem amb bons ulls que per a uns determinats cossos de treballadors públics, és a dir, els cossos policials, es facin concessions i, en canvi, en els altres es facin contínuament retallades.

D'altra banda, també considerem –i ho diem amb total honestedat– que aquesta entenem que és una actitud poc solidària, el fet de sol·licitar aquesta reivindicació directament al Ple que jo sàpiga és la primera vegada, almenys des que estic representant la ciutadania, de fa tres anys, que ens trobem que un col·lectiu de treballadors de l'Ajuntament ve directament al Ple de l'Ajuntament a presentar una moció per demanar millores i privilegis, sense tenir en compte les demandes d'altres col·lectius que també són treballadors municipals. Nosaltres entenem que tots els treballadors tenen drets i no veiem gens bé que es vulguin aconseguir privilegis per a uns i per als altres, retallades.

Sabem també, a més a més, que els diferents cossos policials a Catalunya tenen diverses reivindicacions, però entenem que no ens correspon a nosaltres, el Grup Municipal de la CUP, atendre-les.

De passada, aprofito l'avinentsa per demanar als diferents cossos policials que siguin una mica més sensibles a les demandes socials i laborals del conjunt de la classe treballadora en els moments en què estem vivint actualment i que mirin en comptes d'esgrimir un ús de la força de vegades abusi i d'obeir cegament directius patronals i governamentals, que mirin d'escoltar una mica les reivindicacions que contínuament, dia sí, dia també, hi han al carrer.

Nosaltres pensem que si aquestes mesures s'aprovesin al Ple seria un clar greuge envers la resta de treballadors municipals i creiem que no estem aquí per fer greuges.

Dit això, també volem manifestar tot el nostre respecte pels sindicats que estan vehiculant aquesta reivindicació, però anunciem que votarem en contra d'aquesta moció.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, en primer lloc, agrair la intervenció i l'exposició d'aquesta moció del senyor Navarro.

Vagi per davant que el meu grup donarà suport a aquesta moció. No tan sols hi donarà suport –jo ara no repetiré tots els antecedents legals que el senyor Navarro ens ha explicat en la seva intervenció i que, a més, estan escrits a la moció i, per tant, que tots els grups tenim, perquè no tornaré a repetir totes les lleis i totes les modificacions que hi ha hagut i que ens duen que avui hi hagi aquesta reivindicació–, sinó que el que sí aniré és a explicar una cosa que jo suposo que molts de vostès desconeixen, i és que no només nosaltres avui donarem suport a aquesta moció, sinó que, a més, ha estat el meu grup polític, el Partit Popular al Parlament de Catalunya, qui ja el 15 de gener d'aquest any, del 2014, va entrar una proposta de resolució a la Comissió d'Interior que el dia 3 d'abril va ser debatuda, que ha estat aprovada i que, per tant, en aquests moments el Govern de la Generalitat ja s'ha avingut i ja s'ha compromès a fer efectiu aquest canvi de classificació que vostès avui demanen en aquesta moció.

En aquell moment, la proposta de resolució presentada pel meu grup al Parlament de Catalunya demanava tot el que vostès avui ens demanaven i a més ho feia en base a tot el que vostès ens expliquen dels antecedents legals que fins a dia d'avui hi ha i el greuge comparatiu que pot ocasionar el que vostès no estiguin equiparats del C2 al C1. En aquells moments, el Govern de la Generalitat, en aquest cas Convergència i Unió, va estar d'acord a pactar una transaccional i, per tant, finalment es va quedar que el Govern de la Generalitat regularà aquest tema a través de la Llei d'acompanyament, o sigui, de la Llei de mesures fiscals dels pressupostos de l'any

2015. I per tant, si el Govern de la Generalitat compleix les seves obligacions, això estarà resolt abans de finalitzar l'any 2014, perquè com tots saben, els pressupostos de la Generalitat i la Llei d'acompanyament es presenta al Parlament de Catalunya al novembre, d'octubre a novembre de cada any i, per tant, queda aprovada abans del 31 de desembre.

Per tant, nosaltres hi donarem suport, però, a més, jo crec que era de justícia avui explicar que el meu partit al Parlament, que és on realment s'ha de demanar aquest canvi legal, perquè és la Generalitat de Catalunya qui l'ha de fer, també ho ha presentat, ho ha defensat i que, a més, ha aconseguit el compromís del Govern de la Generalitat que abans de finalitzar el 2014 aquest tema quedarà resolt.

Fa ús de la paraula la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, dir en primer lloc que coincideixo bastant amb els plantejaments que ha fet el regidor Olòriz quan ha parlat de la policia que voldríem per a Catalunya i també el reconeixement que han de tenir tots els treballadors, per a una mateixa feina, tenir la mateixa compensació econòmica.

El senyor Navarro ha explicat que és la mateixa Generalitat de Catalunya la que considera que les policies locals i els mossos d'esquadra són la base de la policia de les nostres institucions catalanes. I si bé és cert que quant a organització, funcions i funcionament intern cadascun d'ells disposa de normes específiques en la matèria, no ho és menys que són comuns els cursos d'accés i els sistemes de promoció que fixa l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya.

Ha explicat també el senyor Navarro que en el Cos dels Mossos d'Esquadra la categoria de mosso i caporal estan enquadrades en un grup, el C1, mentre que al cos de policies locals, els agents i caporals ho estan en un grup inferior, la qual cosa evidencia una desigualtat, sobretot si pensem que fan la mateixa feina i que, a més, és la mateixa Generalitat la que s'ha manifestat explícitament per la integració de tots els serveis en un sistema de seguretat pública per a Catalunya per així donar un millor servei a tots els ciutadans del nostre país.

Es tracta però d'una mesura que és complexa i, a més a més, que té un impacte econòmic molt important. I per tant, pensem que no ho han d'abordar els ajuntaments de forma unilateral, sinó que correspon a la Generalitat regular aquesta equiparació professional, i per tant, el nostre grup donarà suport a aquesta moció.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui expressa, primer de tot, agrair al senyor Rafa Navarro la seva intervenció i la seva exposició.

Indicar que al Grup de Convergència i Unió difícilment ens han de convèncer, perquè des de bon començament hem cregut sempre en l'existència i la necessitat de crear una policia de Catalunya, una policia unificada, on, com han manifestat tots i cada un dels portaveus que han anat parlant, es generaven unes diferències laborals evidents, perquè ja hi havia la diferència pròpiament de la categoria professional d'un C2 a un C1, i això creava una situació d'una policia de primera i una policia de segona.

A partir d'aquí, les passes jo crec que són les adequades. Ara s'ha fet la primera passa que és a la qual avui ha fet referència vostè i que es resol amb l'ordre ministerial en el sentit de l'equiparació de la titulació, és a dir, un cop es fan els cursos de l'equiparació de la titulació ja és de caràcter unificada. I el que estan demanant és el següent pas, que és l'equiparació a nivell jurídicament laboral, que és la que comportarà que la retribució també sigui equiparada entre els diferents cossos policials.

En aquest sentit, el Grup de Convergència i Unió ja ha manifestat sempre la seva predisposició en aquesta qüestió. També n'hi ha mostres, com l'oficina integrada que actualment està funcionant aquí a la ciutat de Girona que ja camina en aquesta direcció. I per tant, a aquesta reforma, evidentment, hi donarem ple suport.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, el senyor Navarro vol fer algun afegitó amb relació al posicionament dels grups?

Intervé el senyor Rafael Navarro, qui manifesta, només donar les gràcies a tots els grups municipals i res més.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-dos vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, un vot en contra del grup municipal de la CUP i una abstenció del regidor no adscrit, senyor Carles Bonaventura Cabanes.

En aquest moment de la sessió s'incorpora la senyora Anna Pujolàs Vilar, regidora del grup municipal de la CUP.

3. Moció que presenta l'entitat FSC-CCOO Comarques Gironines relativa a la sol·licitud al govern de l'Estat de l'avançament de l'edat de jubilació dels membres de cos de la Policia Local.

El Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova la Llei General de la Seguretat Social, estableix en el seu article 161bis.1, que l'edat mínima per accedir a la jubilació podrà ser rebaixada, a proposta del Ministre de Treball i Afers socials, en aquells grups o activitats professionals, el treball de les quals siguin de naturalesa excepcionalment penosa, tòxica, perillosa o insalubre i, acusin elevats índexs de morbiditat o mortalitat, sempre que els treballadors afectats acreditin en la respectiva professió o treball, el mínim d'activitat que s'estableixi.

Que la professió de policia, independentment de la seva dependència orgànica, és una professió de risc ja no està en qüestió; la normativa, els estudis realitzats, així com l'experiència en el desenvolupament de la professió, avalen l'avançament de l'edat de jubilació. Un policia amb edat avançada és un risc per a la seva pròpia seguretat en el treball, i un risc per una protecció eficaç dels ciutadans i ciutadanes.

L'existència de la jubilació anticipada en altres Cossos de Seguretat de l'Estat, així com, la inclusió de la policia autonòmica Ertzaintza, ratifiquen la necessitat de regulació, i no discriminació per analogia, de la resta de cossos policials.

El Ple Municipal, amb l'informe favorable de la Comissió Informativa de les Àrees d'Economia i Empresa i de Serveis Centrals, adopta el següent acord:

Primer.- Instar a la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social, a la Direcció General de Planificació del Territori de la Seguretat Social, i a la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), Associació de Municipis de Catalunya (ACM) i a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP), que proposin al Congrés dels Diputats, la modificació legislativa en matèria de Seguretat social que permeti l'avançament de l'edat de jubilació dels membres del cos de Policia local, reconeixent, per una banda la professió de Policia local com a professió de risc d'acord a l'article 161bis.1 del RDL 1/1994, de 20 de juny, i aplicant, conseqüentment, els coeficients reductors en l'edat de jubilació dels membre dels cossos de Policia Local, amb les mateixes condicions que es contemplen en la disposició Addicional quadragèsima cinquena del citat Reial Decret legislatiu 1/1994 de 20 de juny.

4. Moció que presenta la Secció Sindical de la FSP UGT i CSI-F de l'Ajuntament de Girona per l'avançament de l'edat de jubilació dels membres del cos de la Policia Local.

Els pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2010, van modificar mitjançant esmena presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Basc, EAJ-PNV la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social pel que fa referència a l'aplicació de coeficients reductors en l'edat de jubilació en el Cos de

l'Ertzaintza.

La modificació legislativa, necessària, admetia el reconeixement de la professió de policia com a col·lectiu especialment vulnerable i necessitat d'ajustar la seva vida laboral a la situació real, situació emparada en la Ley General de la Seguridad Social que en el seu article 161.1 bis, empara a les professions de "naturalesa especialment penosa, tòxica, perillosa i insalubre" en les que es registrin "elevats índexs de morbiditat o mortalitat". Aquest establiment dels coeficients reductors implica i exigeix la realització prèvia sobre estudis de sinistralitat en el sector, penositat, perillositat i toxicitat de les condicions de treball, la seva incidència en els processos d'incapacitat laboral que genera en els treballadors i treballadores i els requeriments físics exigits pel desenvolupament de dita activitat.

En relació al col·lectiu de policies locals i autonòmics, en els estudis duts a terme per diferents organismes, es desprèn que existeixen indicis de perillositat i penositat en el desenvolupament de la seva activitat i que els requeriments psicofísics que s'exigeixen pel seu ingrés en el col·lectiu i en el desenvolupament de la seva vida laboral, no poden fer-se a partir d'unes determinades edats, complint-se d'aquesta forma, els requeriments exigits en la legislació per la reducció d'edat d'accés a la jubilació, com a conseqüència de la realització de treballs de naturalesa excepcionalment penosa tòxica, perillosa o insalubre.

Que la professió policial, sigui quina sigui la seva dependència orgànica, és una professió de risc, ja no es discuteix; la legislació, els estudis realitzats, l'experiència en el desenvolupament de la professió màxim en grans ciutats, avalen l'avançar l'edat de jubilació.

L'existència de la jubilació anticipada en altres Cossos de Seguretat de l'Estat així com la recent inclusió de la ja esmentada Policia Autonòmica Ertzaintza, no fan sinó, ratificar la necessitat de regulació i no discriminació per analogia de la resta de policies: a igual risc, igual cobertura.

Un policia amb edat avançada, és un risc per a la seva pròpia seguretat en el treball i per a una eficaç protecció de la ciutadania i dels seus bens: la seguretat és un Dret de la Ciutadania.

Per tot això, l'Ajuntament de Girona, presenta Moció per a l'Avançament de l'edat de jubilació de les Polícies Locals:

Instar a la Secretaria del Estado de la Seguridad Social, a la Dirección General de la Ordenación del Territorio de la Seguridad Social i a la FEMP, que proposin al Congreso de los Diputados, la modificació legislativa en matèria de Seguretat Social, que permeti l'avançament de l'edat de jubilació de les policies locals, a través de l'aprovació de les següents mesures:

1a. L'aplicació dels coeficients reductors en l'edat de jubilació als membres dels Cossos de Polícies Locals de l'estat, en les mateixes condicions que es contemplen en la Disposició Addicional Quadragèsima Cinquena del Real decreto Legislativo 1/1994, per la que s'aprova el text refós de la Ley General de la Seguridad Social, introduïda per la Ley 40/2007 de 7 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social.

2a. Sol·licitar al Gobierno del Estado, el reconeixement de la professió policial de risc, i en conseqüència, la redacció d'un catàleg de malalties professionals, amb l'objectiu de protegir la salut i posar fi a la injustícia d'una edat de jubilació, sense tenir en compte la sinistralitat en el sector, la penositat, perillositat i toxicitat de les condicions de treball, així com la incidència en els processos d'incapacitat laboral que genera, i els requeriments exigits pel desenvolupament de la tasca policial.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, aquí tenim dues mocions presentades per dos sindicats diferents sobre el mateix tema i el mateix contingut. Abans en la conversa que hem fet amb el representant també del sindicat UGT –si vol pujar cap aquí– dèiem de fer la substanciació conjunta i fer, si els sembla, una votació conjunta i un debat conjunt de totes dues mocions. D'acord?

En tot cas, d'UGT no ve ningú i parlaran, en primer lloc, el senyor Navarro –disposa de cinc minuts– i després si el senyor De Rioja vol afegir alguna cosa, també disposarà del seu torn. Quan vulgui.

Presenta la proposta el senyor Rafael Navarro, en nom dels sindicats UGT, CSI-F i CCOO, qui exposa, bona tarda una altra vegada. Regidores, regidors, alcalde, aquesta moció que presentem conjuntament amb els sindicats UGT i CSI-F i Comissió Obreres està emmarcada dintre d'una campanya a nivell estatal per demanar l'avançament de l'edat de jubilació dels membres dels cossos de la policia local.

El Reial decret legislatiu 1/1994, pel qual s'aprova la Llei general de la seguretat social, estableix en el seu article 161 bis 1, que l'edat mínima per accedir a la jubilació podrà ser rebaixada a proposta del Ministeri de Treball i Afers Socials en aquells grups o activitats professionals el treball de les quals sigui de naturalesa excepcionalment penosa, tòxica, perillosa o insalubre i acusin elevats índexs de morbiditat o mortalitat, sempre que els treballadors afectats acreditin en la respectiva professió o treball el mínim d'activitat que s'estableixi.

Que la professió de policia, independentment de la seva dependència orgànica, és una professió de risc ja no està en qüestió, la normativa, l'estudi realitzat, així com l'experiència en el desenvolupament de la professió avalen l'avançament de l'edat de jubilació. Un policia en edat avançada és un risc per a la seva pròpia seguretat en el treball i un risc per a una protecció eficaç dels ciutadans i ciutadanes.

L'existència de la jubilació anticipada en altres cossos de seguretat de l'Estat, així com la inclusió de la policia autonòmica Ertzaintza ratifiquen la necessitat de regulació i no discriminació per analogia de la resta de cossos policials.

Per tot això, demanem al Ple municipal el següent acord, que adopti el següent acord: instar la Secretaria de l'Estat de la Seguretat Social, la Direcció General de Planificació del Territori de la Seguretat Social i la Federació de Municipis de Catalunya, l'Associació de Municipis de Catalunya i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies que proposin al Congrés dels Diputats la modificació legislativa en matèria de seguretat social que permeti l'avançament de l'edat de jubilació dels membres del cos de policia local i que reconeguin, per una banda, la professió de policia local com a professió de risc, d'acord amb l'article 161, i que apliqui conseqüentment els coeficients reductors en l'edat de jubilació dels membres dels cossos de la policia local amb les mateixes condicions que es contemplen en la disposició adicional quarantacinquena del citat real decret.

Moltes gràcies.

Intervé el senyor Felip de Rioja, en nom dels sindicats FSP UGT i CSI-F, qui exposa, senyor alcalde, amb el seu permís, regidores, regidors, veïns, veïnes, nosaltres el que demanem és que s'elevi el coeficient de reducció de la seguretat social perquè no afecti el que és la caixa de la seguretat social a l'Estat espanyol.

Nosaltres volem equiparar-nos amb altres cossos i forces de l'Estat a les mateixes condicions que tenen de la jubilació avançada, com també ho té l'Ertzaintza.

Nosaltres això no és que sigui un privilegi, el nostre privilegi és treballar per la ciutadania i tenir aquests drets com qualsevol treballador.

També, a part d'això, a la Comunitat Europea, a altres països la jubilació està als cinquanta-cinc i als seixanta anys. L'únic que volem és que l'Estat espanyol ens reconegui aquesta condició de la jubilació anticipada a aquesta edat.

Moltes gràcies.

Intervé el senyor Carlos Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, agraeixo la presentació dels ponents. Vagi per endavant el meu vot favorable a la moció. Entenc que l'edat de jubilació és important per al reconeixement d'una professió de risc com és la que és. I a més a més, que això també va en benefici del servei que fa el mateix cos al mateix usuari o als ciutadans. No és el mateix servei el que pugui oferir o que

pugui donar un agent, amb tots els respectes als agents de més de cinquanta-cinc anys que un noi o un senyor de trenta o trenta-cinc anys.

Al final estem en el mateix, es tracta de tenir els cossos i forces de seguretat tots al mateix nivell. No pot ser que hi hagi cossos que es puguin jubilar als cinquanta-cinc i d'altres que no puguin fer-ho. No es tracta de concedir un privilegi extraordinari, sinó que es tracta de reconèixer la penositat i la perillositat d'una feina que estan fent cada dia al servei del ciutadà. Ara m'he quedat en blanc. Bé, en fi, que hi votaré a favor.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, a mi m'agrada que en els plens municipals es parli de drets laborals, la veritat, perquè en els últims anys sembla que els drets laborals siguin privilegis i que davant de la competitivitat i els beneficis aquests privilegis s'hagin de reduir. I els drets laborals no són privilegis, els drets laborals són el resultat d'una legislació que ha costat cent cinquanta anys de tenir, per la qual se considera que el treball és la base de tota la riquesa. I el treball pot ser productiu, de serveis, de moltes menes. Per tant, està bé parlar de drets laborals.

Preocupa però que solament puguem parlar en aquest Ple de drets laborals de la funció pública. Ho torno a dir, perquè en les nostres competències estan exclusivament els drets laborals de la funció pública. Em preocupa, però no per això defallirem de reclamar-los a tothom.

Especialment el tema de malalties laborals, que surt en aquestes mocions, a mi em preocupa especialment, perquè tindrem una altra moció que parla de malalties laborals, que té una solució no de drets, sinó de tot al contrari. Per tant, en aquest sentit, defensar els drets, defensar la situació en què es troben determinats treballadors i fer un catàleg de perillositat, jo ho trobo bé a la policia i fora de la policia. Perquè hi han tot un seguit de professions, també a l'Ajuntament de Girona o en empreses contractades, en què hi ha determinada perillositat que valdria la pena tenir en compte.

És cert que hi ha un cert desmantellament, fins i tot la gent que ara es posa malalta és sospitosa. Vostès han vist a la premsa que ara s'intentarà posar una especial cura, diuen, a les malalties per assegurar que aquestes malalties no durin més d'un temps determinat. De nou són sospitosos els treballadors de voler enganyar. I això afecta també els cossos de treballadors públics, afecta també la policia.

Mirin, jo sóc d'aquells que creu en la seguretat ciutadana i, en canvi, no creu en l'ordre públic. I això, la confusió entre seguretat ciutadana i ordre públic de vegades genera problemes de capteniment sobre el paper que ha de tenir la policia en aquesta ciutat. Jo crec en la seguretat ciutadana i penso que els policies a Girona juguen aquest paper amb eficiència, però de vegades em fa por que el conculcar drets a altri això afecti la capacitat, el bon nom de la mateixa policia de la ciutat. Vull uns policies amb drets, vull uns policies amb mitjans i vull uns policies que defensin els drets dels ciutadans, no els d'altri.

En aquest sentit, és de justícia la proposta que feu, la votarem a favor, però volem un sumar i seguir, volem que això s'estengui a aquells treballadors que no estan sota la tutela municipal i que estan patint amb duresa situacions similars.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, una vegada més constatar que, efectivament, els drets laborals són universals, no són d'un col·lectiu o d'uns altres col·lectius, no són de col·lectius públics o de col·lectius privats; són universals perquè són fruit de la conquesta de les lluites de dècades, de segles de la classe treballadora.

Quan jo dic que intueixo que aquí hi ha una certa tendència a atorgar un privilegi a un col·lectiu i, en canvi, a altres no, reitero que penso que jo preferiria que parléssim dels drets del conjunt dels treballadors municipals de l'Ajuntament de Girona i també d'altres, si pot ser. Però no acabem d'entendre per què hem de votar a favor d'això i, en canvi, els altres col·lectius dels treballadors de l'Ajuntament de Girona que també

tenen reclamacions i reivindicacions no les podem aprovar per moció. No entenem per què la policia és l'únic col·lectiu que no està afectat directament per les retallades que imposa el PP fruit del decret famós aquell d'harmonització de la despesa de l'Estat. Les plantilles de policia es poden reposar, les d'altres col·lectius, no. Nosaltres pensem que per garantir els drets, per garantir la seguretat ciutadana, per garantir el benestar, el bé comú, cal un conjunt de serveis públics que per desgràcia estan sent retallats. Els cossos policials no pateixen aquestes retallades, és per això que jo dic, reitero i insisteixo que nosaltres no donarem suport a una reclamació o una demanda d'un cos policial i, en canvi, no atendre les altres.

A nosaltres ens trobaran sempre per defensar els drets laborals de la classe treballadora, sempre, sense excepcions, però no ens trobaran a l'hora de donar favors a uns i a d'altres no; per tant, drets laborals, sí, universals i per a tothom.

I també recordar –i amb això ja acabo– que hi ha molts col·lectius que estan patint l'estrès derivat de no poder escurçar l'edat de jubilació. Precisament, PP, Convergència, el conjunt de les dretes neoliberals a nivell d'Europa el que volen, el que estan fent és legislar per endarrerir l'edat de jubilació, volen que treballem més anys, volen que treballem fins als seixanta-set anys. I això encara el que fa és carregar més, estressar més, fer que hi hagin més malalties laborals i professionals, i això és inacceptable. Llavors, posem-nos a parlar de drets laborals per a tothom.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, aquestes mocions per nosaltres no són ni favors ni atorgament de privilegis, jo crec que això ha de quedar molt clar.

I també abans de referir-me a la moció que ara anem a debatre, volia fer una referència que abans se m'ha passat: que al meu grup municipal no li sobra cap cos ni força de seguretat, al contrari, i els respecta molt tots i agraeix la feina que fan cada un dels agents que en formen part de tots, sempre i en tot moment. I crec que això és una feina que haurien de reconèixer si més no tots els grups municipals, que som els que representem, en aquest cas, tots els gironins.

Amb relació a les mocions que ens presenten avui, que les dues vénen a demanar el mateix, el meu grup hi donarà suport. Sí que és veritat que el meu grup en alguna matisació del redactat, sobretot en alguna d'elles, discrepa una mica del redactat que s'hi ha donat o de la part sobretot propositiva, en algun punt concret. Però, bé, en el fons nosaltres hi estem d'acord, i no només hi estem d'acord, sinó que, a més –i jo estic convençuda que ho saben pels seus sindicats–, aquest és un tema que a nivell de govern ja s'està tractant, que hi han hagut reunions amb el secretari d'estat de Seguretat Social, amb el senyor Tomás Burgos, amb la directora de gabinet de la Secretaria d'Estat, amb la senyora Pilar Madrid, i amb el director general d'Ordenació de la Seguretat Social, amb el senyor Rafael Antonio Barberá, amb relació a aquest tema. Que el Govern ja ha escoltat i ha acollit tota la informació que se li ha donat per part dels sindicats de la policia local, perquè no és un tema ni de la policia local de Girona ni de les policies locals de Catalunya, sinó que és un tema a nivell de tot Espanya. Que ja s'han posat en contacte amb la Federació Espanyola de Municipis i Províncies per començar a treballar amb relació a aquest canvi de la jubilació que vostès demanen i que el que a nosaltres ens arriba, i a més així també ho poden veure plasmat en algun article de mitjans de comunicació catalans del mes de maig, que els mateixos sindicats a nivell estatal diuen que la música sona bé i que sembla ser que finalment aquesta reivindicació que és històrica i que fa molt que demanen, pot arribar a bon port.

Per tant, nosaltres esperem que aquestes converses segueixin donant fruit, que aquesta proposta arribi a bon port i que finalment pugui haver-hi aquest canvi, que en aquest cas sí que hi té molt a dir també l'Ajuntament, i per tant, que l'Ajuntament hi estigui a favor és un primer pas. Una de les necessitats perquè finalment pugui fer-s'hi tot aquest canvi és que hi hagi un consens i que hi hagi un enteniment entre les diferents administracions de qui depenen, en aquest cas, l'Administració de l'Estat, que

és qui ha de fer el canvi, però també l'Administració municipal, que és de qui depèn la policia local.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, voldria comentar que totes les normes que regulen el funcionament dels cossos i forces de seguretat, tant pel que fa als de l'Estat central com a la policia del País Basc o la nostra, els Mossos d'Esquadra, desenvolupen el que s'anomena la segona activitat. Aquesta situació administrativa no fa altra cosa que reconèixer la dificultat per exercir la professió de policia quan s'arriba a determinada edat o bé es pateix una disminució de les condicions físiques o psíquiques. I es va establir, precisament, a causa que aquests llocs de treball, per les seves característiques, necessiten que els que els ocupin estiguin en plenes facultats físiques i psíquiques.

El cert és, però, que el pas a aquesta situació administrativa resulta de difícil execució, perquè implica que les persones afectades han d'ocupar llocs de treball d'altres tipus, bé sigui a la mateixa policia o bé en altres àrees de l'Administració corresponent, i moltes vegades es dona el cas que no existeixen places suficients a les plantilles de personal. El resultat és, per tant, que totes les administracions tendeixen a no reconèixer fàcilment el pas a aquesta situació i, per tant, continuen desenvolupant la seva activitat persones que ja no reuneixen les condicions psicofísiques que es van exigir per a l'accés al cos, situació negativa tant per als mateixos interessats com per a la població que han de protegir.

En aquesta moció se'ns proposa que el Govern de l'Estat estudiï en profunditat els factors de sinistralitat, de penositat i perillositat de la professió policial i a partir dels resultats es permeti la jubilació anticipada, aplicant als cossos de les policies locals de l'Estat els coeficients reductors a l'edat de jubilació que estableix la Llei de seguretat social.

El nostre grup considera que aquesta seria una mesura que permetria donar resposta i solucionar la problemàtica existent avui dia en el cos de les policies locals, i per tant, el nostre grup donarà suport a aquesta moció.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui expressa, des del Grup de Convergència i Unió, després de la lectura d'ambdues mocions que barregen dos conceptes o introdueixen dos conceptes pròpiament, el que és l'edat de la jubilació i fer el decàleg de les malalties en aquest aspecte de caràcter psicològic, entenem que ens trobem davant d'una qüestió que, com he dit abans, el que voldria el nostre grup és parlar de policia de Catalunya, per tant, una qüestió que hauria de regular-se i debatre's en el Parlament de Catalunya per configurar un cos unitari i que ens permetés poder tractar d'una forma molt més directa la realitat del que avui estem parlant.

Jo no crec pas que una persona que superi una determinada edat o no, tingui més vàlua o menys. Jo considero que tothom té la vàlua suficient tingui l'edat que tingui, però sí que és cert que quan hi ha una professió que és de risc i que, evidentment, genera una dificultat en el seu exercici, és una de les qüestions que s'ha de tenir present en el moment de poder establir aquesta edat necessària per poder-se jubilar.

Sota aquest aspecte, entenem que és una qüestió que s'ha de discutir a Madrid. Ha comentat la senyora Veray fa un moment que és una qüestió que ja s'està tractant, que hi ha una comissió que ho està analitzant i regulant; esperem que en un futur pugui ser tractada al Parlament de Catalunya, que és on nosaltres consideràriem que haurien de ser tractades aquestes qüestions, i, evidentment, poder resoldre-ho d'una manera molt més directa i molt amatent a la realitat dels municipis que hi ha molt més proper.

És complex, perquè estem tractant d'una qüestió econòmica que, a més, pot haver-hi una afectació important al mateix col·lectiu, perquè l'avançament de l'edat de jubilació pot comportar un increment pròpiament de les cotitzacions que han d'haver-hi en un determinat moment per després reduir-les en un futur. Crec que s'ha de debatre amb

molta profunditat i amb molta cura, que no tots els cossos són iguals, i que, per tant, s'ha de buscar una equiparació amb tots ells. Entenem que aquesta comissió ja ho durà a terme i ho farà prou bé, i per tant, el nostre vot serà abstenció.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, si els senyors Navarro i De Rioja volen afegir alguna cosa amb relació al que han comentat els grups, poden fer ús de la paraula.

Intervé el senyor Rafael Navarro, qui expressa, primer voldria agrair a tots els grups municipals el seu vot, tant a favor com en contra o abstenció.

Voldria comentar que des de Comissions Obreres sempre hem sigut i som un sindicat de classe i defensem tots els treballadors, tots, independentment de l'uniforme que portin. Això ho hem fet sempre i jo crec que ho continuarem fent fins que desaparegui el sindicat.

«*El camino se hace al andar*», i això, aquestes reivindicacions que fan els treballadors, que de fet no deixen de ser treballadors, poden obrir la porta que altres col·lectius d'altres treballadors d'altres administracions tinguin aquests drets, d'acord? La utopia sabem tots que és molt difícil i el dia a dia sindical, parlant des d'un punt de vista particular, es fa amb petites batalles que ens arribaran a guanyar la guerra o no. I llavors, és molt important deixar clar aquesta situació.

Sí que és veritat i sé que és veritat i a mi m'ha passat personalment, perquè he estat en moltes vagues i manifestacions i he tingut davant cossos de policia uniformats, i m'ha costat diferenciar en aquell moment o en algun moment que no deixaven de ser treballadors, i que després, alguna vegada han vingut al sindicat i han reclamat els seus drets laborals. Com aquí s'ha parlat, el sindicat defensa sempre els drets laborals per sobre de qualsevol altre posicionament. Per tant, només volia deixar clar això.

Moltes gràcies.

El senyor alcalde agraeix les intervencions dels senyors Navarro i De Rioja i els hi indica que poden tornar als seus seients.

Ningú més demana la paraula i sotmeses a votació conjunta les mocions números 3 i 4 de l'ordre del dia, s'aproven per dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, dos vots en contra del grup municipal de la CUP i onze abstencions del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

5. Moció que presenten els grups municipals d'ICV-EUiA i la CUP en nom de la "Xarxa pels Drets Socials de Girona" per sol·licitar el reconeixement del Multireferèndum del 25 de maig de 2014 com a eina de participació democràtica i donar suport als denunciats que van participar en aquesta iniciativa.

El passat 25 de maig de 2014, es va celebrar la primera convocatòria del Multireferèndum al principat de Catalunya. La Junta Electoral Central va prohibir aquest Multireferèndum el dia 20 de maig, manifestant que interferia en les eleccions al Parlament Europeu. Els col·lectius promotors van presentar un recurs davant del Tribunal Suprem que encara no ha resolt sentència judicial davant de la prohibició. Entenent que aquest procés de democràcia popular no interferia en les eleccions, es van parar més de 375 taules de vot i més de 50.000 ciutadans van anar a votar lliurement al Multireferèndum.

A les comarques gironines, el dia va transcórrer sense incidents però a primera hora de la tarda, els Mossos d'Esquadra van ordenar desmuntar totes les taules. En la majoria dels casos aquesta ordre va ser acatada sense incidents, però en els casos d'Olot i Castelló d'Empúries es va denunciar els voluntaris de les taules per desobediència civil.

Declarem que en cap cas el Multireferèndum pretenia obstaculitzar el transcurs de

la jornada electoral i que l'organització de les meses de vot es va realitzar complint de forma estricta els requisits de la LOREG. Així ho havia reconegut prèviament una resolució de la Junta Electoral de Girona.

En un moment on la societat civil catalana està reclamant, de forma sostinguda, un augment de l'exercici democràtic, el Multireferèndum significa un avenç cap a un sistema més participatiu i directe, assentant un precedent de participació popular i democràtica que ens acosta, sens dubte, cap a una societat més conscient i responsable dels temes que ens envolten i ens afecten com a ciutadans. D'altra banda, la participació democràtica que va tenir la ciutadania no es mereix aquest tracte per part del poder judicial ni de l'executiu.

Per tot el que s'ha exposat abans es proposa al Ple Municipal els següents acords:

Primer.- Rebutjar la denúncia de PP, PSOE, UPyD i Vox realitzada contra un exercici de democràcia i participació de la ciutadania.

Segon.- Manifestar el desacord amb l'acció de la Junta Electoral Central, que van donar instruccions per a que aquesta consulta no es duqués a terme.

Tercer.- Donar suport als denunciats per la participació pacífica en el Multireferèndum i demanar que els retirin les denúncies i que no hi hagi cap procés judicial per aquesta causa.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, passariem a la moció que consta en principi presentada pels grups municipals d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i la CUP, però que, de fet, ho fan en nom de la Xarxa dels Drets Socials de Girona. És així i per tant, en nom de la Xarxa dels Drets Socials de Girona, convido a la seva representant a adreçar el seu parlament, la Dolors, que ens vingui a defensar aquesta moció que tenen tots vostès. Per tant, farem el mateix mecanisme que abans, ja sap que disposa de cinc minuts. Quan vulgui pot començar.

Presenta la proposta la senyora **Dolors.....**, en nom de la Xarxa dels Drets Socials de Girona, qui exposa, moltes gràcies, senyor alcalde. Senyores i senyors regidors, el 25 de maig del 2014 es va celebrar la primera convocatòria del multireferèndum al Principat de Catalunya, la Xarxa pels Drets Social de Girona va impulsar aquesta iniciativa dels ciutadans com a eina de participació democràtica, que significa un avenç cap a un sistema més participatiu i directe.

La Junta Electoral Central va prohibir aquest multireferèndum manifestant que interferia en les eleccions al Parlament Europeu. Els col·lectius promotors van presentar un recurs davant del Tribunal Suprem que encara no ha resolt sentència judicial davant de la prohibició. La voluntat per part d'aquest Ajuntament de Girona, tant en l'entrevista amb el seu alcalde, senyor Puigdemont, com les facilitats que ens ha donat per a l'ocupació de la via pública, va fer possible que a Girona es muntessin set taules de vot. En tot Catalunya hi va haver 375 taules de vot i més de cinquanta mil ciutadans van anar a votar lliurement.

En el transcurs del dia els Mossos d'Esquadra van ordenar desmuntar totes les taules, a la majoria dels casos aquesta ordre va ser acatada sense incidents, però en diferents ajuntaments del Principat s'han citat a judici de faltes una vintena de participants.

Declarem que en cap cas es pretenia obstaculitzar el transcurs de la jornada electoral i que l'organització de les meses de vot es va realitzar complint de forma estricta els requisits de la LOREG. Així ho ha reconegut prèviament una resolució de la Junta Electoral de Girona.

Per tot el que s'ha exposat abans, es proposa al Ple municipal d'aquest Ajuntament de Girona els següents acords:

Primer, rebutjar la denúncia de PP, PSOE, UPyD i VOX realitzada contra un exercici de democràcia i participació de la ciutadania.

Segon, manifestar el desacord amb l'acció de la Junta Electoral Central que va donar instruccions perquè aquesta consulta no es duqués a terme.

Tercer, rebutjar l'actitud del Govern de la Generalitat de Catalunya i dels Mossos d'Esquadra, així com d'altres cossos policials de retirar les meses electorals i confiscar urnes amb vots.

I quart, donar suport als denunciats, veïns i veïnes de Girona, per la col·laboració i participació pacífica en el multireferèndum i demanar que els retirin les denúncies i que no hi hagi cap procés judicial per aquesta causa.

Moltes gràcies.

El senyor alcalde agraeix la intervenció de la **senyora Dolors** i obre el debat.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, el primer que cal dir sobre aquest tema és que la decisió de la Junta Electoral Central de prohibir la celebració del multireferèndum va ser lamentable i vergonyosa.

I en segon lloc, dir també que les denúncies presentades contra la celebració d'aquest exercici democràtic per part del PP, el PSOE, UPyD i Vox van ser encara més lamentables i més vergonyoses.

Nosaltres entenem que no es pot tenir por de la democràcia, que no es pot tenir por de la participació ciutadana. La gent, els ciutadans tenen dret a expressar la seva opinió sobre allò que els afecta i aquesta era, al meu entendre, la intenció del multireferèndum, que en cap cas pretenia interferir en les eleccions europees.

I també afegir-hi un apunt final: em va semblar molt trist que els Mossos d'Esquadra, que la policia de Catalunya acabessin fent el paper que van fer per ordre de la Junta Electoral Central: retirar meses electorals, confiscar urnes, etcètera.

Crec que amb la perspectiva de la consulta del 9 de novembre, que ja tenim a tocar, i de tot el que ha de venir emmarcat dins el procés sobiranista, ja començaria a ser hora de començar a desobeir algunes de les ordres que ens arriben, i més que n'arribaran, del Govern i del poder judicial espanyols.

Al nostre entendre, ha arribat el moment de dir prou. Evidentment, el meu vot serà favorable.

Intervé el senyor Carles Palomares, regidor no adscrit, qui expressa, tot i que no vaig votar a favor de la celebració del multireferèndum, no considero que en cap cas fos contra ningú ni cap a ningú, d'acord?, de fet, igual que anar a votar o no és un fet voluntari, no? Per tant, en democràcia tot allò que es fa sense coaccions i amb la participació voluntària per fer sentir la veu de manera pacífica és lloable.

Potser sí, a la meua manera d'entendre, que s'hauria hagut de fer en un altre dia no coincidint amb les eleccions europees, però això és subjectiu, és el que jo penso i, evidentment, no deu ser objectiu. Varen ser els mateixos promotors els que varen decidir de fer-ho aquest dia i, per tant, res a dir.

Com no podria ser d'una altra manera i en favor de la democràcia, votaré a favor d'aquesta moció.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, ja varem discutir en el seu moment, es va plantejar una moció amb relació a aquest tema de les bondats de fer un multireferèndum per moltes raons: perquè era una iniciativa popular, perquè estava recolzada per més de quaranta entitats i associacions, col·lectius, partits polítics, entre els quals es troba el partit que represento, per defensar el tema de la democràcia participativa.

Malgrat no rebre el suport del Ple, aquesta moció no el va rebre plenament en tots els punts de la seva moció, sí que en una primera instància tenia el suport de la Junta Electoral de Girona, i això ho hem de recordar. És a dir, la gent d'aquí a Girona va tenir a bé decidir que sí. Després, segurament per qüestions –no segurament, totalment– per qüestions polítiques associades a la possible consulta, que això feia pensar en la consulta del novembre, la Junta Electoral Central va decidir prohibir-les per un suposat article 53 d'aquesta Llei electoral, que parla de poder influir sobre els electors. Una

vegada més el poble és ignorant, dèbil, feble, que es pot deixar influir, bé, per una qüestió absolutament de normalitat. Estem parlant d'un tema de normalitat. Després, tot això fins i tot ho va ratificar el Tribunal Suprem, que encara ha de contestar una demanda que se li ha posat.

A veure, al llarg de tot el matí del diumenge 25 es van poder posar, com comentava la portaveu del multireferèndum, totes les taules, en concret set a Girona. I tot va ser normalitat democràtica, cap mena de prova, però és que ni una que anés en la línia de la prohibició, que donés sentit a la prohibició que venia de més amunt, absolutament res. La maduresa democràtica de la ciutadania va ser exemplar. I sé del que estic parlant, hi era.

També va comptar amb el suport de l'alcalde, bé el varem venir a veure, va donar permís, finalment no va arribar el paper, però teníem el seu suport, fins i tot hi havien taules i cadires en un principi. Finalment, es va arronsar, es va fer enrere. Però, en definitiva, creiem que la col·laboració municipal hi va ser, perquè la policia municipal en cap moment –en cap moment– va intervenir per res, en absolut. I podem valorar que els resultats són absolutament positius: la consulta es va poder fer, hi va haver més de cinquanta mil persones, ciutadans i ciutadanes, que van anar a votar. Va ser un exercici d'entrenament fins i tot per al 9 de novembre. I es va poder fer en dues terceres parts de la jornada, perquè les taules es van fer tancar cap a les quatre de la tarda. Per tant, diguéssim que creiem que ha estat un bon exercici.

I la democràcia de debò hauria de ser l'objectiu de tota la política de debò. Creiem que aquí els que van en contra d'això s'equivoquen. Perquè –i ja ho he dit moltes vegades en aquest Ple– la democràcia representativa i la democràcia participativa hem de sumar, una no va en contra de l'altra, és de cec voler-ho veure així.

Els temps estan canviant i era aquest, i ho continuarà sent, una punta de llança per introduir tota aquesta democràcia veritable que aquells que defensen el 9 de novembre també l'haurien de defensar per passar de ser ciutadans que ja no som súbdits, som ciutadans que volem el dret a decidir.

Aquest dijous 19, és a dir, d'aquí a tres dies, aquestes deu persones detingudes, algunes d'elles ja tenen un judici, perquè es va fer una denúncia que nosaltres considerem que és injusta, que és injustificada i que és il·legítima. Es vol penalitzar una acció que no va tenir cap tipus de violència, només un pecat: desobediència legítima. I aquí penso que hem d'obrir també un debat molt interessant, i ho hem dit tots moltes vegades i en moltes coses, i el 9 de novembre probablement haurem d'anar allà mateix. És un acte de desobediència legítima.

Per tant, nosaltres que som art i part d'aquest multireferèndum, ens sumem, evidentment, a aquests quatre punts que estan en la proposta d'acord d'aquesta moció i, per tant, hi votarem a favor.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, agrair a la gent de la Xarxa que hagi presentat aquesta moció, agrair-ho molt. Nosaltres pensem que hem viscut un episodi lamentable d'agressió a la democràcia, així en majúscules, sense altres qualificatius: agressió directa a la democràcia; un lamentable i trist episodi que ha tacat la història del nostre país. Això és el que ha passat amb l'episodi del multireferèndum i la repressió que se n'ha derivat.

Hi ha hagut, des del nostre punt de vista, un tristíssim paper de la Junta Electoral Central, una clara voluntat antidemocràtica dels partits, PP, PSOE, UPyD i Vox, que han impulsat aquesta prohibició i un galdós, per no dir un qualificatiu més rebaixat, paper de les institucions catalanes, que en comptes de posar-se al cantó de la voluntat democràtica d'una part important i significativa de la ciutadania, no se'ls ha acudit res més que enviar la policia –ara fa una estona parlàvem de la policia–, la policia aquí s'ha dedicat a coaccionar els drets democràtics d'una part de la ciutadania.

Però nosaltres pensem que el procés polític que ha culminat, perquè això ha estat un procés polític en el qual hi ha hagut moltíssima feineda, moltes hores de dedicació i que ha culminat amb la celebració del multireferèndum a Catalunya, és el signe d'una

societat madura democràticament parlant, una societat que el que vol és expressar-se a les urnes i vol fer-ho sobre temes que ens afecten directament la nostra vida. La societat catalana està madura i ja no es conforma amb això de posar la papereta cada quatre anys i poder triar entre algun dels partits, sobretot els partits grans que tenen recursos i mitjans, sorgits de la transició postfranquista del 1978. La societat catalana està madura i té ganes i set, està assedegada d'urnes, de voler votar, de voler decidir, de voler decidir directament sobre la gestió de l'aigua, sobre la sobirania energètica i sobre la sobirania alimentària i sobre les ILP.

I jo vull enviar i traslladar un missatge a tots aquells partits antidemocràtics que han impulsat la prohibició del multireferèndum que s'ho vagin agafant bé, perquè la cosa anirà a més; cada vegada més ciutadans, cada vegada un sector més important de la ciutadania voldrà demostrar que vol votar i vol votar en moltíssimes coses que l'afecten.

I aquesta societat catalana que va actuar el dia 25 de maig, amb total, com deia la Núria, amb total normalitat, amb unes formes totalment pacífiques, democràtiques totalment acceptables es va expressar mitjançant la democràcia directa el 25 de maig i ho va fer de forma plenament compatible amb el model representatiu. No va haver-hi absolutament cap problema. Doncs, aquesta mateixa Catalunya que es va mobilitzar és la Catalunya que el dia 9 de novembre no acceptarà fer ni un sol pas enrere, ni un sol mil·límetre enrere, per més que la policia, per més que el que sigui, els cossos que vulguin, els partits que vulguin s'hi vulguin oposar. Per tant, vaig advertint que s'hi posin fulles, perquè tindran molta i molta feina, perquè davant tindran un poble pacífic, democràtic i amb conviccions. I això, sento dir-ho als que hi estiguin en contra, és imparable.

Però dit això, jo voldria preguntar al partit que està ara mateix a la Generalitat, que, a més a més, governa la ciutat de Girona, encara que directament l'alcalde no tingui la responsabilitat directa, sí el partit que ell representa, els altres càrrecs que estan tenint responsabilitats executives a la Generalitat de Catalunya, per què van decidir actuar físicament enviant la policia contra la voluntat democràtica del poble que vol decidir i opinar sobre aquests temes que ens afecten. Si vostès envien la policia –quan dic «vostès» em refereixo als càrrecs que ho van fer–, si l'envien a confiscar urnes en un multireferèndum pacífic i democràtic, ens poden dir què carai faran el dia 9 de novembre? Perquè vostès van aplicar la llei, la llei espanyola en aquest cas, els designis de la Junta Electoral Central, però, és clar, el dia 9 de novembre hi haurà un terrabastall de lleis i de decrets que ens cauran a sobre, i si no estem disposats a desobeir mitjançant la desobediència pacífica i democràtica i ferma, ja em diran vostès com complirem el mandat del poble que s'ha expressat al carrer i a les urnes de forma majoritària.

Creiem que la voluntat dels organitzadors va ser totalment respectuosa en tot moment amb la celebració de les eleccions europees del 25 de maig. Va quedar demostrat sobre el terreny que les dues conteses eren plenament compatibles, la qual cosa ens demostra una vegada més, hi insisteixo, que la societat civil catalana organitzada ha fet un exercici de maduresa democràtica exemplar, un clar avenç cap a un sistema més participatiu i més responsable. I això nosaltres pensem, doncs, que pot servir d'exemple per a altres països que no tenen la democràcia prou madura, i en comptes de reprimir aquest episodi lluminós per mi de democràcia, s'hauria d'haver fet tot al contrari, facilitar-lo, potenciar-lo, posar més eines, posar més facilitats.

Esperem que aquest episodi que s'ha respost amb repressió, confiscant urnes, detenint activistes, intimidant policialment les organitzacions i col·lectius que es mobilitzen no es torni a repetir d'una forma més cruenta i més lamentable el dia 9 de novembre. Per tant, cap toc a la democràcia, tot al contrari, nosaltres volem decidir, volem decidir sobre el futur del nostre país, volem decidir sobre aquelles coses que ens afecten i no volem que uns altres decideixin per nosaltres. Per tot això, nosaltres donem ple suport a aquest moció.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, miri, senyor alcalde, jo el primer que li demanaré és empara a vostè i que el senyor Navarro retiri que el meu partit és antidemocràtic.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui replica, no ho penso retirar, ho mantinc.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, senyor Navarro, deixi expressar, si us plau, la senyora Veray, i en tot cas, si se sent al·ludit i després en el segon torn vol demanar al·lusions.

Continua la seva intervenció la senyora Concepció Veray, qui expressa, jo no vull convertir una moció que ha presentat una entitat amb un enfrontament entre el meu grup i el senyor Navarro, però és el senyor Navarro el que ha dit «partits antidemocràtics» als partits signants d'una denúncia. Crec que això cal retirar-ho i vull que consti en acta que nosaltres li demanem la seva empara perquè això sigui retirat, perquè és mentida.

I també vull que consti en acta que, sincerament, trobo lamentable que el senyor Navarro hagi amenaçat. I ha amenaçat directament dient que advertia a veure què passaria el 9 de novembre. Sincerament, penso que si pugem ja aquest to a dia 16 de juny, no sé pas com estarà vostè el dia 5 de novembre, sincerament li ho dic. O sigui que tranquil·litzi's, i aquí democràtics ho som tots i per això estem aquí tots asseguts i tots representem partits democràtics. Jo no considero que vostè representi un partit antidemocràtic, ara bé, si vostè aquí ve a amenaçar com ho acaba de fer, potser l'antidemocràtic és vostè i no jo. Això que li quedi clar, senyor Navarro.

Miri, nosaltres no donarem suport a aquesta moció, i no hi donarem suport perquè, sincerament, primer de tot, la denúncia que va posar el meu partit juntament amb altres partits polítics –cada un la seva, no va ser una conjunta, cada u va posar la seva–, és democràtic i és l'exercici d'un dret: un partit polític considera o no li agrada una decisió i posa una denúncia. En aquest cas és una denúncia davant de la Junta Electoral Central que és l'òrgan competent a resoldre amb relació allò que el meu partit polític creia que no era o que no s'adequava a llei. En el cas de quan algú posa un recurs, el posa davant del Tribunal Constitucional o depèn de quin altre recurs, com deien, davant del Suprem. Bé, les denúncies en aquest cas s'havien de posar davant de la Junta Electoral Central, que és on es va posar.

La Junta Electoral Central, que és l'òrgan competent a resoldre aquestes denúncies, va resoldre que el multireferèndum no es podia dur a terme el dia de les eleccions europees, però bé que sí que els deia, jo suposo que tenen la resolució i que l'han llegit, que el podien fer el dia següent o el dia que volguessin, però no coincidint amb les eleccions europees. Malgrat això, vostès van seguir volent-lo celebrar el dia de les eleccions europees. Bé, si és una decisió política, segons vostès, segons deia la senyora Terés, posar una denúncia, també deu ser una decisió política basar-se a fer-ho el dia 25 de maig i no contemplar altres possibilitats i altres dates.

Miri, cada vegada que els òrgans competents prenen una decisió que vostès no els agrada, la paraula «antidemocràtic» és el que més se sent aquí i vostès s'erigeixen com els grans defensors de la democràcia. Bé, tant el senyor Navarro com la senyora Terés han arribat a parlar de desobediència democràtica i legítima; jo no sé si és que són aquests dos partits polítics els que donaran ara els carnets sobre quina desobediència es pot dur a terme i quina no. Sincerament, trobo molt perillós que se situïn en aquesta línia.

Jo crec que l'actuació del cos policial que havia d'actuar, perquè no hi ha cap cos policial que deixés d'actuar, sinó que va actuar el que havia d'actuar i el que tenia competències per fer-ho, va fer allò que la resolució legalment establerta, que és la de la Junta Electoral Central, deia, i és que aquest multireferèndum el dia 25 de maig no es podia celebrar. No que no es pogués celebrar, que no es podia celebrar el dia 25 de maig.

I per tant, com moltes vegades m'han sentit a dir, poden haver-hi lleis sense democràcia, però no democràcia sense lleis, i les lleis, ens agradin o no, són per complir. I quan no agraden, un pot treballar per canviar-les, hi estic totalment d'acord; ara bé, el que no pot fer és saltar-se-la i menys cridar a la desobediència. I per tant, senyor Bonaventura, el que és lamentable i vergonyós és que vostè que és un servidor públic i representa ciutadans de Girona faci aquí en un ple oficial de l'Ajuntament de Girona una crida a la desobediència. Sincerament, crec que hauria de replantejar-s'ho i també retirar-ho.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui expressa, jo prometo estar més tranquil. Nosaltres aquest tema considerem que és una qüestió política i de cultura democràtica. En el seu moment nosaltres varem votar a favor que hi hagués aquesta jornada de multireferèndum. Ens sembla que preguntar a la gent no és dolent, que no hi ha d'haver por per poder votar i per poder consultar totes les qüestions que siguin necessàries a la ciutadania. Per això creiem que hem d'anar-hi. Potser hem d'anar-hi d'una manera, pel que hem estat veient, una mica més tranquil·la, d'una manera una mica més reposada. I per tant, nosaltres, hi insisteixo, no veiem malament que hi hagi aquestes jornades de multireferèndum.

En el seu moment varem donar el vot a favor; en aquests moments ens abstindrem per una qüestió merament de matisos tal com està expressada de forma literària i de manera com han plantejat la seva proposta. Per tant, el Grup Municipal Socialista no s'hi oposa, per descomptat, però s'absté.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, en primer lloc, senyora Dolors, agrair la seva intervenció en nom de la Xarxa pels Drets Socials de Girona.

El Grup de Convergència i Unió –després farà menció una mica al que s'ha parlat aquí– el que li volia demanar és si fóra possible votar en dos blocs la part dispositiva d'aquesta moció, és a dir, poder votar en bloc el primer i el segon i el quart punt i deixar a part el punt tercer. A fi i efecte perquè la voluntat del Grup de Convergència i Unió és donar el vot favorable al primer i al segon i al quart punt. Per tant, entenem que si així fóra possible, podríem votar a favor aquests tres punts. Per una raó molt senzilla, perquè entenem que l'exercici del dret al vot és l'exercici de la democràcia i que mai pot ser, aquest exercici ni censurable ni denunciabile ni condemnable; el que s'ha de condemnar, en tot cas, és aquell que intenta evitar l'expressió d'un poble votant, que entenem que això sí que és censurable, denunciabile i, efectivament, podria ser condemnable.

Se'ns ha dit fa un moment que si el nostre grup què faria o per què va actuar amb els Mossos d'Esquadra. Jo, senyor Navarro, li dic una qüestió que ha dit el meu grup des de fa molt de temps: jo li demanaria, una majoria que tenim al Parlament en el moment actual que té molt clar quin és l'horitzó que estem buscant, no entrem en picabaralles en qüestions, centrem-nos en el que és el verdader objectiu, que és la configuració d'un país amb una llei de consultes pròpia, on després es podrà votar tot allò que vostè vulgui votar. Però no entrem ara en picabaralles entre aquesta majoria suficient que ens vol portar al 9 de novembre per poder votar allò, que almenys així ho tinc entès, els grups que conformen aquesta majoria té clara intenció, que és un «sí» i un «sí». I a partir d'aquí configurar un estat. I a partir d'aquí configurar una llei de consultes per poder votar tot allò que aquest país vulgui ser i que la gent pugui manifestar. Però intentar barrejar conceptes, fer perdre el camí, l'horitzó que tenim senyalat fins al 9 de novembre amb picabaralles entre partits no ens portarà a res.

I faig també una menció a una altra qüestió: que jo sàpiga –i ho ha dit la mateixa persona que ha expressat la moció–, l'alcalde de Girona va donar ple suport, plenes facilitats en aquell moment i en cap moment es va arronsar. I en aquest Ple s'acaba de dir que l'alcalde de Girona es va arronsar. Perdoneu, va ser la Junta Electoral Central que va emetre una prohibició per actuar i els Mossos van complir, en aquest cas,

aquell mandat. Però mai l'Ajuntament, mai l'alcalde de Girona va manifestar res en contra.

En definitiva, pel que li he manifestat, per la creença del dret a decidir, per la creença que és un dret que no pot ser ni censurat ni denunciat ni condemnat, li votariem a favor el primer i el segon i el quart punt si vostè ens permetés poder votar separatament.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, una qüestió d'ordre: no ens havíem plantejat la possibilitat de votació separada, si és així, li demanariem que es poguessin votar tots els punts per separat.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, d'acord. Només algun aclariment abans de tornar la paraula a la portaveu de la Xarxa, només un parell d'aclariments.

El primer, dues consideracions: no sé, senyora Terés, d'on treu que ens varem fer enrere, el compromís que jo vaig adquirir amb els membres que em van venir a visitar, el compromís l'Ajuntament el va mantenir fins al final. És a dir, s'autoritzarien, i així es va fer, s'autoritzarien les parades que ells van entrar, que, a més a més, van ser en la forma que ells van anticipar, i per tant, en cap moment varem tenir la sensació que allò que havíem convingut s'havia incomplert. Van complir escrupolosament la vocació de no interferir en la celebració de la diada europea. Per tant, la policia va estar informada per mi mateix i pel regidor que comptaven amb el permís per poder-se instal·lar allà. I la policia de Girona, evidentment, va complir el que era l'acord a què jo em vaig comprometre i que, a més a més, tenien dret els organitzants d'aquest multireferèndum, com tenien dret altres persones que per altres motius podien ocupar la via pública. Tenien el dret d'ocupar la via pública. És més, si en el moment se'ns hagués situat a l'Ajuntament a la disjuntiva d'un conflicte, nosaltres hauríem fet prevaldre les ordenances, nosaltres autoritzàvem aquella activitat a la via pública. I per tant, no varem ser nosaltres, en cap cas, els que varem prendre cap mesura amb relació a l'execució de l'ordre de la Junta Electoral.

Per tant, sigui dit això, sigui dit el respecte i, a més a més, l'agraïment perquè aquell compromís que vostès van adquirir al despatx el van complir. I per tant, no hi ha res que ens hagi fet pensar que hi hagi base perquè hi hagués la retirada de les taules, per tant, des d'aquest punt de vista reiterar el suport.

I, senyora Veray, només un matís sense ànim de polemitzar: jo situo la utilització d'adjectius com «antidemocràtic», que poden ajustar-se o no o que poden ferir més o menys la sensibilitat d'algú, però en el terreny de la llibertat d'opinió que pot tenir un grup municipal, com vostè pot tenir la llibertat d'opinió de dir coses que potser a vostè no li semblen que són gruixudes i un altre grup o unes altres orelles ho poden sentir amb aquesta intenció.

Des d'aquest punt de vista, ja li ho vaig dir una vegada, jo no faré de censor de les opinions que formulin lliurement els grups polítics, que tenen la capacitat de poder-se defensar.

I finalment, amb relació a la desobediència civil democràtica que ha invocat la senyora Terés, dir-li que justament la democràcia està basada en moltes desobediències civils democràtiques. Aquest any fa cinquanta anys de l'abolició de la discriminació racial als Estats Units, i va començar en un país democràtic com els Estats Units amb una desobediència civil responsable d'una senyora que es va anar estenent. Li vull recordar, per exemple, que ja en democràcia va haver-hi un acte de desobediència molt continuat en el temps de la gent que no volia fer el servei militar i que va iniciar la seva desobediència en forma d'objecció de consciència il·legal, amb conseqüències penals, i després es va fer una llei. I li vull recordar que postulats propers al seu partit reclamen poder fer objecció de consciència a practicar avortaments, per exemple.

I per tant, des d'aquest punt de vista, l'expressió de la desobediència civil crec que sí que s'insereix plenament en l'exercici de la democràcia, sincerament, li ho dic. Per

tant, qualsevol invocació que s'hagi fet al Ple de desobediència no la situo en absolut ni en el terreny de les amenaces ni en el terreny del fonament antidemocràtic. Per tant, un aclariment, perquè em sembla que és bo que posem les coses al seu lloc. I dit això, la portaveu de la Xarxa, si vol, disposa d'un torn per fer una reflexió final.

Intervé la senyora **Dolors.....**, qui expressa, volia dir-li a la senyora Veray que en cap cas nosaltres varem interferir en la votació que hi havia en aquell moment. Varem complir els requisits de la LOREG, ens varem col·locar a partir de cent metres dels col·legis electorals, en cap cas varem interferir.

I li volia recordar que no sé per què havíem de canviar de dia si, en aquest cas, nosaltres varem complir la normativa –no em digui que no, senyora Veray, perquè no hi va haver cap moment en què interferíssim- s'entrava per la porta de darrere. Bé, jo només li volia fer una puntualització en això. I només dir-li que no hi ha res més democràtic que les urnes.

Intervé el senyor alcalde, qui indica a la senyora Dolors que hauria de posicionar-se sobre la petició que té de diferents grups de poder fer una votació separada dels punts.

Respon la senyora **Dolors** que hi està d'acord.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, es procedeix a la votació separada dels quatre punts de la moció.

El primer punt de la moció s'aprova per setze vots a favor dels grups municipals de CiU, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, dos vots en contra del grup municipal del PPC i set abstencions del grup municipal del PSC.

El segon punt de la moció s'aprova per setze vots a favor dels grups municipals de CiU, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, dos vots en contra del grup municipal del PPC i set abstencions del grup municipal del PSC.

El tercer punt de la moció es rebutja per dotze vots en contra dels grups municipals de CiU i PPC, cinc vots a favor dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes i vuit abstencions del grup municipal del PSC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés.

El quart punt de la moció s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

El senyor alcalde agraeix a la senyora **Dolors** la seva intervenció i li indica que pot tornar al seu lloc.

6. Moció que presenten els grups municipals d'ICV-EUiA i la CUP per reclamar la intervenció municipal en el cas del treballador de Girona+Neta.

El passat 28 de maig, Felipe Ramos, treballador de Girona+neta es va treure la vida, tenia 64 anys i s'havia de jubilar l'agost d'aquest any. Després d'haver estat patint un trastorn depressiu que va derivar en una procés d'Incapacitat Temporal que ha estat gestionat per la Mútua Asepeyo i l'ICAM, una gestió a totes llums inadequada. En els darrers mesos el treballador havia agafat fins a 3 vegades la baixa laboral per

aquesta contingència, fent esforços per incorporar-se al seu lloc de treball, tant aviat com experimentava millora. Tanmateix durant la darrera baixa, que va agafar a l'abril, la Mutua Asepeyo va pretendre forçar la seva alta, proposant a l'ICAM la revisió del seu cas, fonamentat en criteris genèrics, i prescindint de la situació concreta expressada pel treballador. Anteposar criteris economicistes per sobre de la vigilància efectiva de la salut dels treballadors, provoca morts.

El comitè d'empresa ha emplaçat reiteradament a que la direcció efectui l'avaluació de riscos psicosocials, tal i com estableix la legislació vigent, fins i tot es va donar un requeriment d'Inspecció de Treball en aquest sentit, però tot i l'evidència real i l'obligació legal, les pràctiques i les polítiques de prevenció de Girona+neta (que recordem, és una empresa mixta de capital privat, FCC, i municipal, Ajuntament de Girona) s'ha caracteritzat per no contemplar els riscos psicosocials. El comitè d'empresa ens mantenim fermament convençuts que l'origen de la incapacitat temporal del company troba els seu origen en les condicions laborals

Per tot això demanem prendre els següents acords:

Primer.- Traslladar el condol del consistori a la família, amics i companys de Felipe Ramos.

Segon.- Que l'Ajuntament, com a part de l'empresa mixta, exigeixi el compliment de la legislació vigent en quant al pla de prevenció i l'avaluació de riscos psicosocials.

Tercer.- Que l'Ajuntament demani la convocatòria del consell d'administració i exigeixi una investigació imparcial del cas amb un instructor extern acordat amb el comitè d'empresa.

Presenta la proposta la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, farem la presentació conjuntament amb la CUP. I en primer lloc, el que volia demanar és un minut de silenci pel treballador que va perdre la vida en aquest acte.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, senyora Terés, crec sincerament que no és competència dels regidors dirigir la sessió.

La senyora Terés, puntualitza, senyor alcalde me'l gasto de la meva intervenció.

(El consistori serva un minut de silenci.)

Reprèn la intervenció la senyora Terés, qui exposa, amb aquest minut de silenci ens sumem al condol de la família i fem un homenatge a una persona que va perdre la vida d'una manera injusta.

És una moció que ens hagués agradat no haver de presentar, perquè creiem que hi han hagut negligències i responsabilitats a diverses bandes i creiem que això s'hagués pogut estalviar. Perquè un treballador per sobre de tot és una persona, i una persona, en aquest cas, que no disposava de salut. I per tant, aquest ha estat un tracte que considerem que ratlla la immoralitat.

Ens trobem davant d'una situació d'una persona, el company Felipe Ramos, que va perdre la vida per trobar-se davant d'una situació certament irregular, diguem-ho així. És una persona que estava a punt de jubilar-se, una persona que estava en un procés d'incapacitat temporal per uns temes de salut mental i davant de tot això, una mútua privada, que és qui valorava tota aquesta situació laboral i personal va decidir que s'havia de reincorporar a la feina. Aquesta reincorporació va ser fatal per a ell, no la va suportar i va perdre la vida.

Creiem que és un fet altament trist, altament dur i altament immoral, ho torno a repetir. No entenem per què una empresa mixta, en la qual l'Ajuntament hi té, doncs, art i part important ha de comptar amb una mútua privada que es diu Asepeyo, quan els treballadors municipals disposen de la Seguretat Social per fer tot el seguiment sanitari i tot el seguiment laboral. Aquesta mútua privada va decidir que la malaltia que patia el

company no era suficientment greu, perquè jo crec que també estem aquí davant d'una situació en què la salut mental, per cert, que tots hauríem de cuidar-nos i procurar-nos, està considerada com una malaltia de segona categoria que porta a sospitar de la veracitat dels plantejaments que pugui fer el treballador i aquesta va ser la situació en què es va trobar aquesta persona. Aquesta persona que patia un trastorn depressiu catalogat F32 o 33 del DSM IV, vull dir, entenc de què van aquests temes, està tipificat, per tant, era també una malaltia i no va ser considerada com a tal. Se'l va portar a una situació límit i aquesta situació el va portar al final.

Els riscos psicosocials són importants, s'han de tenir en compte, aquest és el posicionament del comitè d'empresa i, segons la llei vigent, s'han de poder tenir en compte. Les responsabilitats municipals hi són, hi són perquè Girona + Neta és una empresa mixta i, per tant, aquest és un dels plantejaments que es demana en els acords de la moció, que els hi llegeixo, són tres.

En primer lloc, traslladar el control del consistori a la família, amics i companys d'en Felipe Ramos. En segon lloc, que l'Ajuntament com a part de l'empresa mixta exigeixi el compliment de la legislació vigent quant al pla de prevenció i l'avaluació de riscos psicosocials. I que l'Ajuntament demani la convocatòria del consell d'administració i exigeixi una investigació imparcial del cas amb un instructor extern acordat amb el comitè d'empresa. Esperem doncs, que tinguin a bé acordar aquests tres punts que els demanem en la moció.

Moltes gràcies.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu de la CUP, per continuar la presentació de la moció, i exposa, atès que la Núria Terés ja ha fet l'exposició de la moció, simplement farà algunes reflexions al voltant d'aquest cas i a la vegada també aprofitaré per mostrar la meua solidaritat i condol a la família, a la vegada que agrair als sindicats i als companys de feina del senyor Felipe Ramos tota la feina que han fet a l'hora de denunciar aquest cas, i tota la solidaritat que han demostrat amb el seu antic company de feina.

Els lamentables fets que es recullen en aquesta moció nosaltres pensem que no són uns fets aïllats, la pressió del model laboral vigent el nostre país està tenint uns efectes cada vegada més clars sobre la situació de les persones treballadores i hi ha evidents riscos psicosocials que són, des del nostre punt de vista, cada cop més evidents. Hi ha hagut altres casos similars a Catalunya i en d'altres països d'Europa, precisament fa uns pocs anys a França va haver-hi una cadena de suïcidis de treballadors de multinacionals, la qual cosa va obrir els ulls a Europa que s'evidenciava que la precarietat laboral, la pressió psicològica a què sotmeten les empreses a les plantilles de treballadors i la duresa de les condicions de treball és un fantasma que, per desgràcia, sempre plana per damunt de la classe treballadora.

I, en aquest sentit, el paper de les mútues privades és una pota més de la pressió patronal. Sabem perfectament que les diverses versions oficials responsabilitzen normalment els treballadors quan hi ha casos com aquests, i sabem també que es formulen versions per desqualificar i desacreditar la posició dels sindicats i dels comitès d'empresa que denunciïn aquest tipus de situacions. Però també pensem que no és casualitat, precisament, que ara mateix el Govern espanyol estigui preparant un avantprojecte de llei, que encara està pendent de passar pel Consell de Ministres, però que va fent via, i que preveu que els metges de família de la Seguretat Social no intervinguin ja en els casos de revisió de baixes ni a les inspeccions demanades per les mútues. Sabem que aquest avantprojecte de llei reforçarà les mútues privades i erosionarà encara més la sanitat pública i, per tant, els drets laborals del conjunt de la classe treballadora.

En definitiva, aquest tipus de mútues i d'empreses privades tindran més poder i podran fins i tot tractar malalties comunes, la qual cosa ha suposat, com s'ha pogut veure als mitjans de comunicació recentment, els elogis, que s'ha desfet en elogis, el representant patronal de les mútues com, per exemple, el senyor Vicent Aparicio

d'Asepeyo que, com ha fet públic i ho ha fet de forma clarament notòria, està encantat amb aquesta reforma, perquè evidentment hi surten guanyant. Disculpin que faci aflorar aquest debat, però és que penso que és evident que, en definitiva, s'està reforçant el paper de l'empresa privada i de les mútues.

I, en aquest sentit, és molt escaient que avui tractem d'una moció que porta aquest tema damunt de la taula, perquè entenem nosaltres que és una injustícia manifesta i el que es demana en aquesta moció és raonable, és de mínims, és perfectament assumible. En definitiva, no es fa res més que demanar solidaritat i transparència, que s'investigui. Per això pensem que aquests tres acords s'haurien d'aprovar de forma unànime.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui manifesta, en primer lloc, expressar la nostra solidaritat i el condol a la família i el suport als seus companys de treball. Crec que en la moció hi ha un punt, una frase, que defineix molt bé el que ha passat en aquest cas i el que pot passar en altres casos, posar criteris economicistes per sobre de la vigilància efectiva de la salut dels treballadors provoca morts. És a dir, no avaluar els riscos psicosocials en casos com aquests provoca morts, unes morts que serien evitables si les coses es fessin bé, però, tal com s'ha dit anteriorment, per l'avantprojecte de llei que s'ha comentat abans sembla que la cosa va precisament en direcció contrària: donar cada vegada més poder a les mútues i menys als metges de família.

Evidentment el meu vot serà favorable a la moció tot esperant que el que ha passat ens serveixi d'exemple del que no es pot tornar a repetir en el futur.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc traslladar el condol del meu grup municipal a la família i amics i companys de Felipe Ramos, com no podria ser d'altra manera. Jo seré molt breu en la meva intervenció, però no perquè la moció sigui menys important o poc important, al contrari, sinó perquè crec que aquesta moció en el seu punt tercer demana el que jo crec que és més important que es faci, que és una investigació imparcial. I, per tant, el senyor Navarro parlava de transparència i jo hi estic d'acord, i crec que aquesta investigació imparcial és la que ha de posar llum a tot el que ha passat i quines van ser finalment les circumstàncies que van portar aquest fatal desenllaç.

Per tant, ja ho dic, jo no m'estendré més, penso que és important que aquest tema s'aclareixi, naturalment que l'Ajuntament exigeixi el compliment de la legislació vigent quant al pla de prevenció i avaluació de riscos psicosocials, penso que no només perquè és una empresa mixta, sinó perquè l'Ajuntament ha de vetllar perquè totes les empreses compleixin els protocols estipulats. I, per tant, nosaltres donarem suport a la moció en els seus termes en els tres punts.

Fa ús de la paraula la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, jo també, en primer lloc, vull fer arribar el condol del nostre grup a la família, als amics i als companys d'en Felipe Ramos. En segon lloc, permetin-me que recordi que les normes sobre prevenció de riscos laborals consagren el dret bàsic dels treballadors a una protecció eficaç en matèria de seguretat i salut en el treball i el seu desenvolupament comporta una amplíssima obligació de l'empresa de garantir aquests drets.

Per complir amb les seves obligacions l'empresa ha d'establir una planificació preventiva a tots els nivells, no tan sols pel que fa a la seguretat i l'autoprotecció, sinó especialment pel que fa a la vigilància de la salut i a l'avaluació dels riscos psicosocials dels llocs de treball, a fi d'evitar que determinades condicions de treball puguin afectar negativament la salut i el benestar dels treballadors. I aquesta obligació, en la situació de crisi que patim, és encara més necessària. I per què? Doncs perquè sabem i, per desgràcia, hi ha dades que ho avaluen, que l'atur, els desnonaments i les retallades sanitàries estan provocant un increment dels suïcidis en tot el nostre país. Per tant, els

ajuntaments han de donar la màxima protecció possible per evitar aquests fets i també li correspon al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya pel que fa a la protecció sanitària, que ha de fer importants actuacions.

Segons els companys i la mateixa empresa, en Felipe Ramos era un treballador que feia molt bé la seva feina, malauradament ens ha deixat i, tot i que en aquests moments pot resultar difícil esbrinar-ne les causes exactes, aquesta pèrdua penso que ens ha d'esperonar perquè per part de l'empresa Girona + Neta es compleixin les normes de prevenció en la seva totalitat.

I així el nostre grup donarà suport a aquesta moció.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, dir per endavant que el Grup de Convergència i Unió vol traslladar el condol a la família, amics i companys de treball del senyor Felipe Ramos, si bé també vol indicar que aquesta moció –amb tots els respectes, ho dic– «adoleix» d'una qüestió que preocupa sobretot després del que he sentit avui aquí i és que a la part expositiva ja dóna per fet i prejutja uns fets i, en canvi, a la part dispositiva es demana que s'investiguin. Llavors això genera una certa complexitat a l'hora d'agafar aquesta moció en si mateixa, perquè es dóna per feta una realitat quan després a la part dispositiva es demana. L'Ajuntament, igual que fa amb tots els ens de caràcter públic, té un protocol d'actuació i evidentment en el cas d'aquelles entitats que siguin de servei públiques, com és en aquest cas, també –i així ho ha fet el regidor i m'ho va traslladar– ha fet els requeriments pertinents a aquesta empresa mixta per exigir no només el compliment de la legalitat vigent, sinó que s'estudiï què ha succeït i s'avaluï realment tots els fets com han anat succeïnt.

Això ja s'ha fet, s'està duent a terme i evidentment, però, el que no farà aquest Ajuntament sota el principi de la transparència és negar-se a quelcom que es demana que és lògic, que és demanar aquesta convocatòria al consell d'administració per aquesta investigació imparcial, tot indicar que això ja s'està duent a terme, però evidentment si s'ha de complir amb aquest mandat de Ple es durà a terme. Però per aquests fets i pel que s'ha indicat, perquè prejutja a la part dispositiva una cosa que es demana a la part dispositiva, aquest grup el que farà és manifestar la seva abstenció en la present moció.

Intervé el senyor alcalde, qui agraeix les intervencions i pregunta si algú té res a afegir o podem passar ja a la votació directament. Només una referència, que cadascú reflexioni sobre la utilització dels recursos polítics que convinguin, que cadascú ho faci en la intimitat. Aquest és un cas molt dolorós, aquí s'han ventilat malalties que atenyen l'expedient mèdic de la persona afectada i, per tant, s'ha de veure exactament les circumstàncies, arribarem fins al final. Jo el que els puc informar és que, quan vaig saber la notícia, el primer que vaig fer va ser parlar amb l'empresa, hi vaig parlar dues vegades en quaranta-vuit hores, saber tots els detalls, tota la informació del cas, tota, i me'n guardaré bé prou d'explicar els detalls. Però que cadascú reflexioni sobre el capteniment amb relació a un tema molt dolorós, fins a on es pot utilitzar o no la demagògia, que cadascú hi reflexioni. No en faré més cas perquè hi ha qüestions que atenyen la privacitat de les persones.

Per tant, qui vulgui presentar-nos com un grup que no s'ha preocupat per això que busca la moció, està en el seu dret de fer-ho, però aquest grup, aquest Govern des del primer moment el condol, la verificació de l'ajustament a la llei, la recerca de totes les explicacions dels elements de dubte que puguin existir, això ho ha fet i no tenim, per tant, cap motiu per oposar-nos que, si a algú el tranquil·litza, es continuï fent, cap problema. Però insisteixo que cadascú reflexioni sobre la utilització dels arguments.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, la CUP, ICV-EUiA i el regidor no

adscriu senyor Carles Bonaventura Cabanes i onze abstencions del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés.

7. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EUiA per donar suport a la convocatòria d'un referèndum sobre la forma d'estat a Espanya, tot reafirmant l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya el proper 9 de novembre.

Des del compromís amb els ideals de justícia, llibertat, igualtat i fraternitat, hereus i hereves del llegat social, cultural i emancipador de la II República, hem de manifestar que no acceptem un relleu automàtic mitjançant una Llei orgànica sense obrir l'oportunitat democràtica de consultar la ciutadania i debatre i decidir sobre el model d'estat.

En la recent abdicació del rei Joan Carles de Borbó es posa de manifest la fi de règim que viu el sistema polític i en especial el model d'estat i les relacions Catalunya-Espanya, aprovats després de la dictadura i en el període de la transició democràtica. Un model que ha regnat a l'Estat espanyol en els darrers 40 anys i que s'ha demostrat esgotat i accentuat pel fet que moltes generacions no l'han pogut escollir. Generacions que demanen que sigui la ciutadania qui decideixi lliurement amb els seus vots tot allò que afecta les seves vides i on puguem decidir quin sistema polític, quin model econòmic, i quin model de societat desitgen. Ciutadania que demana a Catalunya la convocatòria d'una consulta per exercir el "el dret a decidir" sobre el futur polític del nostre país.

Per aquests motius, el grup municipal d'ICV-EUiA proposa al ple els següents acords:

Primer.- Tot i els darrers esdeveniments, aquest ple municipal es reafirma en la reivindicació i l'exercici del "dret a decidir" del poble de Catalunya per tal que decideixi lliurement el seu futur com a poble en la convocatòria del proper 9 de novembre.

Segon.- Des del ple exercici del "dret a decidir" aquest ple municipal dona suport als ciutadans de l'estat espanyol que reclamen la convocatòria d'un referèndum per tal de decidir lliurement la forma d'estat que prefereixen: monarquia o república.

Tercer.- Com deia Francesc Macià, "una Catalunya lliure, necessita d'una Espanya lliure". Per això entenem que el suport a la petició d'un referèndum sobre la forma d'estat a Espanya, pot facilitar i reforçar l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya el proper 9 de novembre.

Presenta la proposta el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, permeti'm començar la defensa d'aquesta moció amb una petita enquesta, que és molt senzilla: quants dels vint-i-cinc regidors tenien dret a poder votar la Constitució del 78? Per tant, cinc sobre vint-i-cinc. Jo penso que a vegades l'ús de l'enquesta ajuda a situar arguments. Si dels representants de la ciutat de Girona sols una cinquena part podia votar, demostra que ha passat prou temps perquè tornem a votar, senzillament és això. Tots, i els que tenim una edat ho sabem, tot decau, en molts aspectes de la vida. M'agrada aquest to còmplice que, en tot cas, reforça el meu argument, que no el fa menys clar, perquè l'argument és la base de tota proposició i, per tant, de tota moció.

Mirin, allò que van poder votar cinc dels presents avui la gran majoria dels ciutadans té dret a decidir què fer. Nosaltres ho tenim molt clar, el 9 de novembre els catalans tenim el dret a decidir sobre quin estat ha de tenir Catalunya, i pensem que Espanya també té hi dret, els espanyols també hi tenen dret, en un moment clau on la pedra de toc d'un determinat model no dic que caigui, abdica, aquesta pedra de toc ha abdicat. I, per tant, allò que es va construir al voltant d'aquesta pedra és discutible el seu ús futur.

Per tant, jo no parlo tant de república o de monarquia, tot i que sóc republicà, parlo de democràcia, així de senzill, parlo de democràcia. Si aquells que estan segurs que Felip VI ha de ser rei i aquells que estan segurs que és el moment de la república

exerceixen el seu vot, sortirem de dubtes, i això és el que es basa el fonament de tota democràcia. Nosaltres considerem avui que no ens pot ser indiferent el que passi a Espanya, gens indiferent, perquè sempre que a Espanya han anat malament les coses, a Catalunya també. O no ens va molt malament ara? Per tant, evidentment que no en podem ser indiferents; som diferents, que és un altra cosa, els catalans som diferents, però no indiferents.

La frase que he situat de Macià, és una frase que a mi sempre em va agradar, plasma el que per a nosaltres sembla imprescindible, que és la solidaritat internacional. Nosaltres volem que ens deixin votar i, per tant, som solidaris amb aquells que demanen el dret a votar en un tema tan imprescindible. Per tant, avui el 9 de novembre i el dret a un estat propi s'agafa de la mà amb aquells que volen un altre model d'estat a l'Estat espanyol. Dues lluites paral·leles, dues lluites que no són la mateixa, però dues lluites imprescindibles perquè Catalunya i Espanya puguin ser lliures i, per tant, exercir la democràcia de forma lliure i responsable. Això és el que demanem, el que fonamentem a la demanda d'aquesta moció.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, d'entrada he de dir que votaré a favor de la moció, no cregui, m'ho he pensat, no perquè estigui en desacord amb el que s'hi diu, sinó que una part del que s'hi diu com a català i com a independentista i amb les experiències passades em provoca uns certs recels, vejam si em sabré explicar.

Mirin, Catalunya ja té el seu full de ruta marcat, un full de ruta que va cap a l'estat propi i a l'organització a la qual pertanyo i a mi mateix no ens fan cap gràcia aquestes, diguem-ne, interferències espanyoles que a vegades es produiran o es produeixen per molt lloables que siguin. Com he dit abans, més que res perquè històricament potser sí que és veritat que quan a Espanya li ha anat malament, a Catalunya també li ha anat malament, però sí que és veritat que sempre que els catalans ens hem embolicat a fer política espanyola, la majoria de les vegades hem acabat rebent, i ara per ara no tenim cap ganes que això torni a passar, sobretot quan, pel que sembla i tal com avancen les coses, tenim la nostra llibertat a tocar.

Miri, li seré sincer, com a català no tinc cap ganes d'anar jo personalment ni molts independentistes a dedicar-nos a transformar Espanya, prou feina tenim aquí. Això sí, solidaritat, tota la que calgui. Potser jo sóc una de les persones que té més ganes que catalans i espanyols puguem ser bons veïns, tant de bo això sigui possible. És a dir, com bé s'ha dit, camins paral·lels, amb això estem totalment d'acord, però si pot ser que no es tornin a encreuar gaire vegades més.

Com va dir el nostre diputat a Madrid en el debat sobre aquest tema –i dic «nostre» perquè el senyor Alfred Bosch es va presentar a les eleccions espanyoles com a cap de llista d'una coalició entre Esquerra Republicana i Reagrupament–, el nostre referèndum és el que se celebrarà el 9 de novembre. En aquest referèndum les catalanes i els catalans elegirem entre república catalana o monarquia espanyola i amb mi –i això ho afegeixo jo– no me'n cal cap més, de referèndum.

Ara bé, si em pregunten si a mi em sembla bé que els espanyols puguin triar democràticament el seu model d'estat, que puguin decidir entre monarquia o república, jo li he de respondre que sí, però a mi que no m'hi incloguin com a espanyol, ni que em diguin el que ha de ser Catalunya, ni em vulguin fer copartícip dels seus projectes per molts republicans, democràtics i progressistes que siguin.

Per si algú no se'n recorda, durant la República espanyola també s'empresonava catalans i també es negaven molts dels nostres drets i es qüestionaven les nostres institucions. Val més que no recordem algunes de les frases d'Azaña o de Negrín en contra de la voluntat del poble català, que no diferiria gaire de les que podien pronunciar els franquistes de llavors.

Per tot això i per tot el que he anat explicant en aquesta meva intervenció, la meva posició serà favorable, però, com he dit, sense esvaïr del tot els recels que tinc sobre aquesta qüestió.

Intervé el senyor Carlos Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, comparteixo plenament l'essència de la moció, com a espanyol que sóc vull decidir quin model d'Espanya vull i vull que em deixin votar el 9 de novembre que vull un estat català, això ho tinc claríssim. Evidentment la meva postura és que no vull que sigui independent, de moment, mentre no se m'acabi de prohibir finalment que no em deixaran votar. El que sí que està clar és que en l'exercici democràtic m'hi trobaran sempre, no sóc monàrquic i vull la república, vull els estats units d'Espanya. Si no m'ho permeten, jo el meu sentiment és de ser espanyol i seré un espanyol en una Catalunya independent.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu de la CUP, qui expressa, nosaltres no ens oposarem de cap de les maneres a una proposta que d'entrada demana un referèndum i donar la paraula a la gent, nosaltres compartim els valors republicans i democràtics que dibuixa l'esperit d'aquesta moció i, en aquest sentit, nosaltres ja hem manifestat moltes vegades que som solidaris amb els pobles del món i no volem monarquies enlloc, tampoc les volem al país veí, al país del cantó, a l'Estat espanyol. Per tant, tot el nostre suport a les repúbliques; repúbliques, quantes més, millor; monarquies, quantes menys, millor, i si són anacròniques, corruptes i decadents com l'espanyola, doncs encara millor que millor.

Però nosaltres, que formem part del poble català, ja tenim superat des de fa anys, dècades, segles, el debat monarquia-república, precisament d'aquí poc més d'un trimestre tindrem l'oportunitat de decidir sobre la independència del nostre país, de Catalunya. A Catalunya tenim clar que no volem monarquia, no la volem ni nostrada, ni la volem borbònica i, com s'ha demostrat reiterades vegades de forma massiva, i festiva i cívica al carrer, hi ha cada vegada més demostrada una majoria amb clara voluntat de ser, d'esdevenir poble, d'esdevenir país, de ser república catalana i aquest és el nostre ideal. Per tant, partint del nostre compromís amb la república catalana, entenem que també es pot exercir la solidaritat internacionalista i nosaltres donarem suport a la moció.

Tota la nostra oposició a la monarquia en general, també i molt especialment a la monarquia borbònica en particular. Aquests dies, com és palès i notori, està fent tot una maniobra per perpetuar-se al poder al més pur estil de les dictadures, o sigui, sense passar per les urnes. Abans discutíem del multireferèndum i les persones que volen expressar-se a les urnes, doncs els Borbons no volen passar per les urnes, volen actuar al més pur estil de les dictadures, passar de les urnes o passar-se-les pel forro. I com ho fan? Doncs ho fan aprovant lleis orgàniques fetes exprés, fetes a mida, mitjançant els vots de la dreta radical i un PSOE que cada vegada és més monàrquic i que cada vegada està més blindat a les seves poltrones. Aquesta és la monarquia borbònica que nosaltres a Catalunya ja fa temps que hem demostrat clarament que no acceptem ni volem i que, per sort, cada vegada, sembla, més ciutadans de l'Estat espanyol també comencen a qüestionar.

L'operació que s'ha fet, s'ha fet blindant-se policialment, aquests dies a Madrid hi haurà tot un blindatge, tot un gran desplegament policial per tal de sufocar i ofegar les reivindicacions republicanes. En aquest sentit, jo vaig veure el dia que es tramitava la llei orgànica feta exprés, al carrer, al Congrés, hi havia ciutadans, unes persones d'edat avançada que amb unes banderes republicanes denunciaven el segrest de la democràcia que s'estava produint allà dintre. Aquestes persones van ser reprimides brutalment a cops de porra. A mi aquella imatge em va commocionar, eren persones grans, d'edat avançada, algunes d'elles que havien viscut fins i tot les misèries de la postguerra civil espanyola, persones que clamaven per la justícia social i denunciaven la injustícia que suposa que una vegada més un membre de la dinastia borbònica no passi per les urnes. Això és inacceptable i, per tant, nosaltres tindrem tota la solidaritat amb aquells ciutadans que volen lluitar contra això. Pensem que les perpetuacions de poder són inacceptables en ple segle XXI i a més a més també, tal com diu la dita popular, els garrins tenen tendència a multiplicar-se i, és clar, resulta que els garrins es

van multiplicant tant que, és clar, qui els manté, qui ha de mantenir aquesta colla de garrins som el poble. I, bé, ja en comencem a estar farts d'haver de pagar els luxes viciosos d'una colla de personatges que no volen passar per les urnes.

Dit això, nosaltres, com ha quedat palès, recolzem aquesta moció i ho farem per pura solidaritat internacionalista, tot i que també els diré que, no ens enganyem, una part del nostre país, dels Països Catalans, la Catalunya Nord, està sota jurisdicció republicana, per tant, queda demostrat que una república *per se* no és garantia de tot. Tothom sap el que ha hagut de patir la Catalunya Nord per mantenir una llengua que ve de molt lluny i que la República Francesa ha intentat anorrear per tots els mitjans. Per tant, espero que si algun dia Espanya, l'Estat espanyol, es constitueix en república no sigui una reedició d'*una, grande y libre* en versió republicana i que respecti la decisió sobirana que prendrem els catalans i les catalanes el dia 9 de novembre, d'aquí tres mesos, el 9 de novembre de 2014.

I, per part nostra, i amb això acabem, dir que votarem el 9 de novembre a favor de la nostra república, que és la independència de Catalunya i per la construcció de la república catalana, que tant ha somiat el nostre país. I permetin-me que acabi ensenyant una estelada símbol de la llibertat del nostre país i cridar: visca la república catalana lliure!

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup no donarà suport a aquesta moció i, sincerament, jo he escoltat atentament les intervencions i no se m'enfadi, senyor Olòriz, si us plau, però li he de dir que amb la condescendència que ha parlat de la resta d'Espanya, de la resta d'espanyols, ha sonat bastant prepotent i jo sincerament crec que no cal que vostè es mostri presentant aquesta moció com que li està perdonant la vida a la resta d'espanyols, dient-los que els reconeix aquest dret a decidir que en el cas d'aquí és el dret a decidir si volen la independència de Catalunya, que els té tan obsessionats que ho confonen tot. Jo sincerament ho lamento, lamento que hagi parlat amb el to que ho ha fet a la presentació, perquè, ja li ho dic, ha sonat bastant prepotent.

Mirin, la forma política d'estat no s'ha posat en debat, ni s'ha posat en qüestió aquests dies. Vostès confonen les coses, parlen d'una llei orgànica feta exprés, parlen d'una llei orgànica feta a mida, parlen que no accepten el relleu automàtic. Escoltin, no es confonguin, la successió del rei està regulada a la Constitució espanyola, article 57.1. La llei orgànica que es va aprovar el dimecres passat al Congrés dels Diputats i que demà s'aprovarà al Senat és la que regula l'abdicació del rei. El rei ha decidit abdicar en favor del seu fill, que és l'hereu de la corona, i és això el que s'ha regulat. No s'ha regulat com es succeeix el rei, perquè això tots els espanyols varem estar d'acord a fer-ho com estableix la Constitució espanyola i, en aquest cas, com he dit, article 57.1. El senyor Olòriz ha començat la seva intervenció de manera jo crec que fins i tot simpàtica dient: «Aixequin la mà aquells que van votar la Constitució o que tenien edat per votar-la.» Perdó, matiso, que tenien edat per votar-la. Bé, jo en això puc estar-hi d'acord, però és que els ho he dit abans i hi insisteixo, si volen canviar la Constitució, escolti, facin els passos per canviar la Constitució, treguin les majories on les han de treure, plantegin les modificacions, guanyin les votacions a les Corts, al Congrés dels Diputats, que és on recau la sobirania popular i la sobirania nacional i podran canviar la Constitució, però no ho intentin fer tot sempre per la porta del darrere o apel·lant ara aquest dret a independitzar-se de la resta d'Espanya aprofitant que el rei ha abdicat en favor del seu fill. Jo crec que això és fer un flac favor a la democràcia, sincerament els ho dic, senyor Olòriz i senyor Navarro. Perquè, escoltin, les lleis, i els ho he dit sempre, les regles de joc estan establertes i són per respectar-les. I aquell que les vulgui canviar, de veritat, tot el meu respecte, però que tingui les majories que ha de tenir per canviar-les. A Espanya tenim una monarquia parlamentària.

Miri, senyor Navarro, a part que ha utilitzat un vocabulari que sincerament començo a dir-li que a mi em comença a fer por, vostè, i li ho dic molt sincerament. Em comença a fer por el seu vocabulari agressiu i violent i els qualificatius que vostè utilitza per parlar

d'altres formacions polítiques i, en aquest cas, de la monarquia, sincerament. Jo crec que aquí ningú s'atreviria a dir-li al seu partit polític i a vostè el que vostè ens arriba a dir a nosaltres, és que ningú s'hi atreviria, i ja no només per respecte polític, és que fins i tot per educació! Senyor Navarro, és que crec que hauria de començar a mesurar les seves paraules, malgrat l'alcalde li doni la raó, malgrat l'alcalde li digui que és igual, que vostè pot seguir fent el que vulgui, jo li segueixo insistint, moderi's, perquè comença a fer por i potser al final això li serà contraproductiu a vostè i a la seva formació política. No cal fer por, escolti, defensi les coses des de la seva posició, però per defensar allò seu no cal que m'insulti a mi, ni el meu grup polític, ni altres formacions polítiques, ni els ciutadans que ens donen suport a aquestes formacions polítiques, que són molts. És que no cal insultar al del costat per voler tenir la raó, ni per explicar el que un pensa. Vostè insulta, senyor Navarro, vostè insulta. Ni és una dictadura, ni la monarquia..., no, és una monarquia parlamentària. Per tant, tot el que té a veure amb la monarquia ha de passar per les Corts Generals, les Corts Generals és la màxima expressió de la sobirania popular, de la sobirania nacional, és on estan representats tots els ciutadans.

Per tant, no digui les bestieses que diu, sincerament li ho demano, expliqui la veritat. A vostè no li agrada la monarquia, li respecto, si jo no li demano que li agradi, però expliqui la veritat. Què vol dir monarquia parlamentària? Monarquia parlamentària vol dir això, que tot el que té a veure amb la corona ha de passar per les Corts Generals, en aquest cas, pel Congrés dels Diputats i pel Senat i per això la llei orgànica que es va aprovar la setmana passada és la d'abdicació del rei, perquè la successió del rei ja ve regulada a la Constitució espanyola, i això no s'ha tocat ni s'ha tocat la Constitució en aquest sentit.

Per tant, jo li demanaria, si us plau, i ho faig de veritat, de manera fins i tot humil, moderi's, perquè jo crec que vostè intenta ple rere ple convertir això en una picabaralla que no porta enlloc, d'entrada no porta enlloc. I li ho dic molt sincerament, demà els gironins pensaran què hem fet nosaltres avui en aquest Ple que a ells els hi hagi millorat la vida. Sap quina serà la resposta? Res, perquè no hi ha cap moció que realment vagi dirigida a millorar la qualitat de vida dels gironins demà mateix, cap. Doncs ja que s'ha acostumat vostè a contínuament presentar mocions d'aquest tipus juntament amb altres formacions polítiques, com a mínim, parli amb respecte i moderi's, perquè sincerament crec que l'insult per l'insult, que és el que practica vostè, està totalment fora de lloc.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, només un aclariment, senyora Veray. El fet que jo respecti i defensi la llibertat d'expressió d'un regidor, el que sigui –i alguna vegada he hagut de fer-ho en favor seu–, no prejutja que comparteixi l'opinió d'aquest regidor. Per tant, no digui coses que no són, perquè aquí al final sí que ens confondrem tots. El senyor Amores té la paraula.

Fa ús de la paraula el senyor Xavier Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup votarà afirmativament aquesta moció, és innegable que ens trobem en una crisi institucional que va molt més enllà del debat sobre la bondat de la monarquia o la república. En primer lloc, estem davant d'una profunda crisi social que repercuteix en un malestar cada vegada major per part dels ciutadans, que veuen retallats els seus drets i llibertats amb el desmantellament de l'estat del benestar, i també amb lleis de caire involucionista que estan, diguem-ne, posant en contradicció moltes de les llibertats individuals que havíem assolit. És també una crisi dels partits polítics i de la política i també de tot el conjunt dels poders –l'executiu, el legislatiu i el judicial. I finalment també és una crisi territorial en la que ens trobem, en la situació en la qual la relació entre Catalunya i Espanya passa per un moment realment d'una gran complexitat i en la qual, com hem fet en aquest Ple els regidors del Grup Socialista, hem defensat el dret a decidir dels ciutadans de Catalunya. Són, doncs, diverses crisis que s'han d'afrontar amb una reforma en profunditat conjuntament amb molts casos,

perquè estan interrelacionades, i que implicarà modificacions substantives de com entenem avui Espanya, Catalunya i també el model d'estat i de participació de la ciutadania.

Tots els regidors del PSC compartim que la continuïtat de la monarquia hauria hagut d'anar acompanyada d'una declaració de les forces polítiques en favor de revisar en profunditat el pacte constitucional i aprofundir en la regeneració democràtica del sistema polític a Espanya i a Catalunya. És evident que aquesta no s'ha donat, però sense aquesta voluntat manifesta acompanyat del debat serè, responsable, que pertoca, no improvisat, no fet de qualsevol manera, l'objectiu d'aquest nou pacte, d'aquest nou pacte constitucional que caldria, probablement està ferit de mort. Afrontar les relacions a Catalunya-Espanya, el manteniment d'aquest estat social, que avui té importants riscos, i també el debat sobre la monarquia s'haurien de fer com un conjunt. I no reconèixer el paper que té la ciutadania en aquest procés polític és negar també la seva llibertat a decidir d'una manera madura sobre quin ha de ser el seu futur.

Són els mateixos motius que ens porten als socialistes gironins a donar suport al dret a decidir. No és la confusió entre dret a decidir i independència que fan alguns grups, sinó és la defensa de la necessitat de poder comptar democràticament qui està a favor d'una opció o de l'altra i quina volen que sigui aquesta nova relació territorial entre Catalunya i Espanya.

Potser nosaltres no compartim el conjunt del redactat, però en tot cas el to i, diguem-ne, el detall del que és la part dispositiva sí que pensem que hi podem estar a favor. Nosaltres no som partidaris d'un debat improvisat, creiem que aquest debat s'ha de fer d'una manera serena, però pensem que és un error aquest trànsit de la monarquia sense el compromís ineludible que en algun moment concret s'hagi de consultar els ciutadans en un referèndum. Els acords presos fa més de trenta-sis anys no són infinits, no duren per sempre i, tot i que hi ha vies de canviar-ho, és veritat que hi ha partits que bloquegen la capacitat de fer els canvis que aquest nou pacte constitucional necessitaria.

Jo crec que cal també recordar, perquè s'han fet abans intervencions al voltant d'on venim, del passat i de quina és la situació actual, jo crec que és correcte recordar que en el moment que es van fer determinats pactes no tot era permès ni tot era possible, els límits del que era possible estava també molt condicionat per la situació política de la qual provenien, d'una dictadura i, per tant, pel record també d'un conflicte civil que havíem tingut o que molts ciutadans encara en tenien memòria. Molts, com recordava el senyor Olòriz, no van poder votar, alguns ni tan sols havíem nascut quan es va poder fer aquesta votació i, per tant, pensem que no és de rebut pensar que aquest pacte serà inalterable en el temps i que no necessitarà modificacions, precisament quan es donen aquest conjunt de crisis que conflueixen en el mateix moment.

Des del nostre grup respectem el paper que ha tingut la monarquia, però no pensem que sigui l'única manera de garantir l'estabilitat i la concòrdia del país. De fet, pensem que l'única manera de prestigiar de nou les institucions i la política, inclús el model d'estat, és precisament amb una major participació dels ciutadans en un referèndum sobre aquest nou acord constitucional que hauria d'incloure el debat sobre la monarquia. Aquest és un debat obert per la ciutadania i que a dia d'avui encara està pendent.

Jo crec que recullo el sentir de tots els regidors del nostre grup quan dic que votarem a favor d'aquesta moció, entenem que ja ha estat debatut allà on pertocava votar, està fora del que és dels límits del que són les competències del nostre grup, però pensem que, un cop debatut allà on pertoca, el motiu de la moció és marcar un posicionament polític de tots els regidors de Girona, que no tindrà efecte a la ciutat —en això estic d'acord amb la senyora Veray, no tindrà cap efecte sobre la ciutat—, però entenem que és un debat que centra l'atenció entorn d'aquesta crisi institucional, social i política a molts dels ciutadans i, per tant, que és raonable que els ciutadans també vulguin saber quina és l'opinió dels regidors d'aquest grup.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el grup de Convergència i Unió el que vol manifestar és que ja fa molt de temps i hem tingut exemples –dos Onze de Setembre seguits– que Catalunya ha iniciat una segona transició, una segona transició que el Grup de Convergència i Unió en el seu programa electoral sempre va focalitzar-lo amb tres sís: el poder decidir, el poder ser un estat i que aquest estat esdevingui independent. Sota aquest concepte, que és molt clar, entenem que no podem perdre el focus de cap a on anem, i que altres transicions que puguin iniciar a l'Estat espanyol o reflexions que puguin iniciar a l'Estat espanyol envers quin sistema, si monarquia o República, no ens ha de fer perdre l'objectiu principal pel qual molta majoria de gent catalana va sortir l'Onze de Setembre, molta majoria catalana van anar a votar i molta majoria catalana va fer que hi hagués les majories que hi han avui actualment al Parlament. I el Parlament de Catalunya ha parlat i ha manifestat clarament què vol, i vol poder decidir, i vol poder decidir aquí. El senyor Olòriz manifestava o deia les paraules d'en Cambó que també va manifestar el senyor Duran i Lleida al Congrés dels Diputats.

Intervé el senyor alcalde, qui aclareix, tampoc cal arribar a aquest nivell. Però és veritat que el senyor Olòriz ha esmentat el senyor Macià i no el senyor Cambó.

Reprèn la intervenció de senyor Ribas, qui diu, a partir d'aquí feia la manifestació vostè de la persona, senyor Olòriz. En aquest sentit, el proper dia 19 la gent de Convergència ens llevarem i seguirem treballant per aquest focus concret i únic que és arribar al 9 de novembre, poder decidir i poder votar. I no volem que res ens destorbi en aquest plantejament ni que altres debats puguin evidentment ofuscar quina és la finalitat. Ja no és una qüestió d'edat, evidentment jo no vaig votar el 78, però ara vull tenir l'oportunitat per decidir què vull que sigui Catalunya, si una república en aquest cas presidencialista o quin tipus de república decidim, i el sistema haurem de decidir-lo nosaltres des d'aquí. El que faci l'Estat espanyol evidentment és el seu camí, és la seva transició i a nosaltres no ens afecta.

Es parlava de solidaritat internacional. Hi estic d'acord, senyor Navarro, però primer conquistem el que hem de conquistar per tenir solidaritat internacional, que és poder arribar el dia 9 de novembre, votar i que surti el que hagi de sortir. I a partir d'aquí podrem tenir la solidaritat que faci falta a nivell internacional, però no perdre la mirada i l'objectiu, que no és altre que ni república, ni monarquia, Catalunya.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, això sí que ho va dir en Cambó, això final. Senyor Olòriz té la paraula.

Pren la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, qui expressa, encara estic «postcambó», diríem. Molt interessant el debat d'avui, jo penso que quan es diu que sols podem parlar de determinats temes i es diu que això no afecta els ciutadans, estic segur que molts ciutadans de Girona han estat molt interessats amb el que hem dit aquí, perquè oi tant que els afecta! O no els afecta la monarquia als ciutadans de Girona? O no els pot afectar una república? O no els afecta el 9 de novembre? Oi tant! I, miri, els interessa saber què pensem nosaltres, no els que hi han solament al Parlament de Madrid, que seria complicat de veure si diuen el mateix, o al Parlament de Catalunya, també els interessa què pensen aquells que tenim l'honor de representar-los en aquest Ajuntament.

Abans he començat amb una petita enquesta, ara farem una votació que és més important que una enquesta, si no vaig descomptat hi hauran 13 vots a favor d'aquesta moció i no sé si 12 en contra o 2 en contra i 10 abstencions, això no ho sé. Val, ara ja ho sé, 2 en contra i 10 abstencions.

Jo penso, que això és una mica la pluralitat que tenim a la nostra ciutat, hi ha una majoria que no circumscriu el dret a decidir solament al 9 de novembre, entre altres raons, mirin, jo recordo en Pedro Montalbán, en Paco Mera, en Luis Herrera i una llista

molt gran de republicans espanyols que estaven els Onze de Setembre a Girona, clandestins, quan molts altres no hi eren i defensaven Catalunya. Jo he tingut l'honor de conèixer aquests grans, l'honor de conèixer-los i, per tant, els ho dec, una cosa que per a mi és clau: no pot haver-hi una nació lliure si les altres nacions no ho són. És així de senzill, tampoc cal fer gaires disquisicions. I si una república que reconeix el dret d'autodeterminació a Espanya existeix en el futur serà la millor manera perquè a Mallorca i al País Valencià puguin decidir el seu futur, sense problemes ni amenaces. I a mi m'importa que el País Valencià i que Mallorca, malgrat jo espero, com la majoria dels catalans, puguin ser independents, m'importa el seu futur, i tant que no m'és indiferent el futur d'Espanya, i tant que no m'és indiferent! Perquè sé diferenciar l'Espanya borbònica, l'Espanya franquista, dels espanyols. He conegut gent molt bona i algun català –no vull dir en Cambó, però alguns– molt malparits, és així i encara n'hi han.

Miri hi ha una cosa molt important en aquest Ple d'avui, a veure, vint-i-tres estem pel dret a decidir a Catalunya, amb molts matisos, i una majoria estem per sumar complicitats perquè el dret a decidir a Catalunya el puguem fer en total llibertat. Per tant, de condescendència amb els espanyols cap ni una. Hi ha una cosa molt important que m'han ensenyat, que sols pots ser amic si ets igual i, per tant, sols podem tenir d'igual a igual amb Espanya si ambdós som lliures. Jo penso que el camí l'estem fent.

I li dic, senyora Veray, perquè sap que l'aprecio en allò personal, li discrepo molt, molt, en allò polític, que en aquesta bancada ningú li pot fer por, aquí ningú li pot fer por. I, en canvi, fora d'aquí, molts ens fan por. Per tant, jo espero que en una Catalunya independent, hi hagi plenes llibertats per a gent que se senti espanyola, sí, que discrepin els uns dels altres amb tots els matisos que té un país com el nostre. Perdonin, la força del dret a decidir la dóna els que estan per la independència i els que no ho estan però volen el dret a decidir, això ens fa imparables, perquè ens fa ser una gran majoria. Això en el fons és el que avui hem estat dient i el que avui votarem.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, per al·lusions, qui manifesta, només volia fer una clarificació, jo no he dit que als gironins no pugui interessar-los el debat, he dit que quina millora de la seva qualitat de vida tindrien demà després de totes les mocions que hem debatut en aquest Ple. Crec que és diferent, he matisat precisament perquè interessants els debats ho són tots i per això els tenim.

Jo només vull fer una matisació, representem ciutadans, efectivament, però els diputats que estem i els senadors que estan a les Corts Generals també representen els ciutadans. I jo només vull aclarir una cosa: de quaranta-set diputats catalans, vint-i-cinc van votar que sí a la llei orgànica d'abdicació del rei i, per tant, a no obrir el debat de canviar la forma d'estat, i vint-i-dos no van estar-hi d'acord, entre els que van votar que no i els que es van abstenir. Vull dir que al final el partit ha de ser coherent, perquè dir aquí una cosa, però, allà on es decideix, votar el contrari jo crec que és fins i tot enganyar els ciutadans.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, qui expressa, molt breument, vull fer un matís. Abans parlàvem que els anys fan caducar coses, imaginin com ha envellit la representació parlamentària en tan poc temps, com han canviat les coses a Catalunya, perquè aquesta gran majoria de diputats catalans que van sortir al Congrés dels Diputats, avui –i espero que ens deixin fer el dia 9 el dret a decidir– ja veuran la diferència enorme entre aquesta representació Llei d'Hondt, Madrid, i la real que poden tenir els catalans si poden exercir el seu dret de vot d'aquí pocs mesos.

Intervé el senyor Xavier Amores, qui expressa, només dir a la senyora Veray que no es votava al Congrés el que hem votat aquí. Aquí estàvem votant sobre si estàvem d'acord que es pogués exercir la votació d'un referèndum en algun moment donat entorn de la forma d'estat i que jo he emmarcat en el marc d'una reforma

constitucional que, com bé sap, és un tema que també des d'Espanya el PSOE defensa i des del PSC, evidentment, sempre hem defensat. Per tant, no confongui els debats vostè tampoc. Perdoni, escolti, jo li demano també respecte sobre la nostra coherència quan el que defensem aquí era diferent entorn al que s'estava votant allà, i no estem d'acord amb el que aquí es manifestava.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per tretze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, dos vots en contra del grup municipal del PPC i deu abstencions del grup municipal de CiU.

8. Moció que presenta l'Alcaldia d'adhesió a la campanya de resolució a favor de la reforma horària.

La desorganització horària a Catalunya és resultat de la superposició dels vells horaris fabrils, agreujats per transformacions patides pel creixement econòmic durant el franquisme i l'impacte de les demandes pròpies dels anys de creixement desordenat, especialment del sector dels serveis, i també sovint, de la cultura del presencialisme al treball, o bé per la necessitat de realitzar llargues jornades de treball per assolir salaris adequats al cost real de la vida. Aquesta situació deriva en seriosos obstacles per a la competitivitat i la producció empresarial, en l'augment de riscos psicosocials de les persones treballadores, la persistència de la divisió sexual del treball amb el manteniment de la desigualtat de gènere, els problemes de salut derivats de la manca de son en adults i infants, els baixos rendiments educatius, la manca de temps familiar i personal per al lleure i la cultura, l'activisme social i en una disminució del benestar de la societat en general.

En aquest sentit, al llarg dels darrers anys s'ha aprofundit en la recerca, i els estudis dels quals disposem demostren que es fa del tot necessari i urgent desfer-se de la rêmora que representa la desorganització horària actual incapaç de fer front a la complexitat del moment present. A gairebé tota Europa, l'horari laboral és de 8-9 h a 17-18 h, parant un màxim d'una hora per dinar a meitat de la jornada. A l'Estat espanyol -i per tant a Catalunya-, però, és habitual que la població treballadora s'aturi dues hores per dinar a l'àmbit escolar poden ser tres-, i que la jornada laboral s'allargui fins a les 19 h o les 20 h del vespre, o més enllà. Aquesta jornada poc compactada provoca sopar a partir de les 21 h en el millor dels casos, dificulta el temps de cura d'infants i gent gran, afebleix la participació cívica i comunitària, impossibilita el consum i gaudi de la cultura i per descomptat baixa l'eficiència de les organitzacions. El *prime time* televisiu s'acomoda a horaris que fan reduir les hores de son. En definitiva se solapa el temps personal i el temps de descans. A més, aquesta organització del temps de vida quotidiana no té l'origen en el clima, un mite que es desmunta tot sol comprovant que a Portugal, Marroc, Itàlia o Grècia se sopa a les 19-20 h del vespre.

Per altra banda, a Europa fa algunes dècades que va començar la substitució dels horaris nascuts amb l'era industrial per uns altres adaptats i flexibles a les necessitats d'igualtat i productivitat i participació de la ciutadania, i diversos estudis de la Fundació Europea per a la Millora de les Condicions de Vida i de Treball (Eurofound) amb dades d'Eurostat mostren que estan avançant en el bon camí, tot i que hi ha diferències entre estats segons els models adoptats. Al nostre país el debat tot just s'inicià fa uns anys i ara sembla que se'n pren consciència de manera més àmplia en un context de crisi en què cal trobar fórmules d'optimització dels recursos escassos, però sobretot, en què cal proposar estils de vida no determinats exclusivament per una compulsió productivista i consumista. L'ordre horari hauria de ser la norma, i la flexibilitat individualitzada l'excepció en tots els àmbits. Establir un horari racional generalitzat, hauria de ser la norma a aplicar en tots els àmbits socials i econòmics, públics i privats, sense perjudici de que es reconeixin després

determinades situacions de flexibilització horària, i per tant, excepcions a les normes generals, per atendre determinades situacions personals o de determinats col·lectius.

En aquest context és on s'ha posat en marxa la Iniciativa per a la Reforma horària - Ara és l'hora, reconeguda pel Govern de la Generalitat de Catalunya com a la plataforma interlocutora en aquesta qüestió. L'objectiu fonamental és impulsar uns horaris beneficiosos per a les institucions, les empreses i la ciutadania. Cal, en definitiva, passar d'uns horaris propis de l'era industrial a uns que s'adaptin a les necessitats de la nova societat del coneixement i del consum, amb més complexitat social i augment progressiu de les desigualtats.

Fruit de les demandes d'aquesta iniciativa de la societat civil i d'un debat social cada cop més gran, l'Ajuntament de Girona aprova aquesta resolució amb l'objectiu de donar suport a les mesures que facin possible fer la transició cap a la reforma horària formulada en un moment concret en el temps.

En la forma en què està organitzada la nostra societat, el temps esdevé un factor sistèmic dins del model social. Cal cercar mesures legislatives i de promoció i sensibilització que abordin el canvi a tres nivells: a nivell macro (de la societat), a nivell meso (de les organitzacions, empreses i institucions que la componen) i a nivell micro (de les persones). Superat el debat de la conveniència, l'objectiu d'aquests treballs és debatre la viabilitat per transitar cap al retorn de Catalunya als horaris anteriors al franquisme, adaptats a la nova realitat social, econòmica i cultural.

Els agents que poden fer possible aquesta reforma se situen principalment en l'acció sobre els horaris laborals, però també en els escolars, els comercials, els culturals, els esportius, els televisius i els associatius, així com en les infraestructures públiques i privades que els puguin permetre. Tot això és el que justifica que l'Ajuntament de Girona es pronunciï a favor de la reforma horària.

Per aquest motiu, el Ple de l'Ajuntament de Girona, s'adhereix a la campanya de resolució a favor de la reforma horària.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, ara seguint el rigorós ordre del dia que és el que ens havíem plantejat, toca defensar aquella moció que presentava l'Alcaldia, però que ja he ha avançat que no era de l'Alcaldia, sinó que era de la plataforma Ara és l'hora. Vull saludar el senyor Fabián Mohedano, que finalment ens acompanya en el Ple i que justament la moció s'escau en el moment que ell ha arribat. Per tant, pot pujar aquí a la tribuna a defensar-la, crec a més a més que és una moció molt oportuna que sigui substanciada en aquest Ple.

Senyor Fabián Mohedano, pot pujar aquí, disposarà de cinc minuts per fer la defensa d'aquesta moció, els grups es posicionaran al respecte, tindrà un petit torn després per fer els aclariments que se li demanin, i llavors procediríem a la votació. Per tant, quan vulgui, té la paraula, i benvingut.

Presenta la proposta el senyor Fabián Mohedano, en nom de la plataforma Ara és l'hora, qui exposa, bona matinada, alcalde, regidors. La iniciativa per la reforma horària és una plataforma plural, transversal, que agrupa diferents experts en la matèria d'usos del temps i que ens hem aplegat per intentar recuperar els horaris que són nostres, uns horaris que funcionen a pràcticament 7.000 milions d'habitants al món i que funcionen des dels primers sapiens fins als nostres avis. És a dir que nosaltres som com una mena d'alienígenes, com una mena d'extraterrestres que ocupem Catalunya, Espanya, Andorra i que dinem a les tres de la tarda, sopem..., potser alguns encara no han sopat, ens n'anem a dormir a les dues de la matinada, ens aixequem sense gana perquè hem anat a dormir tard i hem sopat tard i comencem una altra vegada. Això provoca uns desastres de productivitat, de fracàs escolar, perquè quan hem d'estar amb els nostres infants no hi podem ser; sobre la nostra salut, anem a dormir tard, per tant, dormim una hora menys que la resta dels europeus, anem a dormir amb la panxa plena; sobre la nostra democràcia, no és normal que a les onze de la nit l'acte més important d'un municipi s'estigui desenvolupant a aquestes hores,

per tant, ataca sobre la democràcia, sobre la participació cívica, comunitària, no hi ha hores per construir ciutadania; sobre la sostenibilitat vinculada a la productivitat, etcètera.

Ens agradaria que aquest fos el primer municipi de les comarques gironines, no serà el primer municipi del país, perquè va ser l'Ajuntament de Mollet, però sí el primer municipi de comarques gironines i que, per tant, pugui ser una punta de llança, una taca d'oli pel que és aquesta iniciativa.

La Generalitat de Catalunya el 18 de març va fer un acord de Govern en què es plantejava treballar aquesta transició. Ja no estem en el moment en què plantegem quins són els beneficis, sinó que ens plantejem com tornar a dinar a la una, com tornar a sopar a les vuit, com sortir de la feina a les sis de la tarda.

Per altra banda, el Parlament ha creat una comissió d'estudi el mateix 18 de març i que s'ha posat en marxa aquesta setmana i que recull el suport dels set grups parlamentaris, una cosa inèdita en aquesta legislatura. Jo cada cop que tinc dubtes si això va bé o no va bé, vaig i veig les set signatures dels set representants dels set grups parlamentaris i em genera optimisme pensar que serem capaços de tirar això endavant.

Aquí s'ha parlat de la solidaritat internacionalista per aprovar una moció, doncs jo apel·lo al sentit comú, aquesta és una moció de sentit comú i el que necessitem és sentit d'estat, és a dir, deixar de banda les nostres diferències i voler recuperar uns horaris que ens corresponen de totes totes.

Per tant, el titular seria que a l'Ajuntament de Girona li demanem que ens ajudi a tornar a dinar a la una i a tornar a sopar a les vuit, acabar la feina a les sis de la tarda, que l'alcalde i els regidors puguin passejar per la ciutat amb les seves criatures i amb la seva família, com fa qualsevol regidor i alcalde a les set de la tarda sense haver d'estar treballant. I, per tant, que aquests cinc acceleradors que nosaltres plantejem, el treball, cultura, administració, comerç i educació, l'Administració local de Girona sigui una punta de llança d'aquesta iniciativa.

Res més. Moltes gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, moltes gràcies per la seva exposició, senyor Fabián Mohedano. Ara el torn dels grups, senyor Carles Bonaventura.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, la iniciativa Ara és l'hora, molt encertadament, ens diu que som víctimes tots plegats d'una desorganització horària flagrant que entre altres coses fa gairebé impossible la conciliació entre la vida laboral i la vida familiar, és una cosa que patim molts dels que estem aquí, ben segurament. Tots plegats, com deia, som víctimes d'aquesta desorganització horària que potser per la rutina hem acabat acceptant com l'única possible, però que després, com molt bé s'ha dit, quan viatges per diversos països europeus, quan viatges pel món, pots comprovar que hi ha moltes altres alternatives, que hi ha altres maneres d'organitzar-nos diàriament.

Ara bé, també cal tenir en compte que aquesta transició cap a uns nous horaris és complexa ja que afecta molts àmbits i molts sectors, cal canviar, per tant, molts costums, moltes maneres de fer adquirides i això no es pot fer de manera aïllada, sinó de manera coordinada, d'una manera global. L'aprovació d'aquesta moció pot ser un primer pas, des del nostre punt de vista, com a mínim entenem que és un pas en la bona direcció ja que planteja el debat i el posa a sobre la taula. I, per tant, el meu vot serà favorable.

Intervé el senyor Carles Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, vagi per endavant el meu suport a la moció i, com molt bé ha dit el senyor Bonaventura, es tracta finalment de conciliar la vida familiar amb la vida laboral, de poder tenir una vida més ordenada tots plegats. Res més.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, amb els anys que porto fent política me n'he adonat que les coses més senzilles i de sentit comú són les més difícils de poder-se aplicar. Probablement de vegades perquè estan més enllà del poder polític i m'explicaré. La tradició és a vegades més important que les lleis, però també el sistema econòmic que estem vivint. La crisi, per exemple, està sent un pretext per desregular horaris, està sent un pretext per reclamar que els comerços estiguin oberts els caps de setmana, es diu que les feines poden ser d'una hora, de deu hores, de cinc hores, de tres hores. Per tant, en aquest tema hi estic totalment d'acord, ha d'anar lligat a un gran pacte jo diria el pacte del temps, un pacte social, econòmic i polític, no solament polític. És cert que aquests vint-i-cinc regidors podem estar fins a les tantes de la matinada, parafrasejant Espriu, més val que vint-i-cinc regidors se sacrificuin per un poble, que no el poble per vint-i-cinc regidors. I, per tant, nosaltres podem sacrificar hores, penso, si és pel bé comú. El que no està bé és que molt sovint siguem incapaços de situar les coses que han de ser: un temps de treball digne, un salari digne, un futur digne i uns horaris dignes.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, senyor Mohedano, gràcies per la moció que presenta. Potser ha observat que a alguns dels presents ja se'ns ha escapat més d'un badall, jo fa una estona que n'he fet uns quants, vull dir, és una derivada d'aquests horaris que portem aquí.

Nosaltres valorem inicialment positivament aquesta proposta que es presenta, pensem també efectivament que precisament la constitució d'un nou país i el consegüent procés constituent que s'encetarà pot ser una bona oportunitat per abordar i posar sobre la taula una reforma en profunditat sobre els nostres horaris i tot el que això implica. Perquè una mesura com aquesta implica un canvi de mentalitat del conjunt de la societat, perquè és que està claríssim que afecta molts àmbits de la nostra vida: l'economia, la cultura, l'oci, el treball, la relació amb el medi... Tot ben aplicat sí que és veritat que pot suposar una oportunitat per afavorir la qualitat de vida, més participació social, més cultura, més cohesió social, millores ambientals, una mobilitat fins i tot més democràtica, més sostenible i, en definitiva, el bé comú de la ciutadania, que és una mica el que ens hauria d'ocupar tots.

Ara bé, el senyor Olòriz ho ha esmentat, tot això no es pot deslligar del model productiu que hi ha vigent al nostre país, i aquí tenim un sistema que no és que destaquí per pensar precisament en el bé comú. Quan tenim persones, cada vegada més col·lectius, que se'ls obliga a treballar més hores, cobrar menys, treballar més anys i treballar amb unes condicions més pèssimes, persones que són desnonades, persones que pateixen pobresa energètica, ja ens explicaran com podem assolir en aquest context un marc de cohesió i un marc de més productivitat, de més eficiència. Nosaltres ho veiem força complicat.

Per tant, qui primer s'hauria de posar les piles en tot això són les grans empreses i les patronals, perquè si tot això hagués de ser una simple maniobra per incrementar la productivitat de les empreses a partir de la reordenació de la vida de les persones, nosaltres no hi estaríem ben bé d'acord. Sí que creiem que cal més productivitat, o sigui, treballar menys hores i ser més eficient en les hores que es treballa, però no creiem que això s'hagi d'enfocar en un sentit purament mercantilista. Es tracta, pensem, d'organitzar millor el treball i les jornades i que les jornades laborals siguin menys feixugues, no com ara que són molt i molt feixugues, i poc eficients, i molt mal remunerades amb totes les conseqüències socials que això implica.

Per tant, creiem que cal que es respectin més els horaris laborals, els drets laborals i la cohesió social. Això pensem nosaltres que seria una bona base per afrontar una reforma en profunditat dels horaris que ens ocupen. Nosaltres, tot i així, donem ple suport al fet que hi hagi aquest debat a Catalunya, pensem que és imprescindible, s'ha d'abordar, volem que se'n comenci a parlar i volem fer-ho, això sí, de tu a tu, no volem que siguin unes patronals, unes cúpules, unes directrius d'unes grans empreses que hi

posin les regles del joc. Tot i això, vull dir, felicitem la iniciativa perquè pensem que enceta un debat que és molt necessari al nostre país.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, el meu grup donarà suport a aquesta moció. El senyor Mohedano, al qual li agraeixo la intervenció i la presentació, ha fet referència, al Parlament de Catalunya s'ha creat una comissió de treball a través d'una proposta presentada i signada per totes les forces polítiques allà representades, que ja ha començat a treballar, que en sis mesos tindrà conclusions i una mica amb relació al camí a seguir per aconseguir aquesta reforma horària.

Jo estic d'acord amb el que deia el senyor Olòriz, això va més enllà del poder polític o d'un pacte polític, ha de ser un pacte de tota la societat en general, perquè els polítics podem posar-nos d'acord o consensuar i decidir moltes coses, però si després la societat no ens segueix a l'hora dels costums o de la manera d'actuar és difícil o es fa difícil. Per tant, jo penso que aquest és un primer pas, donar suport a aquesta campanya de resolució a favor de la reforma horària, un altre pas és la creació de la comissió, veiem quines conclusions aquesta comissió al Parlament de Catalunya treu. I, a partir d'aquí, jo estic convençuda que s'haurà de demanar que s'uneixin i s'ajuntin a tota aquesta reforma i a aquest camí a seguir, la societat civil també, per tal que entre tots puguem aconseguir l'objectiu, que és arribar a canviar aquests horaris que tenim actualment i, com deia el senyor Mohedano, no sé si tornar a dinar a la una i sopar a les vuit, però sí fer-los més racionals del que els tenim ara.

Intervé la senyora Glòria Plana, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, primer de tot donar moltes gràcies al senyor Fabián Mohedano, representant de la plataforma Ara és l'hora per ser aquí. Fabián, moltes gràcies, company, amic, per a mi és una gran satisfacció que ell sigui aquí a Girona avui.

Quant a la moció que ens presenta, dir que som molts els ciutadans que tenim avui dificultats per compatibilitzar el treball amb la nostra vida privada i això dona lloc a situacions personals difícils, dones i homes que no podem veure els fills en tota la setmana i que tampoc troben la manera de fer-ho. Així ens trobem que hi ha dones que fins i tot allarguen arribar a ser mares per por de perdre el seu lloc de feina o també veuen estroncada la seva carrera professional i, per tant, aquests horaris els perjudiquen. Avis que han de cuidar els néts amb els estressos que això els pot suposar i, per tant, com deia el senyor Fabián Mohedano, és un tema que és urgent i cal que els horaris en què s'està a la feina i no es produeix han de donar pas a uns horaris més flexibles i que permetin equilibrar la vida professional i personal. Això no passa a altres països, on els ciutadans deixen de treballar a primera hora de la tarda i els queda temps per a ells.

Els horaris que estem portant a terme tenen conseqüències també que afecten la sostenibilitat, també ho deia el senyor Fabián Mohedano, perquè les empreses estan obertes durant tot el dia i, per tant, el consum d'energia és molt superior.

Els estudis mostren que som el país menys productiu i on es dormen menys hores, som l'únic país on es dina amb dues hores i a la tarda es comença tard i es baixa la productivitat. Així i tot cada vegada més entitats apliquen mesures de conciliació i racionalització d'horaris: tancar els ordinadors i els llums a partir d'una hora determinada, establir la jornada contínua, etcètera, però encara són poques les que actuen així. I precisament, com ja s'ha dit diverses vegades, l'Ajuntament de Girona amb els seus plens que estem portant a terme últimament no en som un exemple.

Podem considerar un començament o un tret de sortida l'aprovació el mes d'abril pel Parlament de la constitució de la comissió d'estudi de la reforma horària, per tant, és un primer pas per impulsar uns horaris que beneficiïn les institucions, les empreses i també la ciutadania en general per tal d'adaptar-se a la nova societat del coneixement i del consum. En aquest sentit, com no pot ser d'altra manera, el nostre grup hi votarem a favor. Però voldria fer un petit matís que és que en la proposta d'acord quan

es diu «per aquest motiu l'Alcaldia de l'Ajuntament de Girona», potser hauria dir «el Ple de l'Ajuntament de Girona».

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, senyora Plana, té tota la raó, evidentment, i serà esmenat sense cap mena de problema. Té la paraula el senyor Carles Ribas.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, primer de tot agrair al senyor Mohedano la seva intervenció i la seva exposició i l'aportació com han dit tots en aquest Ple. Tot i que també voldria manifestar que l'administració del temps en aquest Ple depèn de nosaltres mateixos i sobretot de les mocions que es presenten i de les preguntes que es fan. És a dir, no culpem potser la necessitat de reformar horàriament les qüestions quan potser som els culpables els que estem aquí mateix. Per tant, hauríem de començar a practicar exemple nosaltres mateixos en aquest aspecte.

El que posa de manifest la moció és quelcom que va molt més enllà i té molt més calat, és a dir, està parlant d'uns costums i uns usos que vénen heretats des de fa molts i molts anys, una dinàmica industrial, econòmica, que ve datada de molts anys endarrere i que tot s'ha modificat moltíssim i que els temps han canviat enormement i així ho han posat o ho han fet palès la majoria d'aquests països que s'han anomenat com a llatins i que semblava que tenien aquesta disculpa per fer aquest horari i, en canvi, tots ells s'han modificat, s'han adaptat a una nova realitat horària i no ha succeït res, i sembla que quedem aquí com un reducte que estem mantenint aquest horari, que jo crec que podríem fer palès de dir que sembla moltes vegades que vivim per treballar i no treballem per viure. És a dir, hauríem de començar a plantejar-nos quina és la realitat del que estem focalitzant. En un estudi que feia referència ara mateix la senyora Plana també deia, que jo crec que és el més greu, és a dir, es calculaven totes les hores que es treballa a l'Estat espanyol i buscava la rendibilitat d'aquestes hores. I el que feia «frapar» és que realment la rendibilitat de totes les hores que realment es destinaven al treball deixaven molt poc quant a rendibilitat, eficàcia i pròpiament eficiència.

Per tant, no estem parlant d'una qüestió banal, necessitem un pacte social, un pacte econòmic on intervinguin patronals, però també intervinguin els polítics, perquè de partida hauríem de ser nosaltres a través d'aquesta comissió al Parlament que poguéssim establir unes regles de joc que no només beneficiaran el medi ambient, l'economia, sinó que aconseguiran potser quelcom tan preuat com és la conciliació familiar, que jo crec que és una de les qüestions que s'està perdent i afecta la majoria dels que estem aquí i tota la societat en general. Per això nostre grup mostrarà el vot favorable.

Intervé el senyor alcalde, qui demana al senyor Mohedano si vol fer una reflexió.

Fa ús de la paraula el senyor Mohedano, qui manifesta, en la relació amb els grups parlamentaris hi havia dues postures: uns grups que deien «construirem un nou país» i d'altres, «ho farem primer a Catalunya i després ho farem a Espanya». A nosaltres ens és igual, el que volem és que això tiri endavant. En Salvador Cardús diu que la millor política social que es podria fer avui en dia a Catalunya i a Espanya seria canviar els horaris, perquè és la que genera més desigualtat, per tant, amb això crec que responc algunes de les intervencions preocupades. El millor combat per resoldre la desigualtat és canviar els horaris, que és on es mostren les majors desigualtats que hi ha.

I, en tercer lloc, això cal baixar-ho a allò concret, per tant, esperem que l'Ajuntament faci mesures exemplars i que no es quedi només en una moció política, sinó que ho portem a terme, perquè aquest és l'esperit que estem fent amb totes les accions que estem portant a terme, és a dir, a la Diputació de Barcelona hi haurà una moció, però anirà acompanyada de mesures concretes exemplars per part dels funcionaris. I, per tant, desitgem que vostès facin el que toca.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, abans de passar a la votació, primer l'agraïment, que vostè ha fet un esforç important avui per ser aquí amb nosaltres, li agraeixo. Crec que era important que vostè ho pogués explicar davant de tot el plenari. En varem parlar fa un temps vostè i jo i em va semblar que també Girona podia liderar el debat a les comarques gironines, d'aquesta reflexió que està en una fase molt incipient, molt inicial, que és reconèixer que tenim un problema, que hi ha molta gent que encara no situa la gestió dels horaris com un problema. I, per tant, abans no puguem plantejar-nos mesures estructurals, hem de fer una gran tasca de pedagogia, de difusió d'aquest problema que tenim. Per això vaig posar una mica la proposta a disposició del Ple d'aquest primer inici, d'aquest primer graó que hem de pujar d'una escala llarguíssima que ha de comportar efectivament, com deia vostè i algun grup municipal, canvis efectius en les nostres vides.

I a vegades els grans canvis - perquè la mesura Ara és l'hora ens proposa un gran canvi, és un gran canvi, per tant, que serà lent - els grans canvis comencen amb petites coses. No sé qui ho deia això, però és exactament així, per tant, petita cosa, la gestió del nostre temps, no caldria fer cap reforma legislativa perquè el temps de cadascú, el que posem en comú, el gestionéssim de manera més eficient. Segona cosa, la puntualitat, per exemple. I, en aquest sentit, jo els avanço que una de les idees que hem treballat i que desenvoluparem i que ja posarem a la consideració de tots els grups va en aquesta línia de dir a veure si som capaços de fer alguna mesura pionera en el que és el compromís de puntualitat, jo crec que ajudarem a molta gent, professionals i ciutadans, a millorar una mica més la seva vida i a prendre consciència que la gestió del temps és un assumpte molt important per a una societat lliure.

Per tant, ja avanço que no ens quedarem només amb la declaració de la moció i que segurament tindrem ocasió de col·laborar amb la plataforma que vostè representa i a la qual en nom de tot el plenari li desitgem molt d'èxit i, si pot ser, ben aviat.

Per tant, entenc que no cal que es voti. Moltes gràcies, senyor Mohedano. I la moció queda aprovada per unanimitat.

9. Moció que presenten Carles Bonaventura i Cabanes (regidor no adscrit, i el grup municipal de la CUP perquè l'Ajuntament de Girona s'adhereixi a la mobilització de Somescola del pròxim 14 de juny a favor del model educatiu català.

Somescola va anunciar el mes de març passat la convocatòria d'una cercavila multitudinària a favor de l'escola catalana al centre de Barcelona pel pròxim dissabte 14 de juny a la tarda. Es tracta d'una mobilització que vol aplegar milers de persones tant de la comunitat educativa com de la resta de la societat civil per convertir-se en un clam històric en defensa de l'escola catalana i del dret a decidir el propi model educatiu. La coordinadora d'entitats va informar que la marxa transcorrerà de manera festiva i alhora reivindicativa, i que hi participaran grups de cultura popular, bandes de música i companyies de teatre al carrer. També s'hi han implicat activament les escoles i les entitats d'educació en el lleure a través d'activitats diverses.

Somescola, mitjançant aquest i altres actes, destaca que la defensa col·lectiva del model escolar vigent és una qüestió de democràcia i de país. Amb aquesta cercavila, la coordinadora vol ratificar la unitat cívica al voltant de l'escola catalana i mostrar el rebuig social al procés de judicialització i de politització dels usos lingüístics a les aules, tant pel que fa la LOMQE com a la sentència del TSJC que imposa un 25% de castellà en algunes escoles catalanes.

Els organitzadors insisteixen en la defensa del model vigent d'escola catalana i rebutgen les interlocutòries del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) i les seves quotes lingüístiques imposades. Cal refusar, de nou, la jerarquització lingüística segons la qual es prioritza la llengua castellana en el nostre ensenyament.

En aquest sentit, cal destacar que el TSJC contradiu el mandat de les institucions

democràtiques catalanes i el criteri pedagògic del conjunt de la comunitat educativa. És el Parlament de Catalunya qui estableix la legislació educativa pròpia; per tant, cal demanar al govern de la Generalitat que continuï blindant el model d'immersió lingüística, d'acord amb l'aplicació de la normativa pròpia vigent. El nostre model educatiu s'ha de decidir a les urnes no als tribunals de justícia espanyols. Els jutges no han d'entrar a les aules. En aquest sentit, hi ha un consens ampli al carrer i al Parlament per mantenir el model vigent, que no segrega els infants per raó de llengua i que assegura la igualtat d'oportunitats i el coneixement del català i el castellà", tal com va destacar la presidenta d'Òmnium Cultural, Muriel Casals, fa uns dies.

El lema de la cercavila del dia 14 de juny serà: "Per un país de tots, decidim escola catalana", la mobilització s'espera que sigui una marea verda a favor de l'escola catalana i servirà per mostrar el suport social a la comunitat educativa i al dret a decidir el propi model educatiu. La convocatòria del 14 de juny és a les sis de la tarda a la Gran Via amb el passeig de Sant Joan de Barcelona.

L'atac polític i judicial contra la llengua catalana a l'ensenyament no afecta només el Principat de Catalunya, sinó el conjunt dels Països Catalans. Justament per això, també s'han sumat a la convocatòria del pròxim dia 14 Escola Valenciana i l'Assemblea de Docents de les Illes Balears, dues organitzacions que han protagonitzat als seus territoris grans mobilitzacions contra els governs del Partit Popular, que tenen la intenció de convertir la presència de la llengua catalana en l'ensenyament en quelcom testimonial tant al País Valencià com a les Illes Balears.

En aquest últim cas, cal fer esment de la vaga de fam que protagonitza Jaume Sastre en defensa d'un ensenyament públic de qualitat i en català en contra de les imposicions del govern de José Ramón Bauzá.

Creiem que l'Ajuntament de Girona, que sempre que ha calgut s'ha mobilitzat a la nostra ciutat en defensa de la llengua catalana, no pot restar al marge d'aquesta convocatòria, amb la qual es vol demostrar el suport social que té al nostre país l'actual model educatiu basat en la immersió lingüística i que ara està greument amenaçat pel govern de l'Estat i els tribunals espanyols. No tan sols l'Ajuntament de Girona ha d'animar els ciutadans a assistir a aquesta convocatòria, sinó que ha de donar exemple en la seva política del dia a dia que la llengua catalana és un factor capdavanter en la normalització política del nostre país i en el procés cap a l'estat propi.

En aquest sentit, proposem l'adopció dels següents ACORDS:

- 1.- Que l'Ajuntament de Girona sigui una institució capdavantera en la defensa de la llengua a la ciutat, tant en matèria d'educació com en tots aquells àmbits administratius que depenguin del consistori.
- 2.- Que l'Ajuntament de Girona torni a impulsar la Comissió de Seguiment per a l'Ús de la Llengua Catalana i el Consell Participatiu per la Llengua, que durant tot el mandat han estat inactius.
- 3.- Que l'Ajuntament de Girona demani a la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, que, malgrat la imposició de la LOMQUE i la sentència del TSJC que obliga a impartir un 25% de les assignatures en castellà en algunes escoles catalanes, es mantingui ferma en la defensa i aplicació del model educatiu català basat en la immersió lingüística.
- 4.- Que l'Ajuntament de Girona expressi el seu suport a Jaume Sastre, que ha protagonitzat una vaga de 40 dies de fam en defensa de l'educació pública i en català a les Illes Balears.

Intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, des de sempre la llengua catalana, com bé sabem, com a element referencial i com a senyal d'identitat de la nació catalana ha estat un dels objectius a limitar i en molts casos a perseguir pels governs espanyols amb major o menor virulència segons el seu color polític. Al cap i a

la fi, però, l'objectiu de l'Estat sempre ha acabat sent el mateix, que la llengua catalana retrocedeixi i que la llengua castellana s'imposi i sigui majoritària a tot arreu.

En aquest sentit, els pocs àmbits en què el català havia recuperat posicions després de la llarga i negra nit del franquisme, com ara el de l'ensenyament, un model com bé s'ha dit d'integració i de cohesió de país, han estat l'objectiu prioritari a combatre pels poders judicial, polític i mediàtic espanyols. Ara tornem a estar en un moment en què aquests atacs a la llengua catalana proliferen arreu del territori dels Països Catalans, tenim casos de Catalunya, al País Valencià, a les Illes Balears, a la Franja de Ponent, i aquests casos es repeteixen dia a dia, setmana a setmana i mes a mes, i molt especialment aquests atacs es centren en l'àmbit de l'ensenyament.

Just per aquest motiu la plataforma Somescola va organitzar dissabte passat a Barcelona una mobilització en forma de cercavila en defensa del model educatiu català i contra les imposicions, tant de la Llei Wert, com de l'última sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que estableix un 25 per cent de castellà a les aules d'algunes escoles, en contra del criteri de la comunitat educativa. A la mobilització, com ja es va dir, que va tenir un seguiment multitudinari com es va poder comprovar, també s'hi van adherir les plataformes Escola Valenciana i l'Assemblea de Docents de les Illes. Nosaltres entenem que des de l'Ajuntament de Girona ens hem de sumar a la defensa de la llengua catalana com a pilar fonamental del nostre país i com a element cabdal del procés sobiranista i sempre que aquesta sigui agredida hem de sortir a defensar-la.

En aquest Ple malauradament i per una qüestió de calendari, com ja vam dir la setmana passada, ja no som a temps d'adherir-nos a la mobilització de dissabte passat de Somescola, la qual cosa també fa que la part expositiva d'aquesta moció hagi quedat en part desfasada. En aquest sentit, i per coherència, retirariem el primer punt dels punts d'acord, però mantindriem la resta. Així mateix i com que aquesta tarda mateix s'ha sabut –hem tingut coneixement– que Jaume Sastre ha posat fi a la seva vaga de fam, també fariem una petita modificació, si tothom hi està d'acord, a l'últim punt.

Per tant, concretant, el primer punt el retirariem, el punt 2, 3 i 4 quedarien iguals, i el punt 5 fariem un redactat una mica diferent que seria el següent, si tothom hi està d'acord: «Que l'Ajuntament de Girona expressi el seu suport a Jaume Sastre que ha protagonitzat una vaga de fam de quaranta dies en defensa de l'educació pública i en català a les Illes Balears.»

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, simplement dir que ja ens sentim representats per l'exposició que ha fet en Carles Bonaventura i manifestar el nostre suport a la lluita d'en Jaume Sastre que és la lluita de tots els catalans i catalanes que defensem la llengua del nostre país, dels Països Catalans.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, senyor Navarro, jo també defenso el català, no en tingui cap dubte d'això. El meu grup no donarà suport a aquesta moció i jo avui podria reproduir totes les meves paraules del Ple del juny de 2013, o sigui que de fa un any, quan el senyor Olòriz d'Iniciativa per Catalunya i la senyora Terés –el senyor Olòriz no, la senyora Terés d'Iniciativa per Catalunya– van presentar una moció amb relació a la LOMCE i, per tant, jo la podria reproduir, no ho faré, tinc l'acta, però no els la llegiré perquè tampoc cal, crec que és més que conegut. Però sí que vull matisar tres coses molt concretes de l'exposició de motius de la moció que avui ens presenten.

Primer de tot, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya no imposa, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya defensa el dret dels pares de decidir si volen els seus fills siguin educats en català o en castellà i, per tant, per garantir aquesta llibertat el que fa és demanar a les escoles on hi ha alumnes que ho han demanat, que el 25 per cent sigui en castellà.

Segon, vostè escriu i, miri, és que vostè mateix es posa en evidència, senyor Bonaventura, diu: «Es prioritza la llengua castellana en el nostre ensenyament.» Això és mentida i crec que queda més que evident, perquè si d'un cent per cent vostè després a dalt ens diu, abans ja em deia que només n'imposen –segons vostè, segons nosaltres, ningú imposa res– un 25 per cent, serà que el català és 75-25, a casa meva vol dir que són tres quartes parts català, una quarta part, el castellà. Per tant, que això el porti a dir que es prioritza la llengua castellana sincerament crec que cau pel seu propi pes, no cal que li digui jo, és que cau pel seu propi pes.

Després escriu textualment: «El nostre model educatiu s'ha de decidir a les urnes no als tribunals de justícia espanyols.» Miri, d'entrada, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya no crec que sigui un tribunal espanyol, si ara ja també considera que el de Catalunya també és Espanya, vostè mateix també em dóna la raó a mi, efectivament, Catalunya és Espanya i està bé que vostè ho escrigui d'aquesta manera. Suposo que quan ho ha escrit no se n'ha adonat del que estava dient amb relació al que vostè cada dia ens ve aquí a dir que pensa. Escolti, ningú va als tribunals a resoldre res que no guanyi a les urnes. Als tribunals s'hi va quan algú i, en aquest cas, famílies consideren que el seu dret a decidir la llengua en què volen que s'eduqui el seu fill s'ha vist trepitjat i s'ha vist imposat per aquells que imposen que ha de ser en català sí o sí, que això sí que ho imposen, català sí o sí. Per tant, no és que es vagi als jutjats, als tribunals, perquè, home, a les urnes no es guanya. No, es va als tribunals perquè aquestes famílies que, li ho recordo, són famílies i han posat denúncia, no tenen més sortida que anar a davant del tribunal a demanar que el seu fill pugui ser escolaritzat i educat en castellà.

Diu, que encara va més enllà, diu: «El model vigent, que no segrega els infants per raó de llengua i que assegura la igualtat d'oportunitats i el coneixement del català i del castellà.» Miri, si una cosa fa la LOMCE és precisament evitar que se segregui, perquè qui pretén segregar per raó de llengua són vostès. Perquè sap què fan ara quan un nen demana l'educació en castellà? I diuen: «Miri, a vostè a aquest nen, li donarem una atenció personalitzada especialitzada només a ell, i el separarem de la resta d'alumnes.» Perquè, clar, no fos cas que la resta d'alumnes aprengui més el castellà, tal com a nosaltres ens agradaria. Per tant, és la LOMCE qui evita que vostès puguin seguir fent a Catalunya aquesta pràctica.

Per tant, jo li demanaria que malgrat estar en contra de la LOMCE, que ja ho sé, que sigui una mica rigorós a l'hora d'escriure el que escriu. I no estic dient res que no digués ja en el Ple de juny de 2013. Li dic, perquè, senyora Terés, fa cares, és veritat i la senyora Rigau l'altre dia ho tornava a dir. No, però jo he vist la de la Nuri, no és perquè no et vulgui anomenar a tu, Joan. Però ho dic perquè l'altre dia la senyora Rigau insistia en el tema aquest. La senyora Rigau l'altre dia insistia en el tema de donar atenció directa i especialitzada als nens que ho demanen. No, això és segregar per raó de llengua, no fer-ho és el que diu la LOMCE, escolti, la comunitat autònoma, Catalunya, que decideixi quina quota vol fer en castellà i quines assignatures vol fer perquè els nens, perquè la llengua vehicular a l'escola no sigui exclusivament el català, sinó que sigui el català i el castellà, les dues. Amb quina proporció? Amb la que decideixi la comunitat autònoma, però que no es negui el que el castellà sigui una llengua vehicular a l'escola, que és el que vostès pretenen.

Per tant, jo els insisteixo, vostès poden seguir dient mentides sobre la LOMCE, que és el que fan cada vegada que parlen d'ella, poden seguir dient que el català està perseguit a Catalunya, poden seguir dient aquestes bestieses que diuen que són mentida. Miri, sap en aquest moment què és l'únic que té multa? Sap què és en aquest moment a Catalunya..., què és l'únic que té multa? Si un comerciant en comptes de posar el nom de la seva empresa en català el posa en castellà van i el multen. Això està passant. D'això no he sentit encara que ningú del seu partit es queixi que es multi per retolar en castellà un negoci. Doncs, això està passant i això també s'hauria de resoldre perquè un pot tenir llibertat de retolar el seu negoci en català o en castellà, que són dues llengües oficials a Catalunya, de la mateixa manera que els pares han

de tenir dret a escollir quina llengua volen per a l'escolarització del seu fill, les dues oficials a Catalunya, el català i el castellà. Facin el favor de respectar la llibertat de tots, dels pares, en aquest sentit, a l'educació, i dels comerciants a l'hora de retolar el seu negoci.

Intervé el Sr. Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, de fet no volia intervenir, però després d'escoltar la intervenció de la senyora Veray. No la poso d'excusa, el que passa que ara per ara només voldria dir i puntualitzar una cosa molt simple.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, si hi ha una cosa que no li agrada, no passa res, té dret a dir-ho. El senyor Àngel Quintana no crec que hagi faltat el respecte a ningú.

Intervé el Sr. Quintana, qui exposa, només volia dir que no volia intervenir, però, després de sentir-la, recordar que fa un any vam votar contra la LOMCE, que el mes que ve tornem a votar contra la LOMCE i que avui tornem a votar en contra. Perquè creiem que el model d'immersió lingüística d'aquest país és una de les grans coses que s'han fet amb educació i que hem de lluitar per ell.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, senzillament manifestar el que havíem quedat a la Junta de Portaveus, que és que no parlaríem ni intervindrien i que demostrarien el vot favorable.

Intervé el Sr. Bonaventura, qui explica, senyora Veray, ja sabem que en aquests temes vivim en mons oposats, vostè i jo, i tampoc ens entendríem mai. Ara, sí que és veritat que vostè pot dir el que vulgui, però que el model educatiu seu envers el català ja el demostren allà on van, la el demostren al País Valencià, a les Illes Balears i a la Franja de Ponent. Per tant, si de vostès fos, el català desapareixeria de l'ensenyament a tot el territori dels Països Catalans.

I l'única cosa que li voldria afegir, que no són paraules meves, sinó una cita que va fer el senyor Fèlix Martí, president de Linguapax Internacional, en una entrevista recent en un mitjà de comunicació i que subscriu al cent per cent, i que diu: «Els criteris lingüístics els han d'establir els educadors i en darrera instància l'administració catalana, tal com s'havia pactat durant la transició. És increïble que es vulgui imposar una llei amb l'oposició d'educadors i de tot una societat, els tribunals estan fent el joc a l'extrema dreta.»

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, com que el senyor Bonaventura ha lamentat que no s'hagués pogut votar aquesta moció el Ple passat, però sí que és veritat que va poder fer un prec que va ser correspost adequadament. Jo vaig participar a la manifestació del dissabte, vaig fer una crida també anteriorment a gent que hi pogués participar i vaig expressar també el suport al senyor Jaume Sastre, el qual envio des d'aquí tota la meua solidaritat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

10. Moció que presenta el grup municipal del PSC per a la reforma del Passeig Canalejas.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta. El 28 de juny de l'any 2012, el govern municipal va anunciar que tenia la voluntat de reformar el passeig Canalejas per tal de convertir aquest espai en un "front espectacular per contemplar la casa Masó i les façanes de l'Onyar", tal i com va

recollir la premsa aquell dia.

En aquest sentit, el 8 de gener de l'any passat, l'equip de govern va presentar el projecte de reurbanització del passeig, amb un pressupost previst d'un milió d'euros i un termini per als treballs de 6 mesos. Tanmateix, el passat 22 d'abril, el govern municipal va anunciar que descarta refer el passeig Canalejas al·legant problemes de disponibilitat pressupostària.

Sobre aquest extrem, el govern va aclarir que l'Ajuntament va haver d'assumir la reforma del carrer Bisbe Sivilla i de la Plaça Montserrat derivades de les obres del TAV, motiu pel qual s'afirma que no es pot tirar endavant el projecte del passeig. Des del grup socialista, però, creiem que aquesta actuació l'ha de finançar ADIF, atès que es tracta d'una reposició subsegüent a les obres d'execució del projecte ferroviari.

Per l'exposat, proposem al plenari els següents ACORDS:

Que s'executi el projecte de reurbanització del passeig Canalejas durant aquest exercici 2014.

Intervé la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, el motiu pel qual nosaltres retirem aquesta moció, i la presentarem en un proper Ple, és perquè per a nosaltres, ho hem dit i reiterat, no té molt sentit fer aquests plens tan llargs, és a dir, que la celebració d'avui d'aquest Ple és la segona part d'un Ple que hauria d'haver estat l'ordinari d'aquest mes, per a nosaltres vam dir-ho ja anteriorment i ho volem tornar a dir, la manera de funcionar de l'Ajuntament en els plens no ha de ser aquesta, hauríem de circumscriure'ns a allò que...

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, senyora Bosch, això que diu vostè, vostè ha demanat la paraula per explicar per què retirava la moció, però està fent un argumentari que no té absolutament res a veure ni amb la moció, ni amb el fet de retirar-la. I li demanaria que se circumscrigués a això, si us plau.

Intervé qui exposa, el motiu de la retirada és aquest, aquest que no em deixa explicar, per tant, li aclareixo que el motiu de la retirada és aquest. Per ser conseqüents amb la nostra posició, retirem la moció. Ja està.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, només recordar-li que els plens són llargs no només perquè hi ha punts que porta a aprovació el Govern municipal, que és la seva responsabilitat, sinó perquè hi ha punts que els configura l'actitud de l'oposició presentant mocions, fent preguntes, jo recordo el nombre de preguntes que fa tot just un mes es van fer en aquest Plenari i, per tant, la durada dels plens, és clar que és responsabilitat de tots, però uns tenen més responsabilitats que uns altres. I abans hem parlat d'una moció en què jo he aprofitat per fer una apel·lació a la gestió responsable una mica del temps de cadascú. Si ens cenyíssim una mica tots plegats i no reiteréssim argumentaris en intervencions, crec que tots plegats aconseguiríem fer una cosa que, hi estem d'acord, que és que els plens duressin una mica menys. Dit això, per tant, queda retirada aquesta moció.

11. Moció que presenten els grups municipals de la CUP, ICV-EUIA i el regidor no adscrit Carles Bonaventura referent al nomenament d'Elionor de Borbó.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

L'abdicació de Joan Carles I com a rei d'Espanya ha propiciat un debat al voltant del possible nomenament d'Elionor de Borbó com a Princesa de Girona, atès que l'actual Príncep de Girona, Felip de Borbó, serà proclamat cap d'Estat en les properes setmanes.

A diferència del que succeí en el cas d'actual Príncep de Girona, en què el ple de l'Ajuntament de Girona sol·licità per unanimitat la investidura de Felip de Borbó com a príncep de la ciutat, avui no hi ha a la corporació gironina el mínim consens per

promoure ni acceptar aquest possible nomenament.

El poble català ha expressat, al carrer i a les urnes, la seva voluntat per decidir lliurement el seu futur polític a través d'un referèndum d'independència que se celebrarà el proper 9 de novembre. Una aposta pacífica i democràtica que no encaixa de cap manera amb els valors que representa la monarquia espanyola i l'actual marc polític i jurídic de l'Estat.

Finalment, cal recordar que la monarquia borbònica a l'Estat espanyol va ser reinstaurada de manera il·legítima pel franquisme per garantir la continuïtat del règim. Es tracta d'una institució, la monàrquica, totalment anacrònica i antidemocràtica; i d'una dinastia, la borbònica, que ha mostrat històricament un notable menyspreu envers el poble català.

Per tot això, els grups municipals i el regidor sotasignants proposen al Ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Deixar de reconèixer, com a ciutat, el títol de Príncep de Girona, que en aquests moments ostenta la dinastia borbònica;

Segon.- Sol·licitar a la Casa Reial espanyola, en conseqüència, que no es nomeni Elionor de Borbó princesa de Girona;

Tercer.- Fer arribar aquests acords a la Casa Reial espanyola, a la Fundació Príncep de Girona, al Congrés espanyol dels Diputats i al Parlament de Catalunya.

12. Moció que presenten els grups municipals de CiU i el PSC sobre el títol de Príncep de Girona.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

Que presenten els grups municipals de CiU i del PSC al ple d'aquesta corporació.

L'any 1351 el comte-rei Pere III el Cerimoniós va crear el títol de duc de Girona per enaltir la figura de l'infant Joan com a hereu de la Corona. El 1414 el rei Ferran d'Antequera va elevar el ducat a principat i va ordenar que el seu fill i hereu, l'infant Alfons, fos intitulat príncep de Girona.

L'any 1981 l'Ajuntament de Girona va aprovar per unanimitat una moció que instava el Rei Joan Carles I a restituir el títol de príncep de Girona en la figura del seu fill, l'hereu Felip de Borbó, i no va ser fins el 1990 que, en una visita oficial a Girona, el príncep va prendre possessió del títol.

La situació actual de Girona i de Catalunya no té res a veure amb la que es vivia a principis de la dècada dels anys 80, i les inquietuds i necessitats dels ciutadans i dels seus governants en són unes altres. El consens respecte a la monarquia ja no existeix, i aquell acord que es va aconseguir amb totes les forces polítiques que van donar suport a la moció avui en dia és impossible d'assolir.

Avui, a més, estem immersos en una crisi social, econòmica i territorial sense precedents en la nostra història recent, que impacta fortament sobre les institucions i la seva legitimitat. És per aquesta raó que cal emplaçar-nos a fer una reflexió profunda com a societat que repensi les bases del gran pacte social i polític de la transició, entre elles la continuïtat o no de la institució monàrquica, un debat que és paral·lel al que estem mantenint a Catalunya sobre el dret a decidir.

És per aquest motiu que els grups de Convergència i Unió (CiU) i del Partit dels Socialistes (PSC) presentem la següent:

1. Constatem que avui no existeix el consens polític del 1981 que va fer possible aleshores la petició municipal perquè la Casa Reial investís el príncep Felip com a Príncep de Girona.
2. Respectem la decisió del Rei Joan Carles I d'abdicar i, conseqüentment, de començar el procés de successió del cap d'Estat.
3. Expressar que, en una situació de forta crisi social, econòmica i territorial, cal repensar el paper de les actuals institucions polítiques i, si s'escau, de la seva continuïtat, com és el cas de la monarquia.
4. Expressar que l'Ajuntament de Girona es manté ferm en la seva voluntat de ser

un dels defensors i impulsors del Dret a Decidir del poble de Catalunya, debat paral·lel al de la monarquia i cabdal per al nostre país.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa el Sr. Ribas demana la paraula per una qüestió d'ordre.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, el que voldria indicar és que s'ha arribat a una transacció de la moció amb els grups de Convergència i Unió, el Partit Socialista de Catalunya, CUP, Iniciativa per Catalunya Verds i el regidor no adscrit Carles Bonaventura i el regidor Carles Palomares, que no el veig ara en aquest moment aquí, en el sentit de transaccionar ambdues mocions, i evidentment cada portaveu ha demanat poder tenir el seu torn per fer una part expositiva envers la mateixa, però sí deixar com a proposta d'acord dos punts que seguidament procediré a llegir-los.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, per tant, estem dient que el punt 11 i 12 es converteixen en un sol punt amb una transacció feta pels grups i que vostè ara llegirà "in voce" i quedarà constància en l'acta de la transacció a què s'ha arribat amb aquests grups.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, el que es proposa per a tots els grups, són dues propostes d'acord. Primera: «Constatem que avui no existeix el consens polític de 1981 que va fer possible aleshores la petició municipal perquè la Casa Reial investís el príncep Felip com a príncep de Girona.» I com a segon punt: «Conseqüentment aquest títol no representa la ciutat de Girona.»

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, és el torn ara dels portaveus.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, bé, com alguns diem la monarquia borbònica a l'Estat espanyol va ser reinstaurada de manera il·legítima pel franquisme amb l'objectiu principal de garantir la continuïtat del règim sota una pàtina democràtica. Si alguns volen saber el tracte que ha tingut aquesta dinastia històricament envers Catalunya, ho pot comprovar fàcilment si assisteix a alguns dels actes del Tricentenari que s'estan fent durant aquest any 2014. I, per tant, nosaltres estem perfectament en la línia del que s'exposa en aquesta moció.

Alguns regidors hem demanat diverses vegades que l'Ajuntament de Girona es desvinculés de tot allò que estigui relacionat amb la monarquia espanyola, que es deixés de reconèixer el títol de príncep de Girona a Felip de Borbó, que es retressin els símbols monàrquics d'aquesta sala de plens, que no es participés en els actes del Fòrum Impulsa mentre els tutelés la Fundació Príncep de Girona, i la veritat és que la majoria de les vegades l'equip de Govern no ens ha fet gaire cas. Però, bé, pensem que avui tenim una ocasió immillorable per fer aquest pas endavant cap a la llibertat i cap a la república catalana, com bé hem comentat en punts anteriors.

Per una banda, veiem que el poble català ha expressat al carrer i a les urnes la seva voluntat de decidir lliurement el seu futur polític a través d'un referèndum d'independència que se celebrarà el pròxim 9 de novembre, una aposta pacífica i democràtica que no encaixa de cap manera amb tot allò que representa la monarquia espanyola i l'actual marc polític i jurídic de l'Estat. I, per una altra banda, la proclamació pròxima com a cap d'estat de Felip de Borbó fa que el títol de príncep de Girona –en aquest cas, princesa– hagi de recaure en la seva filla Leonor, un fet pel qual, com bé s'ha dit, ni al consistori gironí ni a la ciutat de Girona hi ha el mínim consens necessari perquè sigui acceptat.

És just per tot això que demanem que l'Ajuntament deixi de reconèixer aquest títol de príncep de Girona i que la Casa Reial no nomeni Leonor princesa de Girona. Nosaltres evidentment continuarem treballant en aquesta línia.

Fa ús de la paraula el Sr. Palomares, qui exposa, jo ja m'he manifestat mil vegades amb el mateix, jo no sóc monàrquic, em sembla perfecte, i evidentment hem de decidir tots plegats què volem fer el dia 9 de novembre.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, el temps passa i els temps canvien i jo recordo la transició, recordo el que hi havia abans d'aquest sistema que ha envellit tant, recordo el franquisme i recordo l'enorme salt que ha significat la democràcia pactada. Ara és fàcil dictaminar si es va fer molt malament o si es va fer molt bé, les forces eren les que eren a l'oposició democràtica i el poder del franquisme era tan gran que el dictador va morir de vell. Recordo, a més, el 23 de febrer, els quatre regidors del PSUC i jo mateix ens trobàvem al despatx de l'alcalde i ell estava en contacte amb l'alcalde de València quan ens comunicava que els tancs de la divisió blindada de Milans del Bosch apuntaven a l'Ajuntament de València. Recordo un televisor que teníem al despatx de l'alcalde i recordo l'acord que vam tenir el comitè local del PSUC que la direcció havia d'estar a l'Ajuntament. Es va crear el seu comitè clandestí amb gent desconeguda i que nosaltres havíem d'estar defensant la institució pacíficament. Aquest era l'acord. I recordo quan va sortir el rei i «lo alleugits» que vam quedar quan el rei uniformat va dir que s'havien de tornar els tancs al seu lloc. I recordo la manifestació del 24-F a Girona, immensa, també alleugerida. Alguns ja van tornar de Perpinyà i poder van venir a la manifestació o no, això ho desconec.

Per tant, en aquell moment, en aquelles circumstàncies hi va haver una decisió que alguns varen criticar, però la gran majoria no, històricament determinada fa trenta-tres anys. La realitat ara és totalment diferent, volem un règim molt millor que el que tenim, com a l'any 78 es volia un règim molt millor que el que hi havia abans, i això passa pel dret a decidir, passa per una altra relació amb l'Estat espanyol, passa per un augment de les llibertats. I això és el que jo respiro al carrer des de moltes tendències diferents, respiro això. I, per tant, té lògica que aquest Ajuntament, amatent al que la gent ens està dient, actuï en conseqüència. Per això està clar que aquest títol no representa la ciutat, avui no representa la ciutat. Podrà tenir aquest nom, el podrà usar qui vulgui, però l'Ajuntament Ple té el dret i jo penso que l'obligació de cara a la ciutadania de dir que no representa els ciutadans que nosaltres dignament representem, o almenys la grandíssima majoria, vint-i-tres sobre vint-i-cinc, la grandíssima majoria dels ciutadans de Girona que nosaltres representem.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, la qüestió que ara estem aquí debatent i que votarem d'aquí una estona està clar que no es pot desvincular dels moments que està vivint Catalunya, dels moments que està vivint el país i de la situació de la monarquia espanyola en aquest procés de canvi pactat i repactat que estan fent les elits. Per tant, que debatem sobre el reconeixement o no d'aquest títol honorífic ciutat príncep de Girona, doncs té molt de sentit que ho fem. Nosaltres, el Grup Municipal de la CUP, ens considerem en certa manera hereus d'aquells homes i dones que van lluitar en la clandestinitat i que no van acceptar mai el consens monàrquic del pacte postfranquista. La repressió i la clandestinitat va ser la creu que van haver d'aguantar aquells i aquelles que es mantenien fermes en les seves conviccions republicanes, socials i nacionals, i també democràtiques. L'any 1975 Juan Carles de Borbón va jurar els principis fonamentals del franquisme i va ser declarat successor de Franco com a cap d'estat, però va haver-hi un sector de la societat catalana que mai va acceptar aquella imposició del règim i va lluitar-hi durant tota la seva vida. Per això un dia com avui voldria tenir unes paraules de record a un gironí que és en Joan Daunís, que precisament el dia que va ser investit el príncep de Girona en aquest Ajuntament, doncs juntament amb d'altres ciutadans de Girona va ser apallissat i massacrado per la policia pel fet de mostrar la seva oposició a la legitimació de la monarquia, que es va fer aquell any, i també la legitimació de la monarquia que es va fer l'any 1975.

També durant l'anomenada etapa, entre cometes, «democràtica» vam ser molts i moltes els que vam seguir oposant-nos a la monarquia borbònica i ho vam demostrar de moltes maneres. També vull tenir unes paraules de record per a persones com Enric Stern i setze gironins i gironines que a la plaça del Vi van cremar una fotocòpia i van veure's immersos en un procés de repressió que els va fer anar a l'Audiència Nacional de Madrid diverses vegades.

Avui, quasi quaranta anys després de la proclamació del Borbó com a rei d'Espanya, hi ha un ampli i important sector de la societat catalana que cada vegada abraça els valors democràtics i republicans amb més força, i podem afirmar que aquests s'han convertit en majoria, en centrals i en decisius. Uns valors republicans, democràtics, que es materialitzaran el dia 9 de novembre per més intents antidemocràtics que vulgui fer l'Estat espanyol a través de tots els seus aparells. Facin el que facin el nostre país, senyora Veray, no se m'ofengui, ho dic amb tot el respecte i la convicció democràtica, el nostre país decidirà el seu futur de forma pacífica i democràtica.

La institució monàrquica, abans hem tingut ocasió de parlar-ne, és una institució que *per se* és anacrònica i antidemocràtica, representa un fil conductor amb la tradició més medieval, i més desfasada, i més antiquada. Nosaltres pensem que per més parlamentària que es digui aquesta monarquia –i precisament la monarquia borbònica no té la tradició que tenen altres monarquies europees de parlamentàries, n'han d'aprendre molt, em sembla–, això, és una institució anacrònica i antidemocràtica i la monarquia borbònica en particular és una institució des del nostre punt de vista il·legítima, perquè ha estat col·locada per un dictador, no ha estat escollida pel conjunt de la ciutadania. I, a més a més, si m'ho permeten, és una monarquia corrupta i decrepita, una institució al servei de les oligarquies i dels grans interessos empresarials. I dic «decrepita», perquè no té cap mena de problema a entaular-se amb representants de petrodicatures i monarquies medievals, totalment antidemocràtiques i despòtiques envers els seus pobles, i tot això ho fa per servir els seus negocis bruts. Uns negocis bruts que han convertit, permetin-me l'expressió, l'assassí d'elefants en un dels homes més rics de l'Estat espanyol, mentre una gran majoria de treballadors i treballadores viuen immersos en la pobresa i la precarietat. A veure quan podem tenir accés a una auditoria que ens digui quin és l'abast de la fortuna del personatge en qüestió.

Com deia abans, aquesta monarquia ha ocupat moltíssimes portades aquests dies, s'ha de reconèixer, han sabut fer una estratègia de màrqueting molt ben feta, han passat de sortir al *Lecturas* i a l'*Hola* a ocupar portades de la premsa més generalista. Però tot això ha estat una maniobra pensada, des del nostre punt de vista, per fer un simple lífting polític a una institució tacada per la corrupció i a un Estat espanyol que ha vist com el poble català ha assolit la seva majoria d'edat i vol decidir el seu futur de forma democràtica. Això els ha agafat totalment descol·locats.

I avui precisament ens trobem en aquest Ple per debatre sobre el títol de príncep de Girona i ho fem en un context molt diferent, com ja s'ha explicat, dels anys vuitanta, de principis dels anys vuitanta del segle XX. Aquest títol honorífic va ser investit l'any 1990 i va ser recolzat per una majoria unànime d'aquest Ple, que avui queda demostrat que ja no hi és. Avui aquest títol ja no representa la nostra ciutat de Girona i ara en breus instants ho votarem i ho copsarem sobre el terreny.

Per més maniobres que vulgui fer la monarquia i l'Estat espanyol, no podran fer recular el poble català amb la seva determinació per decidir el seu futur, s'ha refermat Catalunya en el procés polític i democràtic que culminarà el 9 de novembre, la qual cosa ens indica que aquesta institució monàrquica per més títols que tingui al territori, ja no té suport. Tots aquests títols honorífics –a Catalunya n'hi ha uns quants– el que fan, el que pretenen és arrelar i vincular la monarquia amb el territori, per això el procés sobiranista que hi ha a Catalunya, totalment democràtic, ho ha relegat a un pla totalment insignificant. La monarquia avui a Catalunya no té suport popular, ni molt menys, i tampoc suport polític.

Finalment també volem recordar que la dinastia borbònica ha mostrat sempre un manifest menyspreu envers Catalunya i ben latent que la majoria democràtica a la monarquia es manifesta cada vegada amb més claredat.

Finalment només em resta recordar Francesc Macià i Lluís Companys, que en un gest de lucidesa, valentia i coratge van proclamar la República Catalana i la sobirania del poble català. Avui en ple segle XXI, tenim, des del nostre punt de vista, l'obligació d'estar a l'alçada dels fets històrics que estem vivint, ser perseverants, ser valents, ser pacients i no defallir, i això farà que assolim la República Catalana que tant hem somiat i puguem fer fora els Borbons del nostre país.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo, en primer lloc, després d'escoltar com queden aquestes dues mocions... Miri, jo quan vostès van presentar la primera moció, Convergència i Unió i el PSC, vaig pensar que si arribàvem a l'extrem d'haver de presentar una moció per constatar una cosa que si es mira el número de vots queda clar que no hi ha consens, doncs sincerament era que vostès volien d'alguna manera avui parlar d'aquest tema i no sabien com fer-ho. Després, quan vam rebre el nou ordre del dia, després d'haver pactat tots els portaveus que se separava en dos, vaig veure que havien aprofitat per ampliar la seva moció i havien afegit tot un seguit de coses amb relació al dret a decidir i a la independència de Catalunya, que és l'altra obsessió que tenen. De fet vostè, senyor alcalde, el primer dia que va fer declaracions sobre aquest tema va anar per aquí. Va dir: «Escolti, és igual el què diguin, jo el dret a decidir i Catalunya independència.» Bé, no sé per què s'encapritxen a confondre les coses, bé, sí que ho sé, perquè aquesta és la seva principal obsessió i així es pensen que si fan bullir més l'olla les coses segurament creuen que els aniran millor. Però, bé, jo crec que sobre el 9 de novembre també saben perfectament el que en pensa el meu partit polític i el que defensa el meu partit polític.

Després avui surten amb un que han transaccionat la moció i allò que demanaven uns i que demanaven els altres queda amb una cosa, ho sento molt, "sui generis". Perquè sincerament crec que no cal que es constati que no hi ha consens, que això és una cosa que ja ho va constatar vostè en una Junta de Portaveus que ens va convocar, entre vostè i jo, una mica a traïció, perquè a més és la primera vegada que obre una Junta de Portaveus als mitjans de comunicació, la primera. Jo crec que hem tingut temes molt més importants que s'haurien d'haver obert als mitjans de comunicació. Però, bé, vostè va considerar que en aquell moment necessitava la coartada de tots els portaveus allà asseguts quan l'endemà el titular deia que vostè seguia volent la independència de Catalunya, cosa que els gironins ja saben que jo no defenso, malgrat a la Junta de Portaveus estava assegurada al seu costat, perquè quan vaig arribar era la cadira que quedava buida. És així, vaig arribar l'última, és així, és la cadira que quedava buida, no sé per què ningú es va voler asseure a la seva dreia, bé, m'hi vaig asseure jo. Doncs bé, per tant, escolti, jo sincerament crec que no caldria ni debatre-ho perquè en aquella Junta de Portaveus va quedar tot clar i que el consens no hi és.

I ara diuen, hi afegeixen: «En conseqüència, no representa la ciutat de Girona.» Miri, doncs a mi sí que em segueix representant i jo dec ser ciutat de Girona, "digo yo", que encara no m'han fet fora. Per sentir-me catalana, espanyola i ser monàrquica, dic jo que encara dec formar part d'aquesta ciutat.

Miri, ara podríem... Bé, l'exposició de motius no sé quina queda al final, si la de vostès o la dels altres o un garbuix de totes dues. Però vostès en la seva, Convergència i Unió i el PSC, intenten fer un record històric d'on ve això del títol de príncep de Girona. Però, clar, obvien una part important, vostès saben que aquest títol el restaura el Decret de Nova Planta, jo no sé si avui vostès reneguen d'aquella part de la història quan estant celebrant el que estan celebrant. Jo crec que ho haurien d'explicar a tots els gironins també i no obviar la part que no els interessa que els gironins sàpiguen amb relació al tema del príncep de Girona.

Miri, vostès saben perfectament que si la Casa Reial decideix que la infanta Leonor continuï com a hereva del príncep Felip, per tant, princesa de Girona, vostès no poden fer-hi res, perquè no necessita llicència municipal, la Casa Reial decidirà què és el que vol fer. Nosaltres esperem que la Casa Reial decideix continuïtat, nosaltres esperem que efectivament el títol de príncep de Girona, en aquest cas, princesa de Girona –que ja vaig dir a la Junta de Portaveus que esperava que no fos un tema en femení o en masculí, perquè això sabia molt de greu–, doncs que continuï i que, a més, la relació entre la ciutat i la monarquia continuï sent estreta i bona com ha sigut fins a dia d'avui amb la ciutat de Girona.

Jo penso que és de justícia posar en valor la implicació que ha tingut el príncep que dijous serà coronat rei Felip VI amb la ciutat de Girona, i amb una fundació que, malgrat ser privada, crec que ens ha ajudat molt a la ciutat de Girona, que és la Fundació Príncep de Girona que, hi insisteixo, malgrat ser privada, crec que és important no perdre de vista que ha sigut important i que ens ha donat un coneixement i una promoció de la ciutat al món molt important i, a més, ho ha fet en termes d'excel·lència i d'oportunitats per als joves, que és el que la Fundació Príncep de Girona ha fet durant tot aquest temps i ha treballat a través del Fòrum Impulsa.

Per tant, jo sincerament lamento que avui presentin aquesta moció, lamento que diguin o que es posin, en aquest sentit, al contrari del que seria desitjable, que és la continuïtat amb normalitat com s'està fent a la successió del rei després de la seva abdicació, i que no ho valorin de manera positiva.

Constatar el nou consens, això és més que evident, ara bé, no estic d'acord, senyor Olòriz, no estic d'acord que ho redueixi tot amb vint-i-tres a vint-i-cinc, perquè jo li asseguro que d'algun grup municipal que està assegut aquí que en tenen molts hi ha una part que és monàrquica i que també segueix pensant que cal mantenir el títol de príncep, en aquest cas, princesa de Girona. Per tant, que no faci aquests números tan ràpid, que no són els que s'adiuen ni toquen amb relació al tema que estem debatent.

Intervé la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, vagi per davant que de la Fundació Príncep de Girona nosaltres no en parlarem, no és el tema d'avui i, per descomptat, ho hem dit altres vegades, ens sembla que fa una feina lloable i que l'ha de continuar fent i esperem que així sigui.

Un breu record històric, ho deia ara la senyora Veray i nosaltres ho fèiem en l'exposició de motius de la moció que vam presentar conjuntament amb Convergència i Unió. Al llarg de la història de la ciutat, els jurats de la ciutat o els regidors –fins fa pocs anys només hi havia regidors– han anat dient la seva al voltant d'aquest tema. L'any 1351 es varen resistir i negociar fins a acceptar, després de tenir garanties que es respectarien els privilegis de la ciutat, l'establiment del Ducat de Girona. L'any 1416, amb el pas del ducat al principat, els nous jurats també van resistir-se i negociar per garantir que les contrapartides, que la preservació dels privilegis i dels usos de la ciutat estaria garantida, i va ser així.

En canvi, fem un salt en la història i passem al 1771 –ja estem més a prop–, en aquell cas els jurats suplicaren que s'utilitzés, sempre a títol honorífic, el títol de príncep o princesa de Girona a la Casa Reial, que en aquell cas ni tan sols va respondre a la petició de l'Ajuntament. El 1860 nova demanda en aquest cas ja dels regidors a la reina Isabel II i, de nou, la callada per resposta. El 1871 els regidors de la ciutat tornen a suplicar a la Casa Reial que l'hereu utilitzi el títol de príncep o princesa de Girona i, de nou, silenci per part de la Casa Reial. El 22 d'abril de 1926 –ja estem al segle XX– es demanava nou per part de l'Ajuntament al rei el restabliment del títol a fi que, textualment, «con el mismo se restableciera el afecto y consideración que sus antepasados guardaron siempre a la región catalana». És a dir, com altres vegades, es veu l'ús del títol com una manera d'estrènyer uns llaços que en aquell moment aquells regidors que estaven en aquell Ple de 1926 veien desitjables.

L'any 1976 –ja ens anem acostant– l'alcalde De Ribot ho va tornar a demanar en nom de la ciutat i aquest cop, després de tants anys, sí que va ser acceptat i els

representants municipals van demanar audiència i es van desplaçar el 15 de març de 1977 a Madrid per entregar l'espasí i la resta d'atributs al príncep. L'any 1981, ja dins del període democràtic, Martí Manel Díaz, l'enyorat Ma, regidor de la UCD i Josep Quintanas, en nom del PSUC, varen proposar en una moció, que els grups varen aprovar tots per unanimitat, que es procedís als actes de la proclamació com a príncep de Girona del príncep Felip.

Els arxivers, quan recullen tota aquesta història, diuen: «L'any 1981» –i cito textualment perquè em sembla interessant–, «un cop closos aquests actes» –els actes de la proclamació de Felip com a príncep de Girona–, «s'acabarà un llarg procés d'ús, de petició d'ús del títol per a l'hereu de la corona per part de distints ajuntaments de Girona. Aquest cicle iniciat el 1771 es pot cloure 211 anys més tard.» Això ho deien l'any 1981 i s'equivocaven, com diria el nostre company Ramon Ceide, perquè res es clou per sempre i res s'obre per sempre. El temps ha passat i la realitat és dinàmica i a cada moment històric li correspon una sensibilitat diferent.

Vagi per davant que el nostre grup creu sincerament que en aquest tema la veritat és que estem més d'acord amb El Roto que deia fa pocs dies: «¿Qué prefieres, monarquía parlamentaria o república?» I el senyor deia «trabajo», amb una vinyeta de la qual s'ha parlat a bastament, però avui toca parlar del tema i en parlem. El tema primordial per a nosaltres és el tema que hem debatut abans amb una moció, si està o no esgotat el pacte constitucional, si està o no esgotat després de trenta-sis anys el pacte que es va fer en el seu moment no només sobre la forma d'estat, sinó sobre com s'havia de garantir que aquest fos un estat social, que aquest... Vaig acabant, eh? Que aquest fos un estat de dret, que aquest fos un estat en què l'encaix territorial fos el que correspon al desig de la major part de la ciutadania i també quina ha de ser la forma d'elecció del cap d'estat. Qualsevol decisió al respecte de l'ús del títol per part dels hereus de la monarquia per a nosaltres s'ha de circumscriure en aquest debat, en aquest context, perquè és el d'aquest moment històric i n'és, per a nosaltres, una derivada. Una decisió sobre aquesta qüestió per a nosaltres ha de respectar la voluntat majoritària que expressin els gironins i gironines sobre aquesta qüestió i, per tant, poder fer una afirmació de quina és la voluntat de la ciutat requereix consultar-los. Dit això, sí constatem la falta la manca de consens del Ple que es constata l'any 1981, aquella unanimitat del 1981 avui no hi és, per tant, votem a favor d'aquest primer punt de la moció que constata que en aquest Ple no hi ha aquesta majoria i aquest consens. D'altra banda, no votarem a favor del segon punt, ens abstindrem, perquè no sabem amb certesa si és o no en representació de la ciutat que aquest Ple pot fer l'affirmació que fa, no ho sabem fins que no s'hagi consultat. I, per tant, i en virtut d'aquesta voluntat d'aquesta consulta, per a nosaltres és abusiu afirmar qualsevol altra cosa que vagi més enllà d'aquesta darrera afirmació que els deia.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, jo el primer que voldria manifestar, i ho dic obertament, és l'agraïment a tots i cadascun dels portaveus que van presentar en el seu moment les dues mocions i que avui hem pogut arribar al un consens per intentar el que fa un moment deia la senyora Bosch, que jo crec que és el més honest que pot fer aquest Ple de l'Ajuntament, és a dir, ser capaç de copsar què és el que percep des de fora la gent que tenim més pròxima. I així com el 81 hi havia unanimitat a l'hora de decidir i demanar que es dugués a terme o que s'acceptés, diguéssim, que el príncep Felip assumís evidentment el càrrec o la distinció, evidentment en el moment actual no escaparà a ningú que socialment aquesta demanda no hi és.

L'any 81 la realitat era molt diferent, veiem d'on veníem i aquell mes de febrer havia succeït un fet bastant transcendent. A partir d'aquí, el Ple va decidir lliurement i unànimement fer aquesta petició. Avui, i em sembla que ho ha dit tres vegades, jo crec que el camí està traçat cap a un focus molt concret i la realitat social, entenem que àmplia, difereix molt d'aquell sentiment que hi havia l'any 81. Evidentment ara la realitat que hi ha ara i el sentiment que hi ha és que aquest títol no ens representa. I, a partir d'aquí, el que volem a través del Ple és fer un exercici que entenem que va ser

honest en aquell moment i ara també és molt honest, que és reflectir quin és el sentiment que té majoritàriament aquest consistori. Més enllà que pugui haver-hi gent que opini que és monàrquica o no és monàrquica, però la immensa majoria i almenys al primer punt es constata, doncs té molt clar quin és el seu sentiment i quina és la realitat que socialment opina envers aquesta qüestió. I ho fem sense animadversió amb ningú, no hi ha una voluntat d'enemistar-nos amb ningú, sinó senzillament constatar una realitat d'una indiferència real que hi ha a la societat envers aquest títol i el seu exercici.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz, qui exposa, la senyora Veray tenia informació privilegiada sobre els monàrquics del Ple, jo ho desconeixia, però en tot cas que cadascú es retrati com és a partir de les paraules que dóna. Avui setze regidors votaran el conjunt de la moció, set faran un vot «interruptus», en el segon cas, i dos votaran en contra. S'ha parlat d'història, jo tinc tres dates: 1873, aquest Ajuntament, república federal, fora monarquia, van treure retrats i els van cremar aquí a la plaça; una altra data, 1931, proclamació d'aquest Ajuntament de la república i, per tant, fora retrat d'Alfons XIII i, òbviament, ni príncep, ni rei, ni tirans; 2014, no cremem res, tot i que hi ha data de caducitat, no cremem res, però hi ha data de caducitat, passen a ser ciutadans i, per tant, una de dues, o posem totes les fotos dels ciutadans en aquesta paret o haurem de treure els ciutadans que han caducat, perdó, abdicat.

Mirin, jo honoro els regidors i regidores que varen decidir que no tenien monarques i que no tenien prínceps, amb plena llibertat, la Primera República federal, la Segona República i ara, després d'una llarguíssima transició que hauria d'haver acabat molt aviat i que l'han fet perdurar, el bipartidisme imperfecte –quin adjectiu tan ben trobat, bipartidisme imperfecte–, que ha anat continuant fins al 2014. Mireu, que cada pal aguanti l'espelma, jo en aquest cas penso que a l'Ajuntament Ple setze regidors de forma clara diuen el que estic segur que molts més ciutadans i alguns que són representats per altres pensen hi creuen, no tenim príncep ni princesa, amb tot el respecte per les princeses que jo tinc. Ni prínceps, ni princeses.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, només, senyora Veray, un aclariment perquè vostè altra vegada ha donat per fetes unes coses que no són les que són. Vostè diu que a la Junta de Portaveus és la primera vegada que hi han entrat els mitjans de comunicació. És veritat una part, és la primera vegada que això passa, però, li ho dic, és la primera vegada també que els mitjans de comunicació em demanen de poder fer, prendre unes imatges de la Junta de Portaveus. I, si no havia passat abans, cregui'm que no és culpa meva, perquè si abans m'ho haguessin demanat, sense cap problema els hauria deixat entrar a fer les fotografies que pertoquin per fer allò que en termes de la professió se'n diu «un mut», que no fa mal a ningú, sincerament, prenen unes imatges i la petició, si en el futur la tornen a formular, òbviament jo no hi posaré cap tipus d'objecció. Per tant, no es deu a cap altra raó la presència de mitjans de comunicació en aquella Junta de Portaveus, el fet que els periodistes així ho van demanar.

Finalment sembla que li sàpiga greu que hagi de seure al meu costat, m'ha semblat entendre que li sap greu que s'assegui al meu costat. A mi no em sap greu que vostè sigui al meu costat i hi estic molt a gust. D'acord, perquè m'ha semblat que sonava una mica malament. Diu: «Miri, no vaig tenir més remei que seure al seu costat.» Caram! Doncs no. A la meua dreta, això ja m'agrada més.

En tot cas, sí que els agraeixo, l'aclariment.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació:

El punt número 1 s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

El punt número dos s'aprova per setze vots a favor dels grups municipals de CiU, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Srs. Palomares i Bonaventura, dues abstencions del grup municipal del PPC i set vots en contra del grup municipal del PSC.

13. Declaració institucional donant recolzament municipal contra l'aplicació de la LOMCE.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta. Atès que l'aprovació de la Llei d'educació (LOMCE) suposa, entre d'altres coses: Obrir la porta a la privatització de l'educació pública.

Atacar el model d'immersió escolar vigent a Catalunya, un model d'èxit des de fa 30 anys, i menystenir el català qualificant-lo d'assignatura "específica".

Centralitzar i espanyolitzar el sistema educatiu.

Obrir la porta a una selecció prematura entre els alumnes.

Recuperar l'obligació de què les famílies hagin de triar entre l'assignatura de religió catòlica i una altra assignatura que s'anomenarà "Valores Sociales y Cívicos". Això suposa una greu vulneració del què el Tribunal Suprem ha establert reconeixent el dret dels alumnes a no haver de fer una alternativa concreta a l'assignatura de religió.

Atemptar contra el dret de participació democràtica de famílies, alumnes i professorat en el govern del centre. Converteix el consell escolar en un òrgan consultiu sense cap capacitat decisòria.

Per tots aquests motius i d'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament Orgànic Municipal, l'Ajuntament de l'Ajuntament de Girona vol manifestar, de nou, el seu posicionament i aprovar la següent:

Que el Consell Plenari de l'Ajuntament de Girona considera que la nova Llei d'educació (LOMCE) del ministre Wert és inacceptable perquè proposa una contrareforma educativa retrògrada, recentralitzadora i inútil que vulnera les competències en matèria d'educació recollides en l'Estatut d'Autonomia i la Llei d'Educació de Catalunya (LEC).

Que el Consell Plenari de l'Ajuntament de Girona manifesta que donarà suport a la comunitat educativa del districte en totes aquelles accions de caràcter reivindicatiu, i pacífic, i de desobediència a la LOMCE que tinguin per objectiu garantir l'educació pública, de qualitat i en català.

Com que la darrera moció la de la LOMCE ha decaigut i passa al Ple següent, s'acaba aquí el Ple.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són tres quarts d'una de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera